XXIX. ÉVFOLYAM, 32. SZÁM　　**Ára: 1,80 Ft**　　1973. AUGUSZTUS 9.

Brenner György rajza

KÁNIKULÁBAN

— A légkondicionáló egy vagyonba kerülne, a mentők viszont ingyen jönnek...

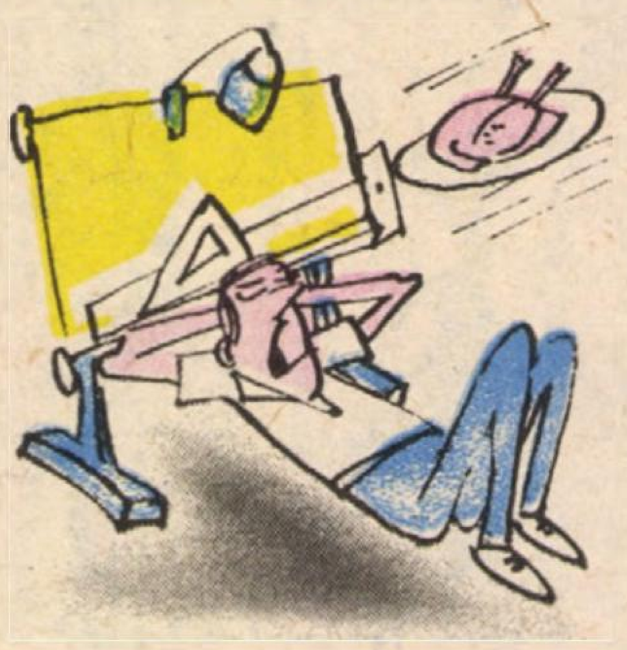
KEDVES LUDAS!

MI NYÍLIK SZEPTEMBER VÉGÉN?

Három és fél éve annak, hogy átalakítás céljából bezárták a Rózsadomb éttermet. Akkor azt ígérték, hogy 71 nyarára, a vadászati világkiállításra, újból megnyitják. Kiderült, hogy bakot lőttek, elszámították magukat, csak kétéves késéssel, 73 júliusában tudnak nyitni.

Július közepén gyengéden figyelmeztettük a Hungarhotels Vállalatot az ígéretükre, s megjegyeztük: véleményünk szerint az újabb határidőt sem tudják tartani, hacsak valami csoda nem történik...

A csodáknak az a legjellemzőbb tulajdonságuk, hogy elmaradnak. Most is így lett. Pedig a Hungarhotels nagyon bízott a csodákban, mert mint kiderült, a júliusi nyitás ígéretének semmi reális alapja nem volt. A kivitelezővel, a Vegyesipari Szolgáltató Szövetkezettel kötött szerződésben ugyanis szeptem-

ber 30-i határidő szerepel. És ez még csak az építkezés befejezésének az időpontja volna, utána még be is kell rendezkedni. Ám a szövetkezet április végén közölte; ha nem kapja meg sürgősen a pótmunkára vonatkozó pótterveket, akkor nem vállalja ezt a határidőt sem.

A levél válasz nélkül maradt. Most, pillanatnyilag, se érvényes terv nincs, se érvényes határidő. Most mindenki vár. A szövetkezet a póttervekre, a Hungarhotels — a csodára...

„Jaj, nem lehet csak a csodára várni" — mondja a filozofikus mélységű régi slágerszöveg, — „meg kell az igazit találni..." Az igazi megoldást, ebben a mérhetetlenül hosszúra nyúló átalakítási ügyben, valóban meg kellene már találnia a Hungarhotelsnek!

Mert az lehet, hogy szeptember végén még nyílnak a völgyben a kerti virágok, de az már szinte bizonyos, hogy a Rózsadomb étterem akkor sem nyílik.

(r)

KÖTELEZŐ CSEMPE

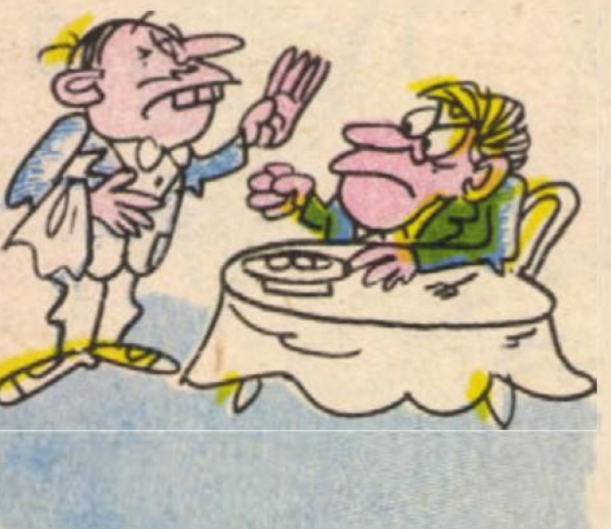
Fürdőkád se égen, se földön nem kapható. Hetek óta járom az üzleteket, de mégcsak biztatást se kaptam. Tanácsot igen! Hogy menjek Pest környékére, vagy a külső kerületekben keressek. Megpróbáltam. Végre Csepelen a Rákóczi úti FAÉRT-telepen megláttam vágyaim netovábbját: gyönyörű színes kádakat! Sajnos, ez már az esti órákban történt, amikor a telep zárva volt. Reggel nyitásra ott voltam és akkor jött a derült égből a villámcsapás. Kád nincs, csak fürdőszobai garnitúra. Ez pedig áll a következőkből: kád, mosdó, pipere polc, szappantartó és 616 db csempe. A kádat, a mosdót, meg az apróságokat megértem, de mit tegyek a 616 db csempével? Ugyanezt a választ kaptam Budaörsön is: a kádat csak a többi felszereléssel együtt adják. És most ülök a lukas kád mellett és töröm a fejemet azon, hogy ilyenkor mit tesz az ember? Szétveressem az egyébként szép fürdőszobámat, hogy legyen hova elhelyeznem a 616 csempét? Vagy pedig térjek át a mosdótál rendszerre, és csak dísztárgynak tekintsem a használhatatlan kádamat?

Sándor Jánosné
Bp. XI., Rimaszombati u. 7.

KRITIKÁN ALULI

A városligeti Gundel borozóban menüt rendeltem, levest, főtt marhahúst ecetes tormával és meggyes piskótát.

A burgonya hideg volt, ecetes tormát nem hoztak a húshoz. A felszolgáló kijelentette, hogy csak hideg

burgonya van, az ecetes torma pedig elfogyott. Erre megkértem: küldje az üzletvezetőt. A felszolgáló vagy nem szólt, vagy pedig az üzletvezető nem akart jönni. Kisvártatva az én pincérem helyett megjelent egy felszolgálónő és tormát hozott. (Tehát nem fogyott el.) Ismét szóvátettem a hideg krumplit és megkértem: küldje ide az üzletvezetőt, a felszolgálónő azonban közölte velem, hogy burgonya-ügyben nem lehet szólni az üzletvezetőnek. Néhány perc múlva kaptam forró burgonyát. Tehát nemcsak hideg krumpli volt a Gundel kombinátban! Ehhez azonban többszöri tárgyalások kellettek és némi erőszakoskodás.

Szerintem nem lenne szabad ilyen nagy színvonal különbségnek lennie a híres Gundel étterem és a hozzá tartozó, közös konyhájú Gundel borozó között.

Vagy így akarják demonstrálni, hogy az egyik Gundel osztályon felüli, a másik pedig kritikán aluli?

(p.)

VIRÁGMAGOK

A virágmagvakat tartalmazó kis tasakok külseje igen változatos. Van, amelyen az égvilágon semmi felirat nincs, s még az árat is alig lehet elolvasni. Van olyan, amelyen a növény magyar neve szerepel, esetleg még képet is láthatunk a magból kifejlődő növényről. Megint más tasakokon a vásárolandó növénynek kizárólag a latin neve szerepel. Utóbbi esetben a latinul nem tudó, rendszertant nem ismerő laikus vásárló teljesen tanácstalan. Hiába vittem oda én is többször az elárusítóhoz, a legritkább esetben kaptam felvilágosítást, általában ők sem tudják.

Egyes esetekben fel van tüntetve a vetés, palántázás ideje, módja, más esetben nincs, holott ez igen fontos tudnivaló.

Mindenképpen a Vetőmagtermelő Vállalat, vagy a csomagoló vállalat feladata lenne a vevő tájékoztatása. A tasakon szerintem elsősorban a növény *magyar* nevét lenne célszerű feltüntetni. Nagyon jó és szemléltető lenne, ha a növény képe is rajta volna. A pár soros tájékoztatást a vetésre, palántázásra vonatkozóan, mindenképpen szükségesnek tartom.

Ha fentieken kívül még a latin név is szerepel a zacskón, akkor az már az információ teteje. Szerintem azonban ez hiányzik a vásárlónak legkevésbé.

Gellért Katalin
Budapest

Az olvasó megkérdezi...

...miért rövidült meg a „fekete vonat"? A Nyíregyházáról vasárnap este 18 óra 35 perckor Budapestre induló mentesítő munkásvonat szerelvénye régebben 10—11 kocsiból állott. Az új menetrend bevezetése óta csak 5—6 kocsi van a szerelvényben, így a zsúfoltság elképesztően nagy. Kinek köszönhetik a Szabolcsból feljáró munkások, hogy ilyen lehetetlen körülmények között kénytelenek utazni?

...miért hiánycikk az „Artin" nevű gyógyszer, a debreceni Biogal Gyógyszergyár terméke?

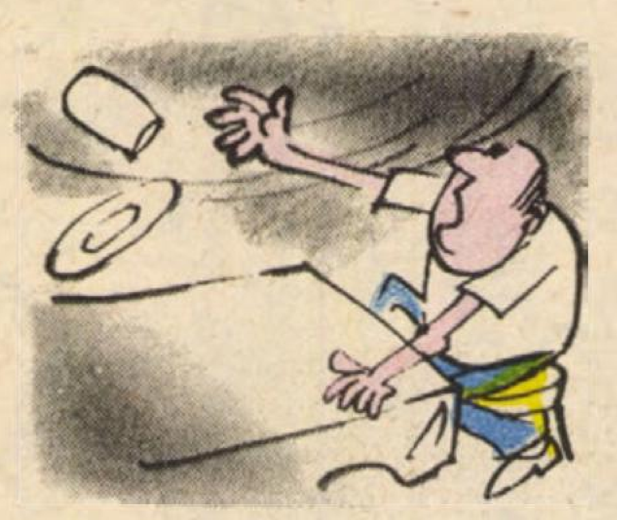
...most, hogy már megnyílt a Lánchíd és az Alagút is, miért nem jár a 16-os autóbusz újból a régi útvonalán, tehát a Vár és a Felszabadulás tér között?

...hova tűnt a sarlónyél? Sarlóvasat még csak lehet kapni a boltokban (azt sem mindenütt!), de nincs hozzá nyél. Hogyan lehet használni a sarlót nyél nélkül?

...miért szüntette meg az Utasellátó Vállalat az utasok ellátását a Pécs és Szeged között közlekedő gyorsvonaton?

MIÉRT CSAK KICSI BISZTRÓ?

Ságvári-liget a kirándulók pihenőhelye. Az úttörő-vasút sok turistát vonz a szép környékre. Ám, ha a kirándulók megéheznek és ebédelni szeretnének,

csalódniuk kell: az úttörő-vasút állomása melletti bisztró szerény választékkal rendelkezik. Évekkel ezelőtt Ságvári-ligeten a jelenlegi bisztrónál korszerűbb követelményeknek megfelelő étteremben ebédelhettek a kirándulók. Úgy tűnik, e tekintetben visszafelé ballagtunk a fejlődés útján. Most például a korábbi több fogásos választék helyett, egytál-ételnél nem tudnak többet főzni és felszolgálni.

Amikor a hegyen hirtelen erős szél támad, ami gyakori, a vendégek kapkodhatnak a könnyű súlyú műanyag poharak és evőeszközök után. A bisztróhoz tartozó szabad területet ugyanis mindmáig elfelejtették ponyvával, vagy műanyag tetővel ellátni. Ha elered az eső, mindenki futhat, amerre lát! (A tedett bisztró bővítése megoldató lenne az úttörővasút kihasználatlan váróterméneк részbeni igénybevételével!)

Miért csak egy kicsiny bisztrót érdemel ez a sűrűn látogatott, forgalmas hely?

f. i.

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Ludas Matyi július 12-i számában „Piros víz" címmel megjelent közleményben foglaltakat megvizsgáltuk. Megállapítottuk, hogy Zalaszabaron a községi vízmű által szolgáltatott víz valóban erősen vasas. Az elszíneződés megszüntetésére a vízmű társulat vastalanító berendezést épített be. Ennek üzembehelyezése azonban egy kisebb alkatrész hiányában eddig nem volt lehetséges. Jelenleg folyik a Szombathelyi Kazánfelügyelőségnél a vastalanító berendezés hitelesítési eljárása. Reméljük, hogy ez mielőbb befejeződik és a víz minőségével kapcsolatos panaszok megszűnnek.

Dr. Bedő János,
a Nagykanizsai Járási Hivatal elnöke

Osztályom kivizsgálta a „Még mindig az üvegvisszaváltás?" című cikkben foglaltakat. Megállapítottuk, hogy a bolt helytelenül járt el akkor, amikor az üvegek átvételét megtagadta. A boltvezetőt és a szabálytalanságot elkövető eladót a helyszínen szóbeli figyelmeztetésben részesítettük.

Herbst Ferenc
o. v.
Pécs megyei város Tanácsa

MŰVÉSZPORTRÉK

ZENESZERZŐ

Mindegy neki: Liszt vagy Verdi,
attól lop, ki be nem perli,
szerez onnan, szerez innen,
de jól tudja, mi az illem:
nem tartja meg, amit oroz,
továbbadja háromszoros
haszonnal
azonnal!

FESTŐMŰVÉSZNŐ

Húsz évig csupán a száját dekorálta,
majd rádöbbent: jobb lesz a deákné vászna –
Azóta fest, hogy műveivel hasson,
bár többet használna, ha mosná a vásznat,
ahogy Ágnes asszony.

SZOBRÁSZ

Egyszer – álmában – Rodin is járt nála
s készülő művét döbbenten csodálta,
majd fölocsúdva szóra nyílt az ajka:
– Mester, ugye a művészet
sírkövét faragja?!

Székely Dezső

ELŐNYÖS HELYZET

– A mi házunkban soha nincs baj a lifttel.
– Hogyhogy?
– Földszintes házban lakunk...

A VILÁG NYOLCADIK CSODÁJA

Várnai György rajza

– Egy kakas tojást tojik...

NYÁRI MUNKA

A nyári szünetben egy hónapig dolgozni fogsz — közölte a szülői döntést a tizenhat éves Lajcsival édesatyja, aki szigorú volt, de kitűnő pedagógus. — Nem azért mégy dolgozni, mintha arra a nyomorult nyolcszáz forintra szükségünk lenne, hanem azért, hogy megismerd a munkát, az életet. Bezzeg én a te korodban hajnaltól napestig robotoltam, mert kellett a pénz, de ezt hagyjuk, ma már más világ van, jó nektek...

Lajcsi kezdődő férfi-élete nagy erőpróbájának tekintette a dolgot és elhatározta, hogy bebizonyítja: megállja helyét a munkában.

Másnap belépett az Általános Profil Művek anyagmozgatói karába, segédanyagmozgatónak.

— Ne ijedj meg, kisfiam, nem fogsz megrokkanni — fogadta a brigádvezető Lajcsit. — Bezzeg én tizenhat éves koromban mint családfenntartó dolgoztam, majdnem belerokkantam, de ma már más világ van... Azt hiszem, ennyi elég lesz mára — mondta. — Bújj be valamelyik ládába és szunyálj egyet a nagy ijedségre.

Lajcsi a harmadik napon már nagyon unatkozott a ládában, ezért megkérdezte, hogy mi lesz a dolga.

— Hozzál tíz deka felvágottat — utasította a brigádfőnök, egy kicsit ingerülten, mert nem szerette ha zavarják, amikor jó lapjárása van. Lajcsi meghozta a felvágottat, ezért aznapra már nem terhelték újabb munkával. Még azt mondaná az a gyerek, hogy kizsákmányolják, agyondolgoztatják, holott ma már más világ van.

A hetedik munkanapon már nehezebb feladatokat is rábíztak. Kapott egy kilépőt és a városban elintézte a brigádtagok bevásárlását. Húst vett az adminisztrátornőnek, sört a brigádvezetőnek, mozijegyet az egyik fiatal kollégának és valutaigénylőlapot a művezető sógornőjének.

Lajcsi sietett vissza, hogy lássák: milyen szolgálatkész.

— Nyugodtan elmehettél volna egy moziba — fogadta a brigádvezető, hogy a gyerek érezze: nem hajcsárok ők, végül is az a világ elmúlt, amikor egy szegény gyereket ki lehetett zsákmányolni.

Lajcsi szolgálatkészsége

azonban mindenkinek feltűnt és még két hét sem telt el, máris bizalmi feladatot kapott. A készárú raktár ajtajában kellett őrt állnia, nehogy illetéktelen személyek megzavarják a rendkívül fontos ultipartit. Három napnak is el kellett telnie, amíg a gyerek a munkába beletanult és meg tudta ítélni, hogy kik az illetéktelen személyek. Eleinte előfordult, hogy egyegy törzsgibic jöttére riadót rendelt el, egyszer éppen akkor, amikor a raktárfőnöknek egy biztos pirosnegyvenszázulti volt a kezében.

— Nem lehetünk türelmetlenek vele — intette le a zúgolódókat a brigádvezető. — Ő jót akart, dehát még kezdő szegényke.

A második héten újabb diákmunkaerő érkezett, így Lajcsi előlépett és bekerült gibicnek a készáru raktárba. Egyéb dolga nem volt, mint időnként sört kellett bontania. Ebben a munkában is rendkívüli szorgalmat árult el: ha egy pohár kiürült, azonnal teletöltötte. Ettől a kollégák nagyon meghatódtak, estére sírtak is és nagy jövőt jósoltak ennek a szorgalmas cukipofának. A brigádvezetőnek hamarosan lelkiismeretfurdalása támadt:

— Itt kallódik ez a tehetséges gyerek, nem tanul semmit, csak kihasználjuk szegénykét — mondta és a következő napon maga mellé ültette a kártyaasztalhoz. Lajcsi itt is rendkívüli figyelemről tett tanúságot és amikor a harmadik hét végén már neki is osztottak lapot, egymás után két bettlit buktatott meg.

Ezzel teljesen szívükbe zárták és a búcsúztatására rendezett zárobanketten az egyik tag sírva borult a nyakába:

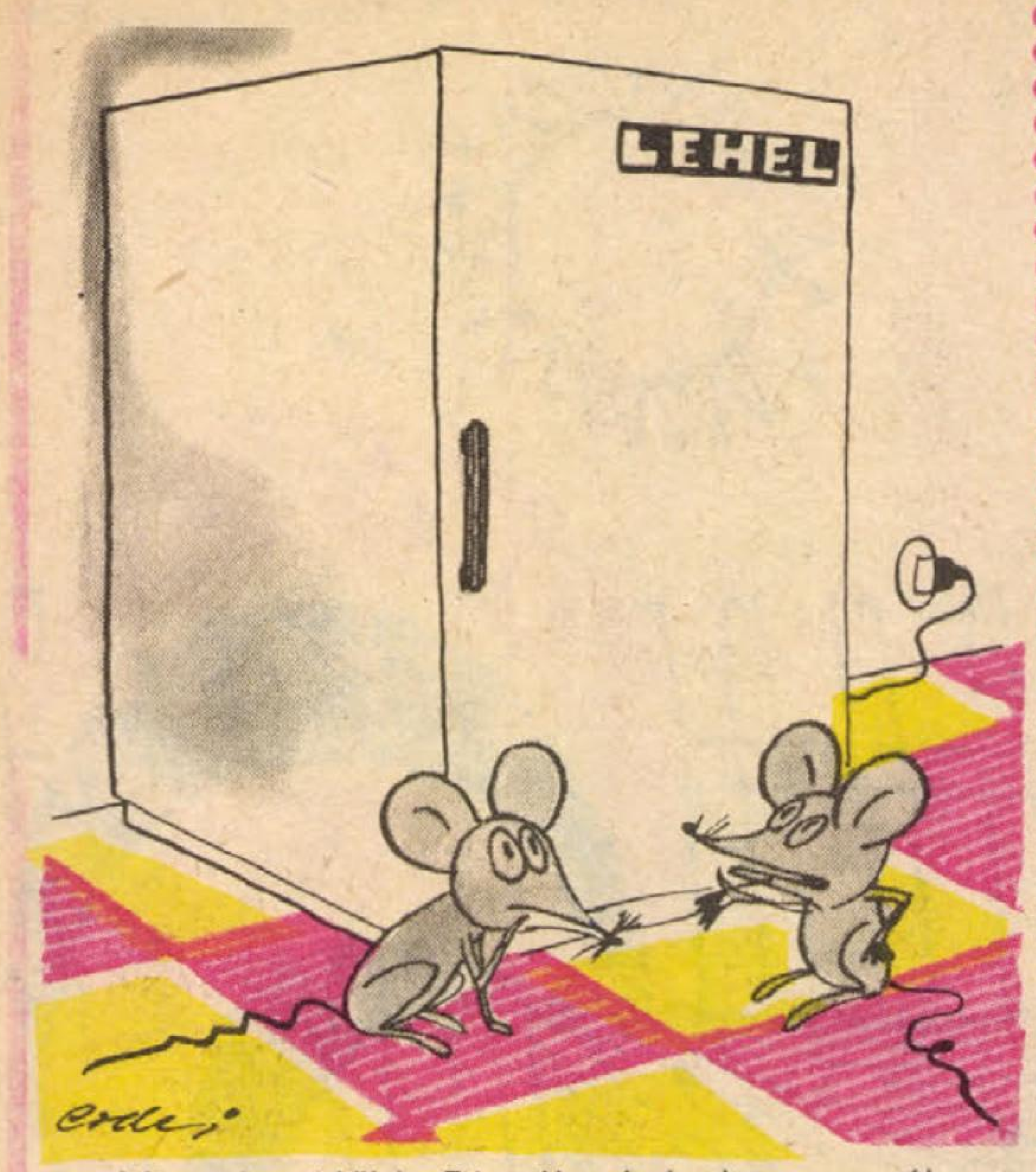
— Nekem beszélhetnek, hogy a mai fiatalság így, meg úgy! Te nagyon rendes hapsi vagy, akár itt is maradhatnál közöttünk, kár hogy urat csinálnak belőled abban a nyomorult iskolában — mondta és két konyakot diktált a fiúba.

Amikor eltelt az egy hónap, Lajcsi hazavitte a keresetét: a nyolcszáz forintot. Az apa ebből egy húszast nyomott a kezébe:

— Ezt költsd amire akarod. Remélem rájöttél, hogy a munka nehéz és kemény dolog. Örülök, hogy egy kicsit beleszagoltál az életbe — mondta elégedetten, mert, mint tudjuk, kitűnő pedagógus volt.

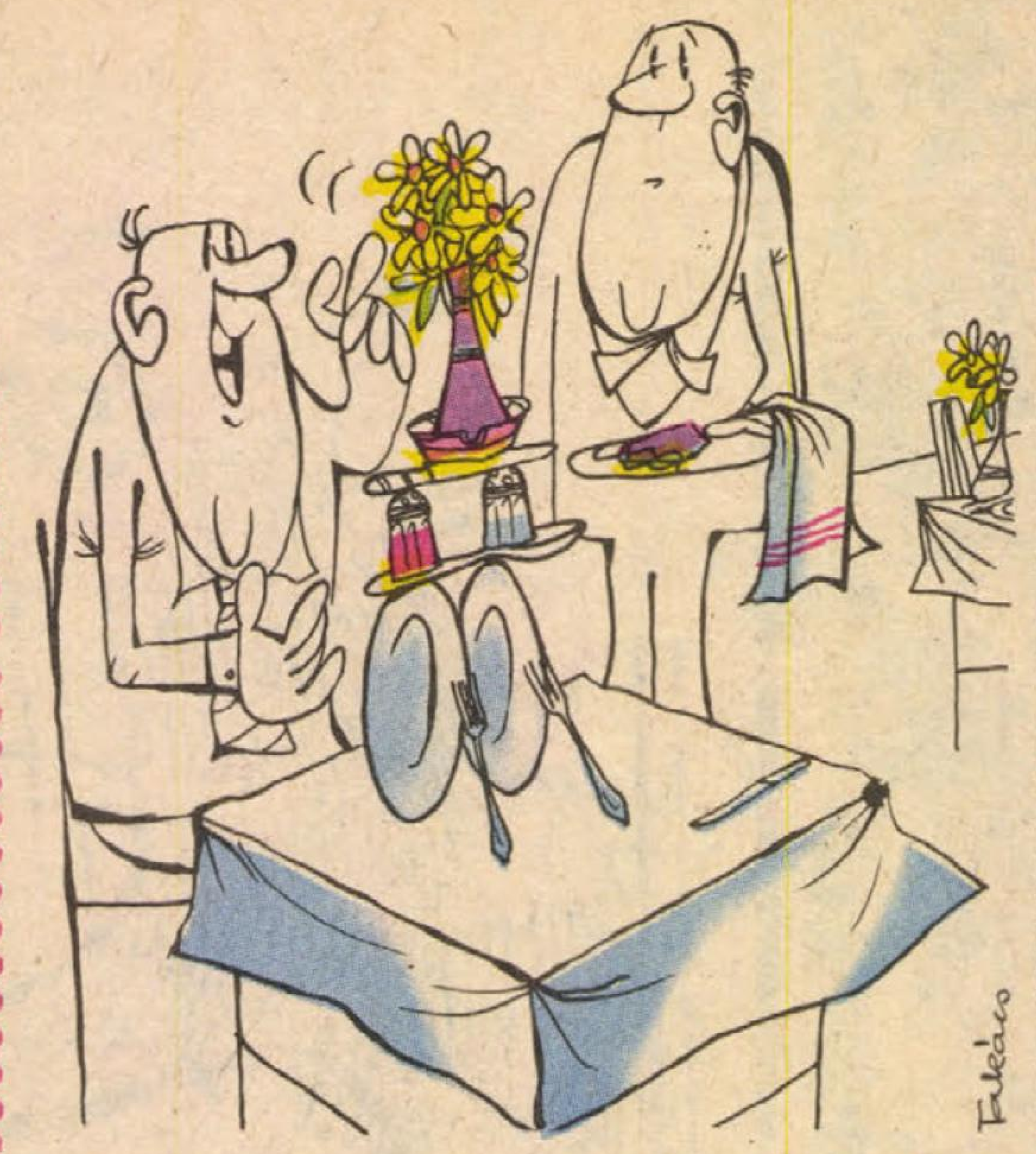
Ősz Ferenc

EGÉRSZEMMEL

– Micsoda idők! Páncélszekrényben az élelem!

AKTÍV VENDÉG

– Látja, nem unatkoztam az alatt a félórácska alatt, amíg a karajt sütötték...

KEZDŐ ASSZONYKA

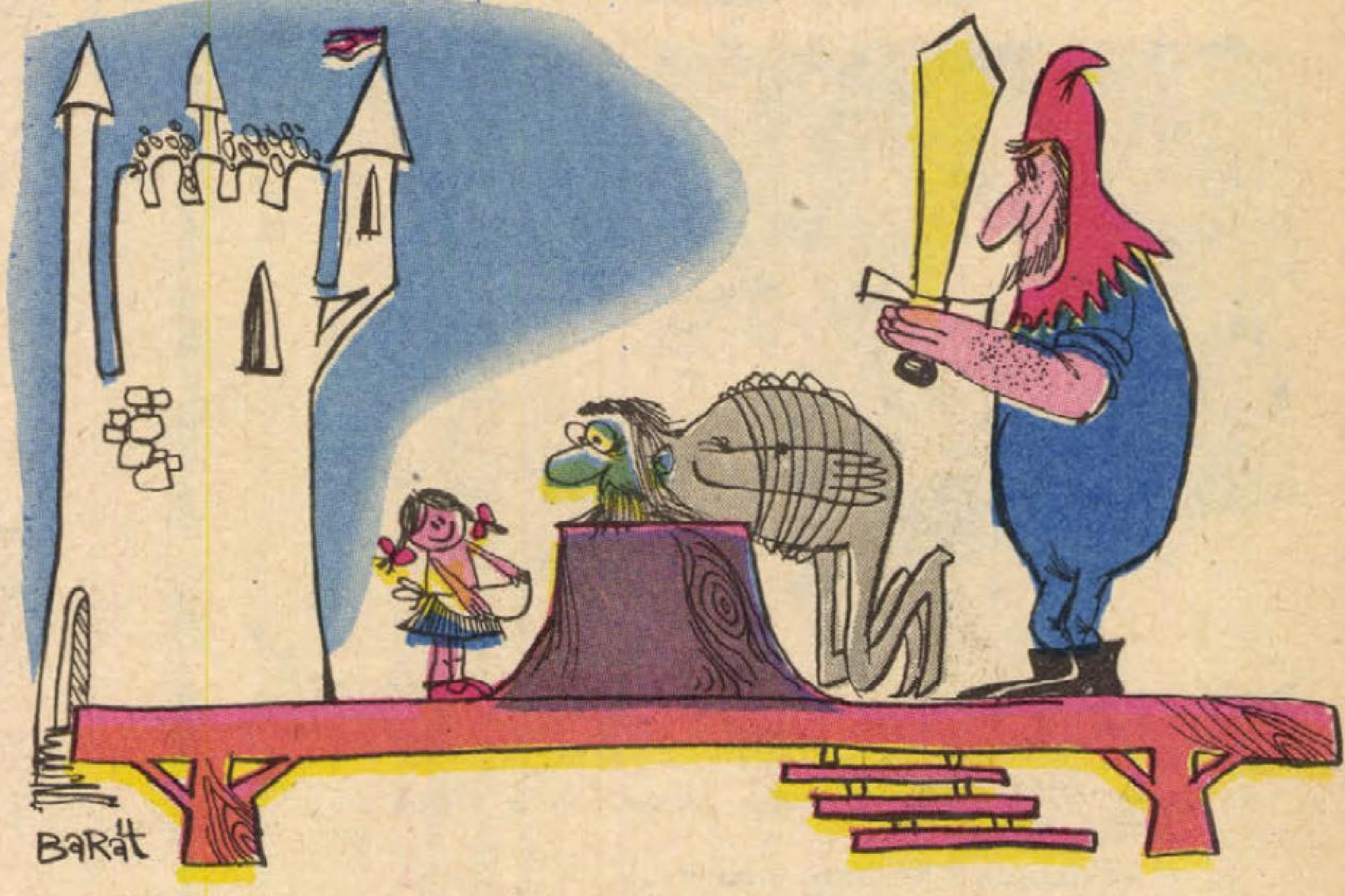
Lángoló palacsinta.

LÁTOGATÓK KÜLFÖLDRŐL

– Nagyon hiányzott már egy kis hazai rántott csirke. No persze, ti is!

KABALA-BABA

SZILÁNKOK

FINOM KIS SZÜLŐ

— Ne feledd el, fiam, második a becsület!

VALLOMÁS

— Rettenetesen el voltam keseredve. Azt hittem, hogy már soha többé nem süt rám a Nap. Minden olyan reménytelennek látszott. De amióta téged megismertelek, drágám, azóta minden sokkal rosszabb.

MUNKAERŐHIÁNY

Olyan üzemi pszichológust keresünk, aki segédmunkási teendőket is vállalna.

A REMETE

A napokban a Bakony rengetegében kószáltam. A sűrű erdő közepén, állati bőrökbe öltözött, hófehér szakállt viselő remetével találkoztam. Megilletődve kérdeztem:

— Ön bizonyára évtizedek óta él itt az erdő közepén?

— Igen.

— Ennyire szereti a természetet? A fákat, a madárfüttyöt, a szelíd őzikéket?

— Ugyan kérem. Inkább ülnék egy jó kis pesti eszpresszóban. De bujdosnom kell. Nem akarok gyerektartást fizetni.

ÉTVÁGY

Egy cipészmester műhelyének ajtaján — két hét óta figyeltem — az alábbi szövegű tábla lóg:

EBÉDELNI MENTEM

Jó étvágya lehet.

KÓRHÁZBAN

— Mire vág fel? Magát egy Trabant ütötte el, engem viszont egy valódi, 1973-as kiadású Ford Taunus.

GYOMOREMBER

— Kérek egy másodosztályú vasúti jegyet.

— Hová akar utazni?

— Mindegy. Csak legyen a vonaton étkezőkocsi.

JÁTSZÓTÉREN

— Miért vertél meg, Pisti? Vedd tudomásul, megmondalak a papádnak!

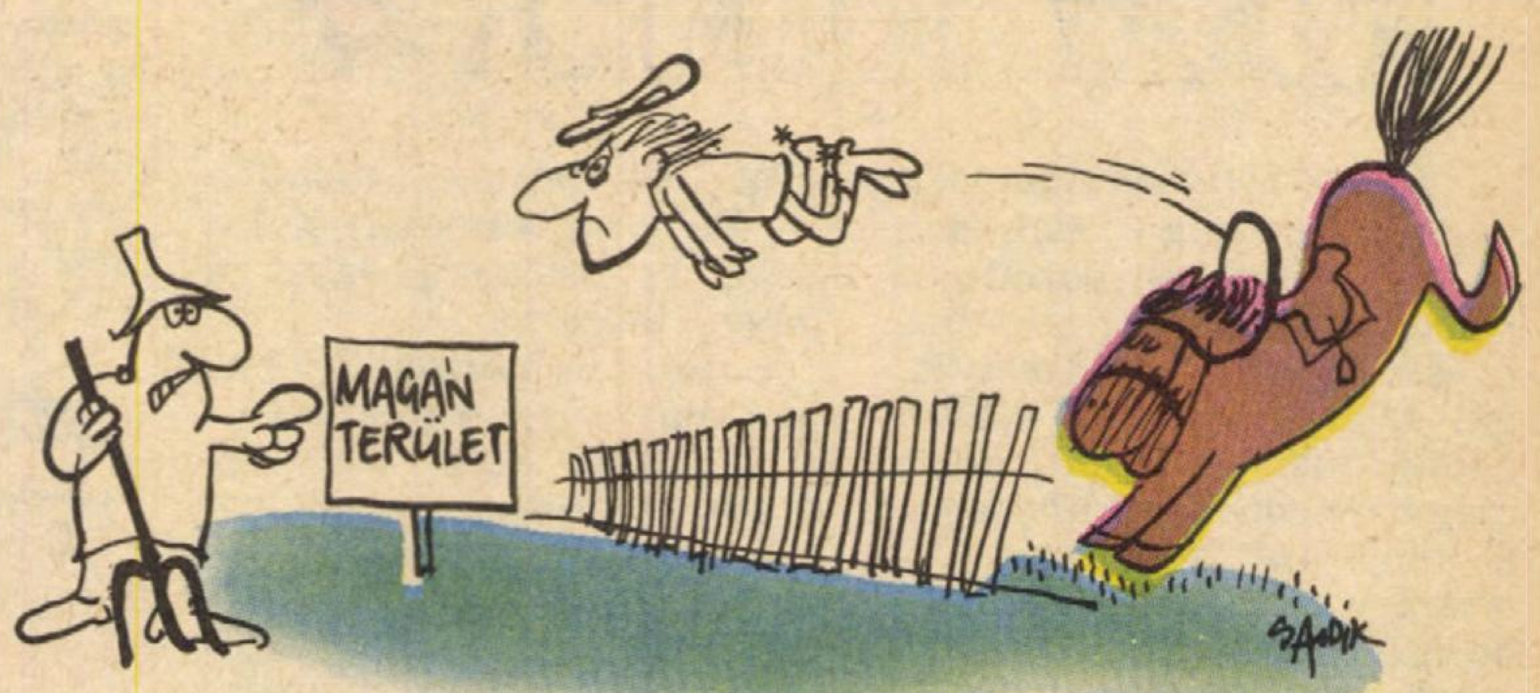
— Akkor művész lennél. Talált gyermek vagyok.

VÁLTOZNAK AZ IDŐK

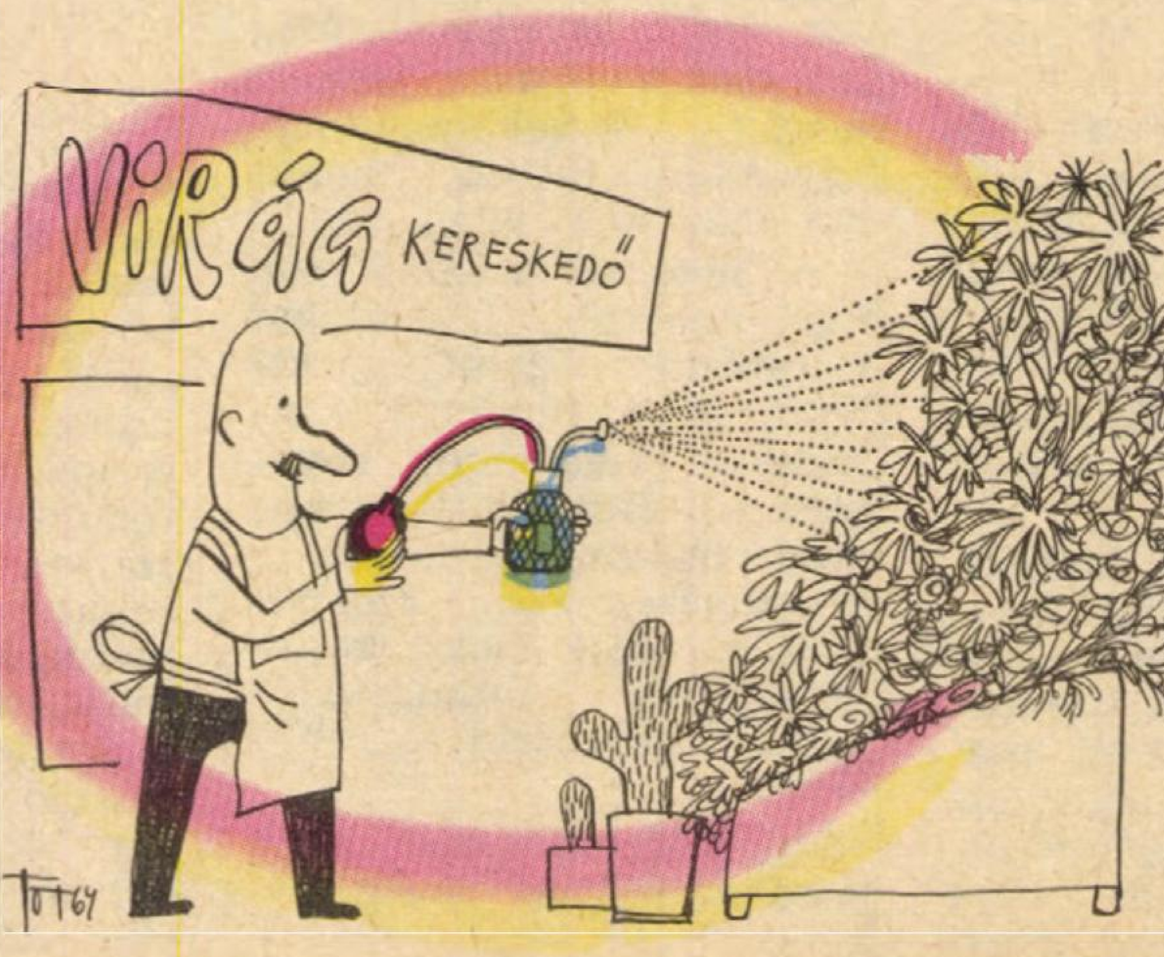
Régen a nő kegyeiért vívtak párbajt a férfiak. Ma a parkolóhelyért.

G. Sz.

SZIGORÚ TULAJDONOS

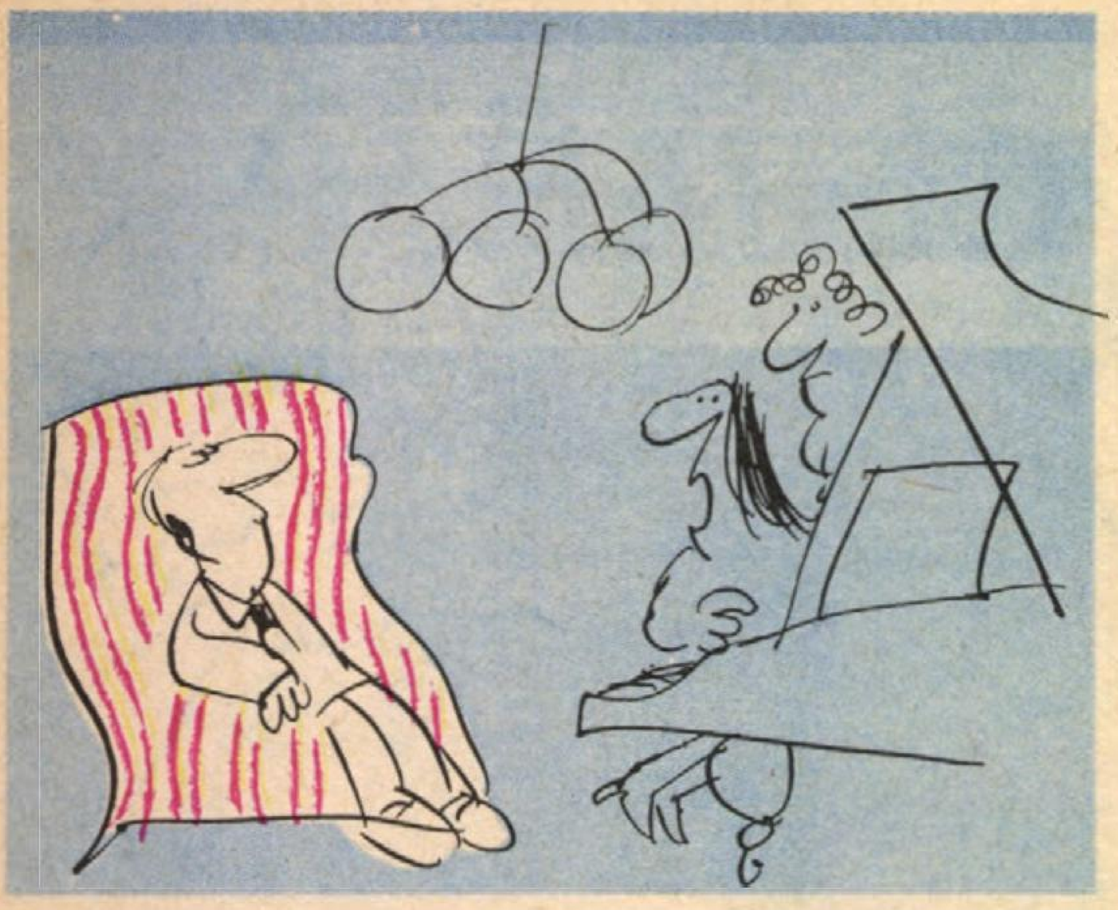

– Hogy mer ide pottyanni? Nem látja, hogy ez magánterület?

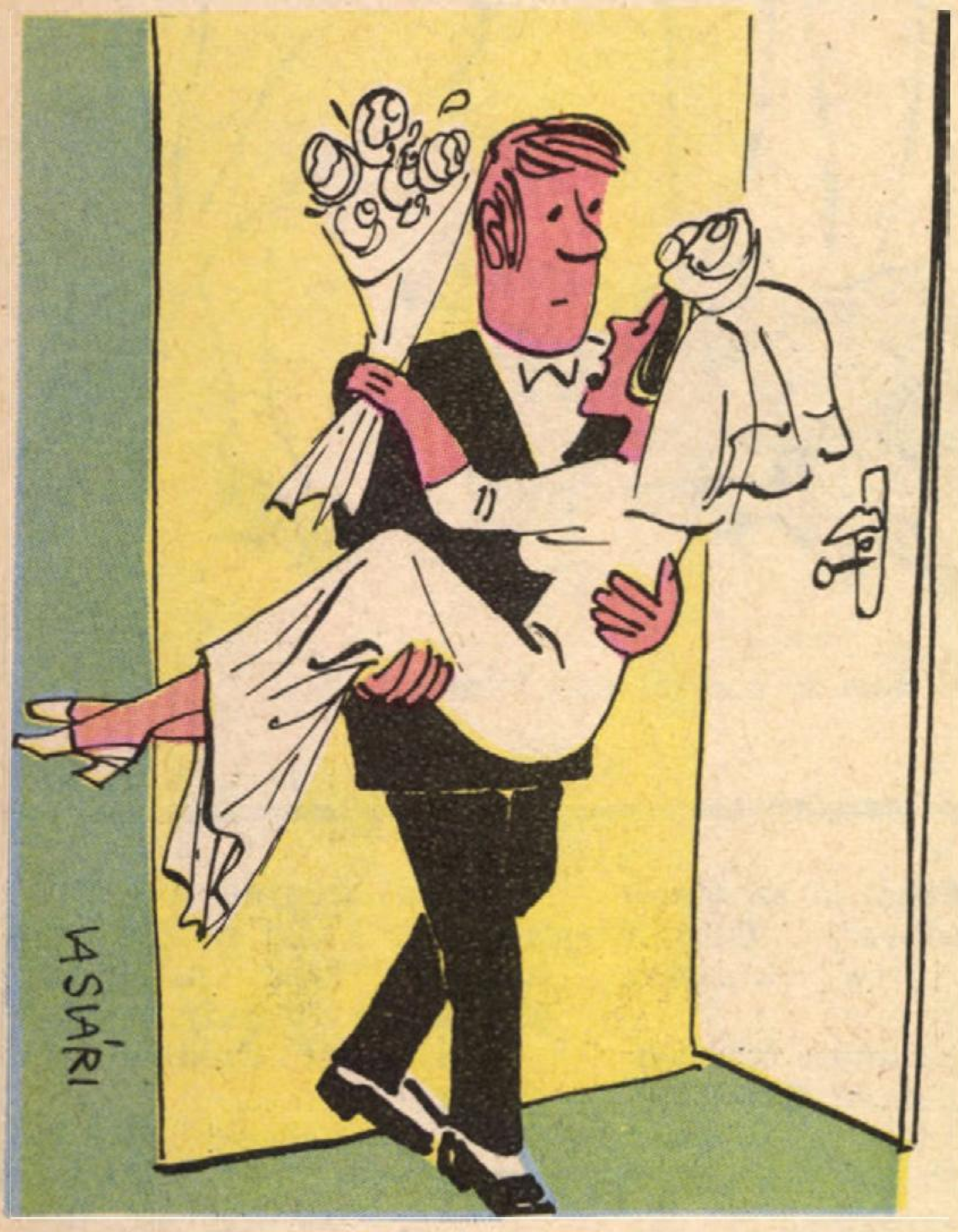
A TERMÉSZET ÁTALAKÍTÁSA

ÉRZÉKENY MŰVÉSZ

– Ez már több mint becsületsértés. Ahányszor leülök a zongorához, rögtön elalszik...

ELÉGEDETLENSÉG

– Már mindenkinek van kocsija, és te még mindig a karodban hordasz...

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Jesszusom, Kovácséknak még nem írtunk!

– Gyerekek, ma nem gyűjtünk.

– Klasszikust muzsikáljak, vagy valami könnyűt?

– Miért járt éjszakánként a Corvinba?
– Tetszik tudni, nappal olyan nagy a tömeg...

LUDAS MATYI KÖZÖNSÉGSZOLGÁLATA

KI, MIKOR, HOL ÉS MENNYIERT FUTBALLOZZON?

Közeledik az új labdarúgóidény, az előkészületek izgalmai máris felborzolták a nagyközönség érdeklődését. Több levél érkezett hozzánk és ezekből kiderül, hogy olvasóink egyike-másika nincs tisztában az átigazolások, klubcserék rejtelmeivel. Hát majd mi segítünk...

Kiadatási záradék? Sportszerű gesztus, amelyet szezon elején — és elvi alapon — a legtöbb elnök megígér és a szezon végén — szintén elvi alapon — a legtöbb elnök nem teljesít. Indok: fontos államérdek, hogy Bergengóc Boldizsár továbbra is a Böstörögi Bástya színeiben rúgja a labdát.

Forró drót? Távközlési módszer, amelynek hatására az elnök — természetesen továbbra is elvi alapon — mégis aláírja. Mert valaki leszól, hogy a szocialista építés elengedhetetlen feltétele, hogy Bergengóc Boldizsár nem a Böstörögi Bástya, hanem a Kakukkfűi Kohász csapatában focizzon.

Egyesületi kooperáció? Garaguly Benedek, a Förhénc TK elnöke talpig vasban kíséri Nyűgöspusztáról Budapestre Kripton Bénit, az ügyes összekötőt, nehogy egy másik egyesület elhalássza az orra elől. Röcögegyarmat: valaki feszegetni kezdi a kupé padlóját, a deszkák közül Rezeda Lipót bújik elő. Homokkal töltött harisnyával leüti Garaguly Benedeket és Kripton Bénivel új átigazolást írat alá a Bőlég SC-hez. A vonat megy tovább. Peleskepusvány: helikopter landol a kocsi tetején. A szellőzőn át Lepencei Jenő nyomakodik a fülkébe. Kloroformos vattát nyom Rezeda Lipót orra alá és Kripton Bénivel új átigazolást írat alá a Nyúlcipő TE-hez. A vonat megy tovább. Pestig még tizenhárom állomás. A szövetség a Keletiben várakozik és szelíden csóválja a fejét.

Szakmai érdek? 1. Nagy edző leég a kiscsapatnál, mire nagycsapathoz szerződik. Kétezerrel magasabb összegért. 2. Nagy edző leég a nagycsapatnál, mire kiscsapathoz szerződik. Ötezerrel többért. 3. Nagy edző (nálunk csak nagy edzők vannak!) nem ég le sehol, mire külföldi csapathoz szerződik. Mert valahol neki is csak le kell égnie.

Pedagógia? Idén nyár: a Belfegor FC invitálására Rézmázmezőről a fővárosba érkezik Kétbal Vince, 18 éves jobbszélső. Egy szál fogkefével a gomblyukában. Kétbal Vince 220-as Diesel Mercedest, pasaréti öröklakást és egy nyilatkozatot kap a Belfegor FC-től. Utóbbi szerint ő az Évszázad Felfedezése. Jövő nyár: a Belfegor FC felszólítására a fővárosból Rézmázmezőre távozik Kétbal Vince, 19 éves foglalkozásnélküli. Egy szál fogkefével a gomblyukában. Focizni ugyan nem tanult meg, viszont egy életre csalódott ember, ami szintén eredmény.

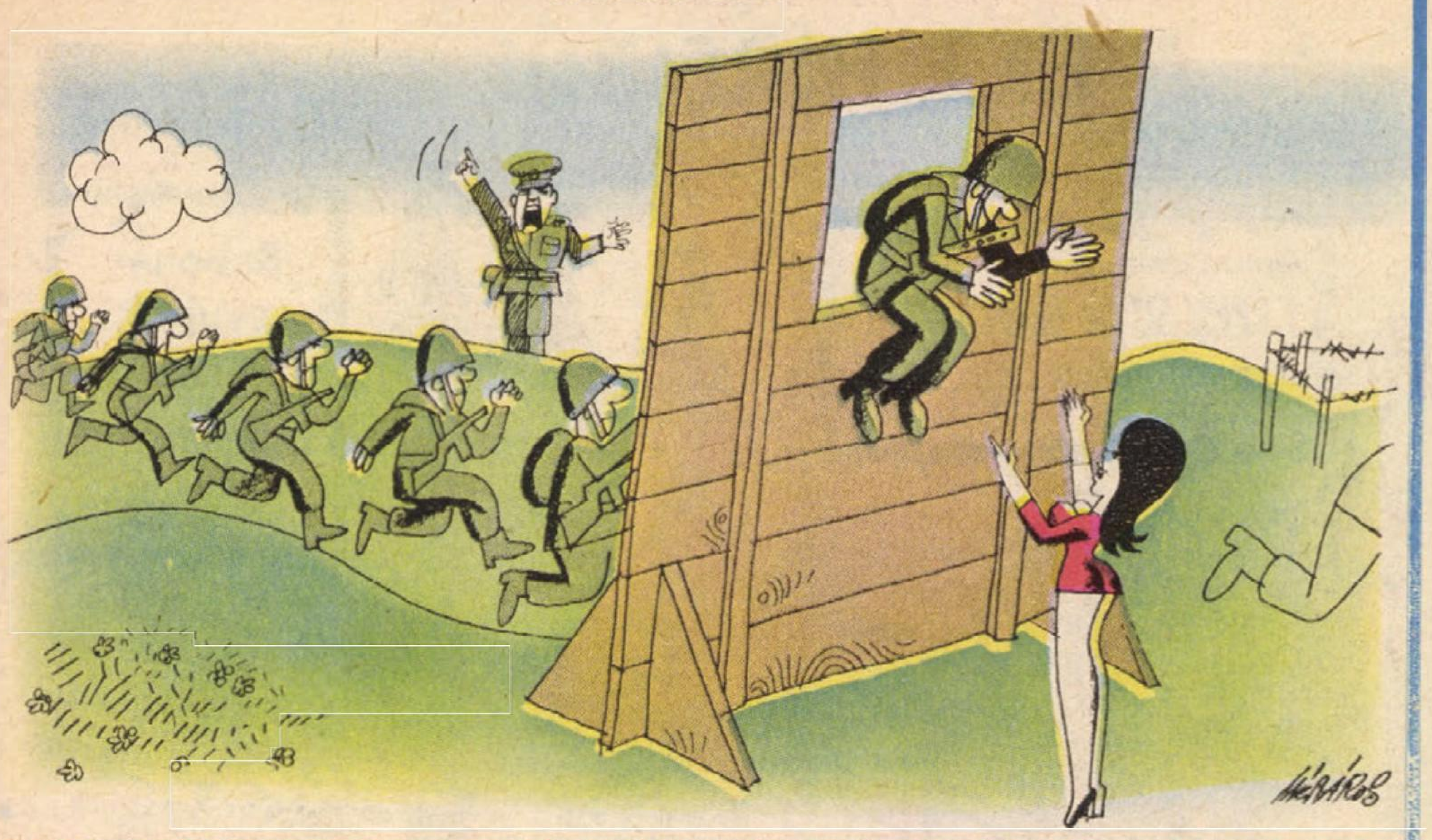
Sportszerű vételkedés? Betezda Gyula, a Durrbele SE intézője és Szipogó Aladár, a Széria TC szakosztályvezetője baráti megállapodást köt, amely szerint a Durrbele átadja Zelencsák Frédit, a csapat csillagát cserébe Pikk Ödönért és két ifijátékosért. Mindenki boldog. Betezda Gyula boldog, mert csak ő tudja, hogy Zelencsák Frédinek hamarosan kényszerelvonókúrára kell bevonulnia. Szipogó Aladár boldog, mert csak ő tudja, hogy Pikk Ödön lábát a legutóbbi sérülése után fordítva akasztotta vissza a Széria gyúrója, a két ifi pedig szeptembertől az NDK-ban folytatja tanulmányait.

Profizmus? Az meg micsoda? Már magát a puszta kifejezést sem értjük, hiszen honi sporterkölcseinktől merőben idegen az átkos üzleti szellem. Igaz, hogy Csóré Dánielt, a neves beállóst százezer forintért vásárolta meg a Füstköd SK, de ez nem üzlet, mert a megállapodás szerint a százezer forintot Csóré Dániel majd kártyán nyeri el Hézag Ottótól, a Füstköd menedzserétől. Igaz, hogy törvényeink a szerencsejátékot is tiltják, még sincs semmi baj, mert ez nem szerencsejáték, hanem üzlet.

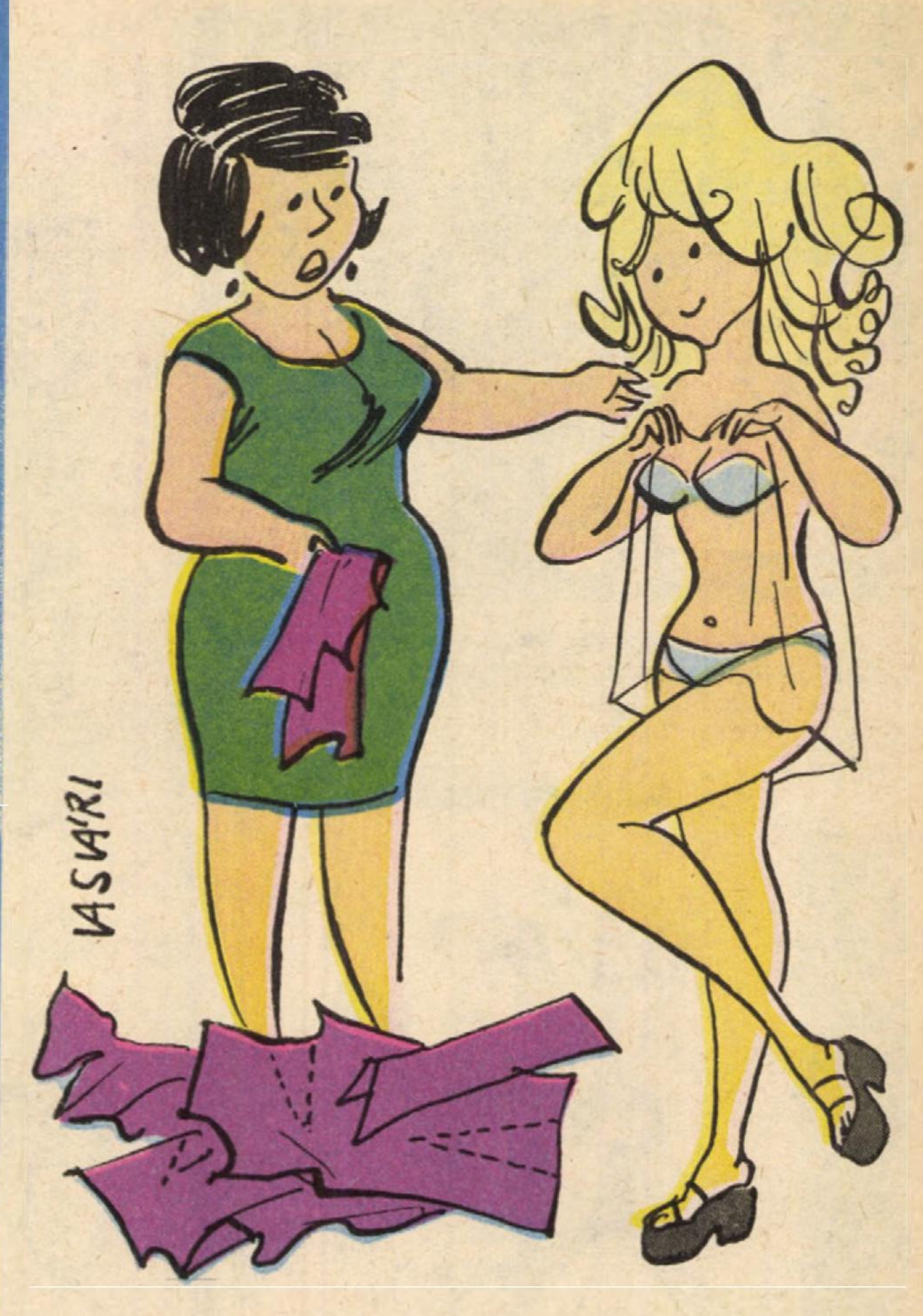
Miért gyenge a magyar futball? Tudja a jóisten!

Peterdi Pál

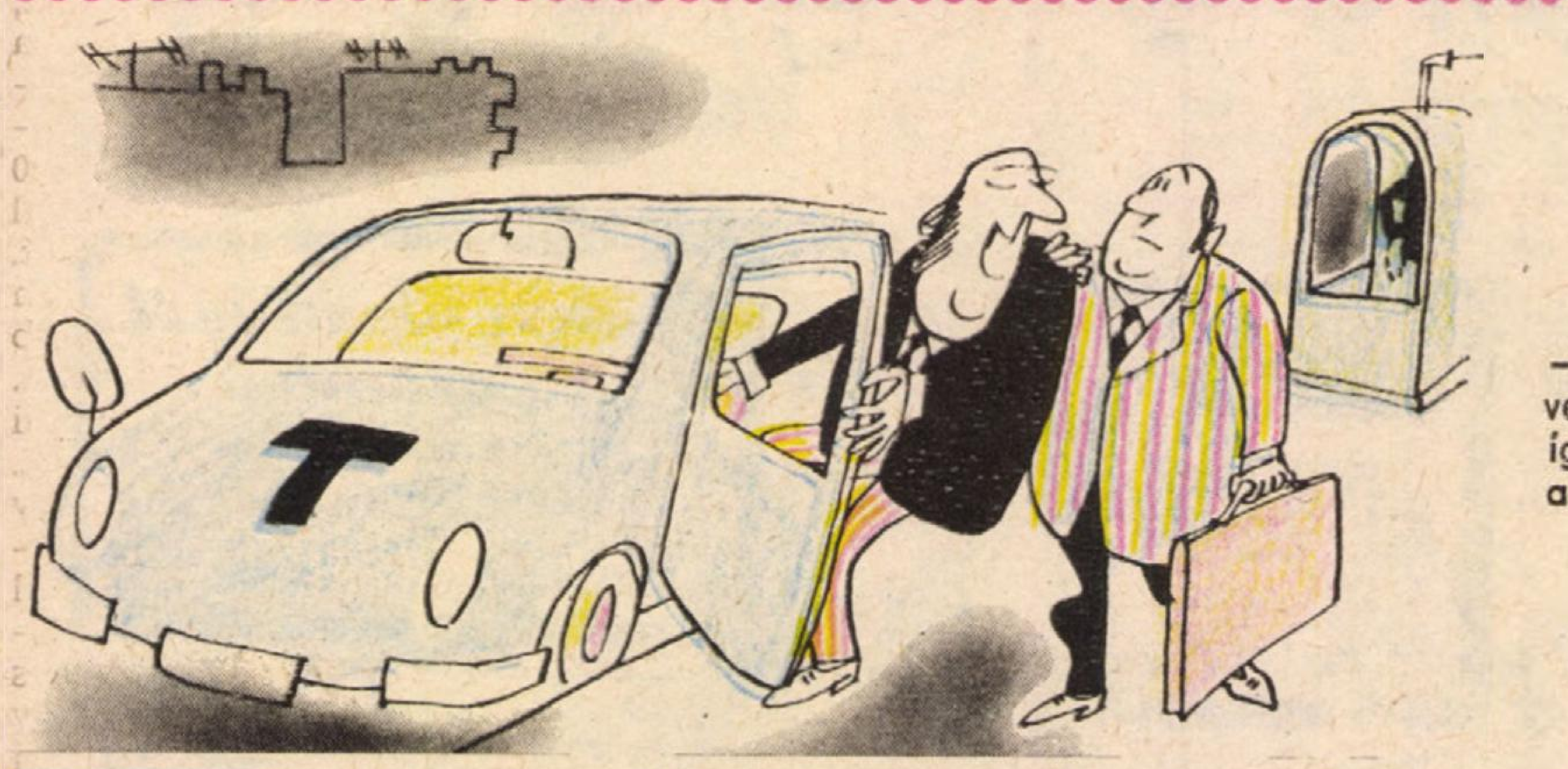
MEGLEPŐ ESET

ZACSKÓS RUHA

– Nem a zacskót kell felpróbálni!...

ELVONÓKÚRA
– Megtanulok vezetni, hátha így leszokom az italról?!

Bosszú

Ikrek vagyunk.

Telefonikrek a nemtudomhányasszámú ügyvédi munkaközösséggel, minthogy egy házban lakunk. Mi az első emeleten, ők a hetediken.

E távoli rokoni kapcsolat önmagában nem is volna tragikus, de hát ismeretes: az ikrek hasonlítanak egymásra. Persze nem az ügyvédi munkaközösség hasonlít rám, vagy én az ügyvédi munkaközösségre, nagyobb itt a baj! A telefonszámok — egy szám kivételével — azonosak!

Néha — rejtélyes műszaki micsodák következtében — ez az egyetlen különbség is eltűnik.

És ilyenkor napjában huszonötször-harmincszor keresik nálam ezt vagy azt az ügyvéd urat, doktor elvtársat, jogász szaktársat.

És ilyenkor én napjában huszonötször-harmincszor közlöm a hívó féllel, hogy téves kapcsolás, hogy én csak az iker vagyok, hogy legyen szíves, tegye le a hallgatót, s várjon néhány percig, és aztán tárcsázzon ismét, akkor talán azt kapcsolja a gép, akit keres.

Többnyire kölcsönös udvariaskodás, finom mentegetőzés jellemzi e beszélgetések tónusát, de nem mindig. Ha ugyanis egymás után ötödször-hatodszor koccanunk össze a telefondrótban egy leendő ügyféllel, picit kezdjük megutálni egymást. Olykor picit nagyon!

Ez történt tegnap is.

— De hát miért veszi fel mindig azt a rohadt kagylót, maga idióta?! — érdeklődött némiképp ingerülten egy karcos szoprán, féltucat meddő kísérlet után. — Miért veszi fel, ha nem maga a munkaközösség!? Ez nekem eddig már hat forintomban van! Mit képzel, lopom én a pénzt?

— Én ezt nem állítom — feleltem diplomatikusan —, de nem állítom az ellenkezőjét sem. Elvileg nem kizárt, hogy kegyed megrögzött üzemi szarka, s most azért keres sürgősen ügyvédet, mert rajtacsípték. De hát nekem ehhez semmi közöm. Ami viszont a kérdés lényegét illeti, az egészen természetes, hogy én minden csengetésnél felveszem a kagylót, hiszen hívhatnak engem is ismerősök, barátok.

— Megpukkadok a röhögéstől — visít a vonal másik végén a drága. — Méghogy magát hívja valaki?! Méghogy magának lehetnek barátai?! Egy ilyen léhűtőnek, egy ilyen munkakerülőnek, aki kora délután otthon döglik, ahelyett, hogy termelne! Szégyelje magát!

És lecsapta a kagylót.

Hát nem! Ezt a sértést nem hagyhatom megtorlatlan! Ha ismét jelentkezik, megkapja a jogi orvoslatot, esküszöm!

Felcsörren a telefon.

Felkapom.

— Hellóóó — recsegi a karcos szoprán —, a nemtudomhányasszámú ügyvédi munkaközösséget keresem.

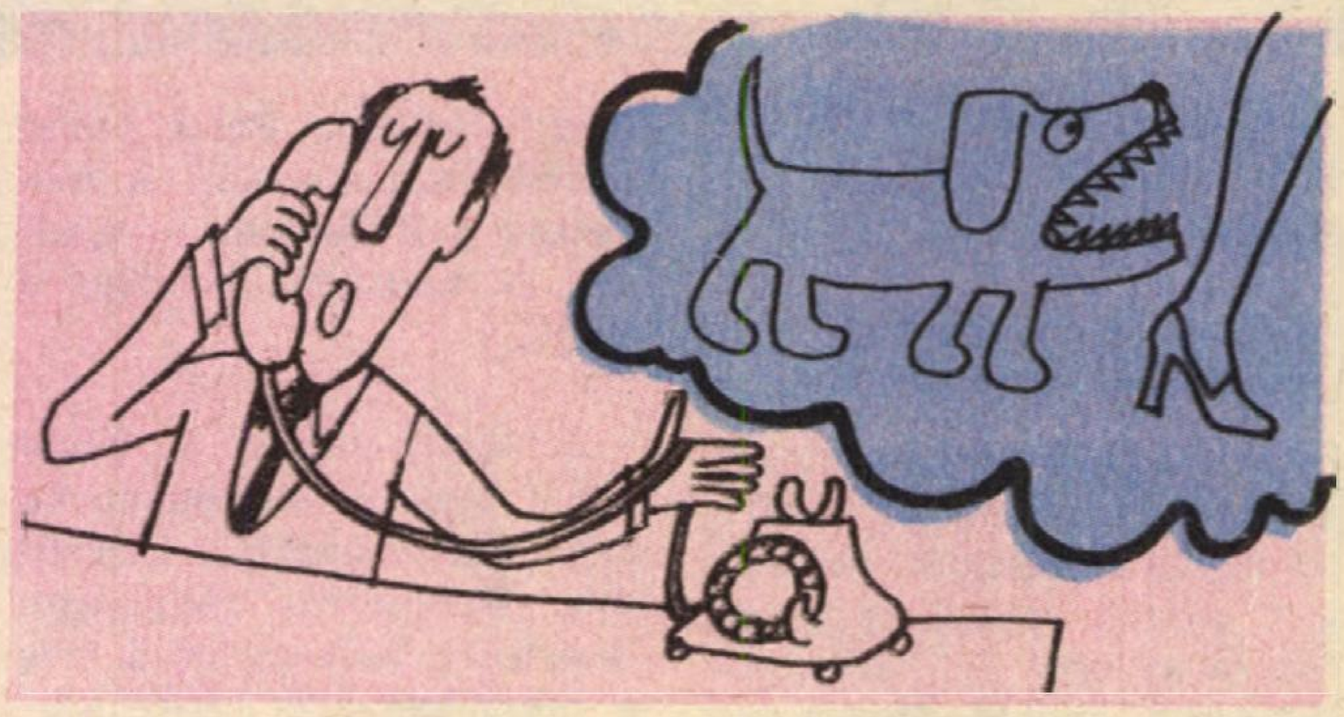
Befogom az orrom, csücsörítek is, ettől érces, kellemes hangom fakó lesz és dünnyögő, nem ismerheti fel.

— Én vagyok, kezitcsókolom. Miben lehetek szolgálatára?

— Jogi tanácsra van szükségem. Mikor mehetnék el önökhöz?

— Kis ügy, vagy nagy ügy?

— Nem értem.

— Arról van szó, nagyságos asszonyom, hogy kis ügyben nem kell ide fáradnia, telefonon is szolgálhatok felvilágosítással. Olyan ez, mint a telefondoktor, megállapodásunk van a postával, átalánydíj, etcetera. Szóval?

Apró szünet, most győz benne a fukarság, minthogy hét forintja úszik már.

— Hát... azt hiszem, kis ügy.

— Parancsoljon, hallgatom.

— Kérem, engem megtámadott Frédi, a szomszédom, Bedővári Gézáné csarnoki árus kutyája, és...

— Egy pillanat! Kegyednek nyert ügye van! Hogyan lehet egy kutya csarnoki árus? Ez szabálytalan! A kereskedelmi törvénykönyv idevágó passzusa szerint csak az a jogi személy vagy annak a jogi személynek törvényes képviselője kaphat hatóságilag kiskereskedői engedélyt, aki...

— Félreért, doktor úr! Bedőváriné a csarnoki árus, nem a tacskó.

— Így mindjárt más, de tessék pontosan fogalmazni, mert nem jutunk semmire. Mit csinált a szóban forgó eb?

— Megtámadott, és meg akart harapni!

— Szemtanúk vannak?

— Nincsenek. A néptelen folyosón történt, ahová ez az undok Bedőváriné mindig kiengedi...

— Ha nincsenek tanúk, nehéz lesz a bizonyítási perrendtartási eljárás, mert szó áll szemben szóval.

— Hogyan?

— Hát kegyed azt állítja, hogy Frédi meg akarta harapni, Frédi pedig ezt alighanem tagadja majd.

— De hát Frédi — az egy kutya!

— Ja, persze, hirtelen azt hittem, hogy a kedves férje... De hát ez sem könnyít a helyzeten. Nem kaphatunk tőle beismerő nyilatkozatot. Sem szóban, sem írásban. Kegyed szerint milyen oka lehetett Frédinek, hogy meg akarta kegyedet kóstolni? Talán Bedőváriné éhezteti azt a tacskót?

— Nem erről van szó. Én nem szeretem a kutyát. Ehhez jogom van, nem?

— Hogyne!

— Szóval, előfordult, hogy amikor végigmegyek a folyosón és ez a bestia ott napozik, kicsit odébb teszem.

— Kézzel, vagy lábbal?

— Lábbal.

— Értem. Szóval megmegrúgja?

— Így is lehet mondani.

— Minden világos. Összegezem a tényálladékot. A szóban forgó, Frédi névre hallgató eb semmiképp sem vonható felelősségre, mert harapási szándéka csak szándék maradt, nem valósult meg. Tanúk híján még a szándék sem bizonyítható. Amennyiben a legközelebbi alkalommal Frédi elfogyaszt önből egy keveset, szíveskedjék újból jelentkezni, akkor érdemben foglalkozni fogok az üggyel.

— Előre is köszönöm.

— Ne köszönje. A kutyát fogom védeni!

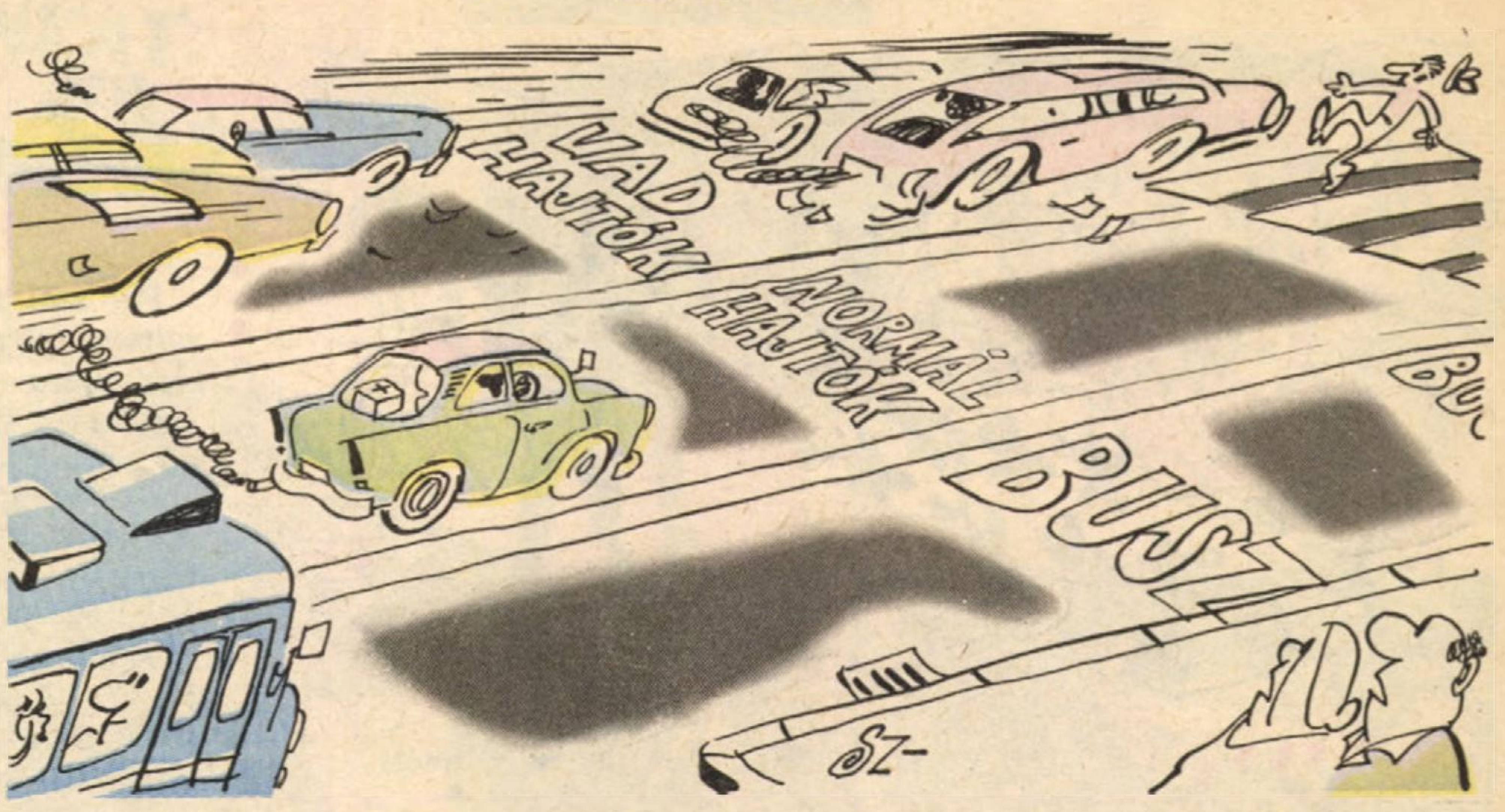
Kürti András

DIADAL

– Látod, hogy nekem volt igazam. Ez nem juhar, hanem hárs.

KIJELÖLT SÁVOK

LOTTÓPEREK

A nagy hagyatéki perek ideje lejárt. Egy Maupassant, egy Mikszáth manapság már nem írhatna örökösödési viszályokról.

De azért volna témájuk. Lottóperek.

Mert habár eme szerencsejáték állami irányítói több ízben is kinyilatkoztatták, hogy csak a beérkezett szelvény vesz részt a játékban, s hogy ezentúl semmiféle reklamációnak nincs helye, újra és újra fellángolnak a jogviták a lottó körül.

Nemcsak a lottóigazgatóságot perelik, de egymás ellen is pararagrafusháborút vívnak az öt nyerőszám megszállottjai.

Alábbiakban ismertetek néhány lottó jogesetet. (Megtörténtükért és az ítélet igazságáért felelősséget nem vállalok.)

Felperes dr. T. K. három darab lottószelvényt vásárolt alperes, özvegy K. I.-né trafikostól. Mivel a felperesnél nem volt szemüveg, felkérte K. I.-nét, hogy töltse ki a három lottószelvényt az általa bemondott számok alapján. Alperes a kérésnek eleget tett. A lottóhúzás napján felperes, aki emlékezetből tudta, hogy milyen számokkal szokott játszani, nagy örömmel állapította meg, hogy négyes találatot ért el. Azonnal K. I.-néhoz sietett, és 100 forint jutalmat adott neki, amiért a nyerőszámok kitöltésében közreműködött. Csak később vette észre, hogy a lottószelvényeken nem az általa bemondott, hanem egészen más számok szerepelnek. Felperes ezért pert indított alperes trafikosné ellen és a 232 500 forint elmaradt nyereségének megfizetését, valamint a száz forint jutalom vissza-

szafizetését követelte. A bíróságon alperes azzal védekezett, hogy hivatali kötelességei közé csupán a lottószelvények árusítása, de nem azok kitöltése tartozik. Arra a kérdésre, hogy miért nem a felperes által bemondott számokat írta rá a szelvényre, közölte, hogy a szelvény kitöltéséhez neki is szemüvegre lett volna szüksége, de ezt hiúságból nem kívánta felperes tudomására hozni, aki iránt személyes vonzalmat érzett.

Alperes kijelentette a bíróság előtt, hogy bár a felelősséget nem ismeri el, de abban az esetben, ha dr. T. K., a felperes hajlandó őt nőül venni, megtakarított pénzéből 100 ezer forint hozománnyal hajlandó kártalanítani őt. Felperes ennek hallatán kijelentette, hogy inkább beéri egy kettes találattal.

F. K. felperes kártérítési keresetet nyújtott be. Z. Z. alperes ellen. Előadta, hogy alperes a 4938 számú italboltban azzal a javaslattal fordult hozzá, hogy anyagi erőiket egyesítsék és közösen vásároljanak egy pohár sört, amelyet azután megfeleznek. Felperes a kérésnek eleget tett és 1 forint 70 fillért alperes rendelkezésére bocsátott. Alperes azonban ahelyett, hogy a sörblokkot megállapodás szerint megvette volna, eltűnt és csalárd módon egy lottószelvényt vásárolt a közös pénzből, amellyel — mint ez később kiderült — 145 ezer forintot nyert. Felperes követelte, hogy alperest kötelezze a bíróság a nyereség arányos részének megfizetésére. Alperes azzal védekezett, hogy hasonló esetekben a felperes a közösen vásárolt sör alján alig szokott neki hagyni, így nem volt bizalma a felpereshez és bosszúból ezúttal lottószelvényt vásárolt. A bíróság felperes érvelését részben elfogadta. Megállapította, hogy a lottónyereség követelése alaptalan, viszont kötelezte alperest fél pohár sör megfizetésére.

Novobáczky Sándor

SZOT-BEUTALTAK

– A víkendházunkat kiadtuk nyárra, de nekünk is kell valahol pihenni!

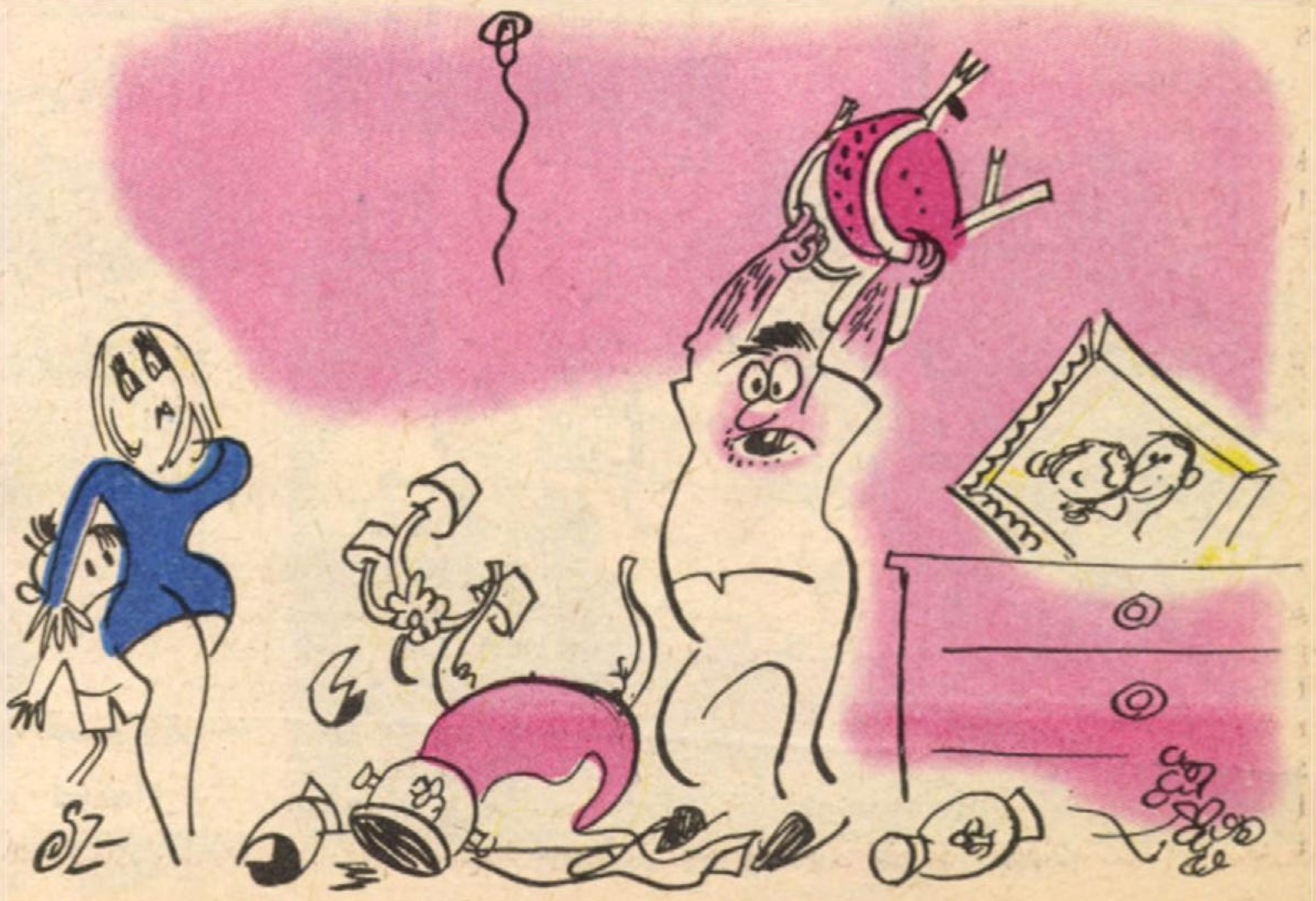
NŐI DOLGOK

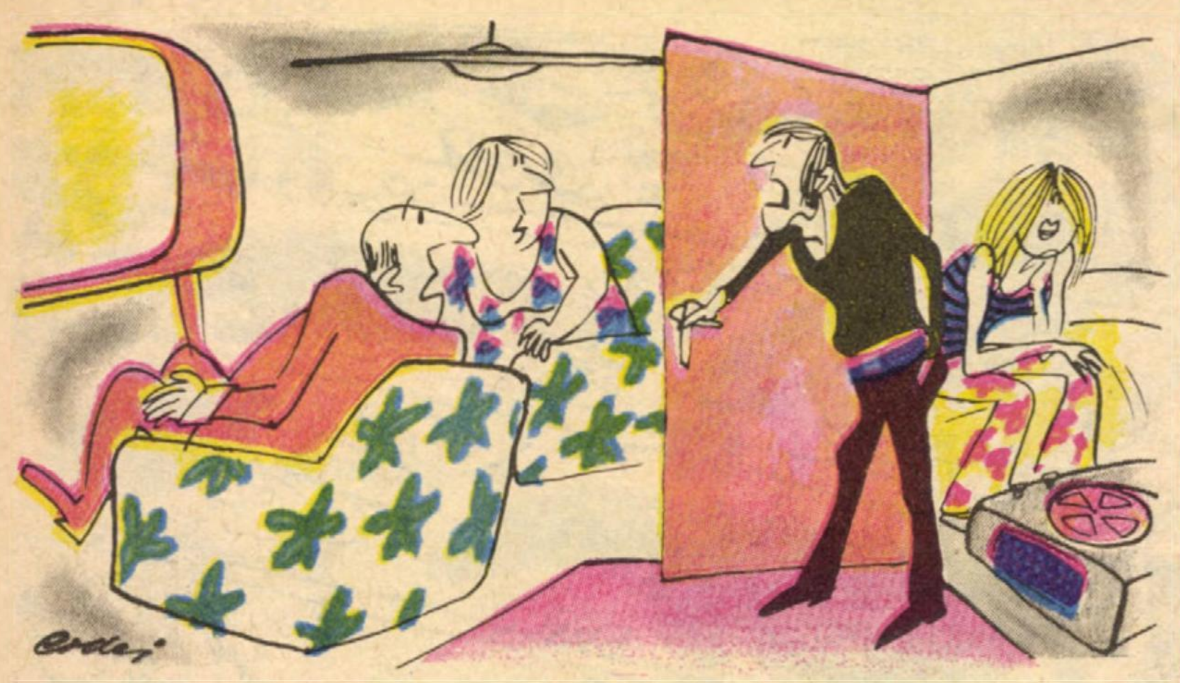
– Hány bikini férhet ebbe a bőröndbe?

CIVILIZÁCIÓS ÁRTALOM

– Nem fogok miattad gyomoridegességet kapni!

NEMZEDÉKI ELLENTÉT

– Ne üvöltessétek a tévét! Képtelen vagyok hallgatni a magnót!

ÓVATOS FELESÉG

AUTÓS-SZEMMEL

– Rémesek ezek a kutyák! Beszennyezik az utcát.

Virág

Pár szál virágot vásároltam feleségem születésnapjára s megütötte a fülem amint a vezetőnő panaszkodik:

— Megint egy csomó fonnyadt virágot kellett szemétbe dobni. Másutt felhasználják valahogy a selejtet, nálunk kárbavész. Valamit ki kellene találni . . .

Szentigaz, nem illetheti éppen a virággal foglalkozókat ilyen méltánytalanság. Lám a csemegeboltokban milyen szépen kitalálták, hogyan lehet a szalámivéget, a félresikerült virslit, a megszáradt sajtdarabot értékesiteni. Hadd adjak tanácsot, miként lehetne ugyanezt tenni a virágüzletekben is. A dolog egyszerű, könnyen megoldható csak egy évszázados szokástól kell megszabadulnunk: ne csokorba kötve, hanem kilóra vásároljunk szegfűt, rózsát, tulipántot. Így majd ha teszem fel harminc deka vegyesvirágot kérek az elárusítótól s azt kérdi, lehet-e pár dekával több, nyugodtan rádobhatja a mérlegre azt az egy-két fonnyadt virágot, amit az imént összesepert.

Biztos lehet benne: a vevő nem fog csodálkozni.

Sz. M. I.

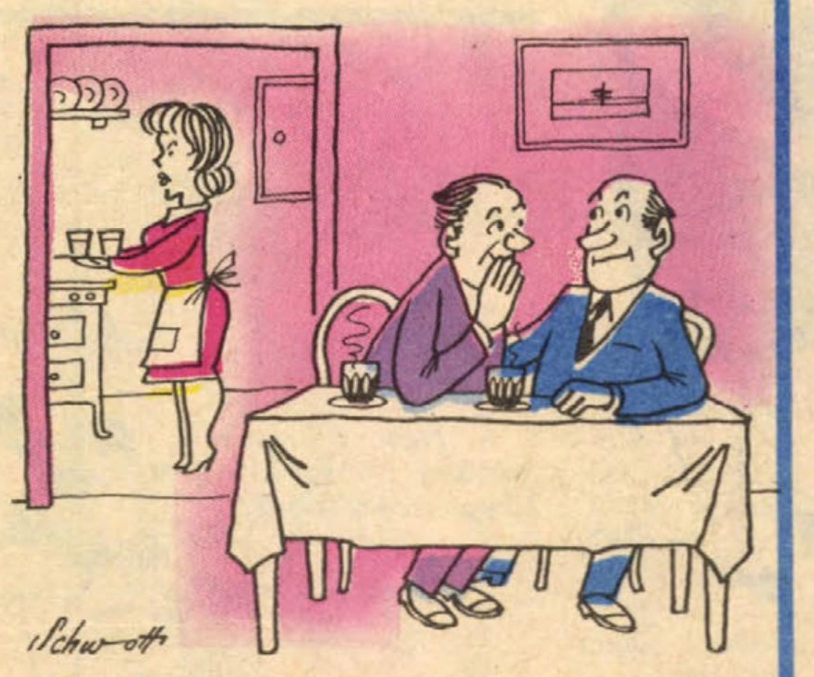

FORRÓ NYÁR

– Vigyázzanak, olvad az aszfalt! . . .

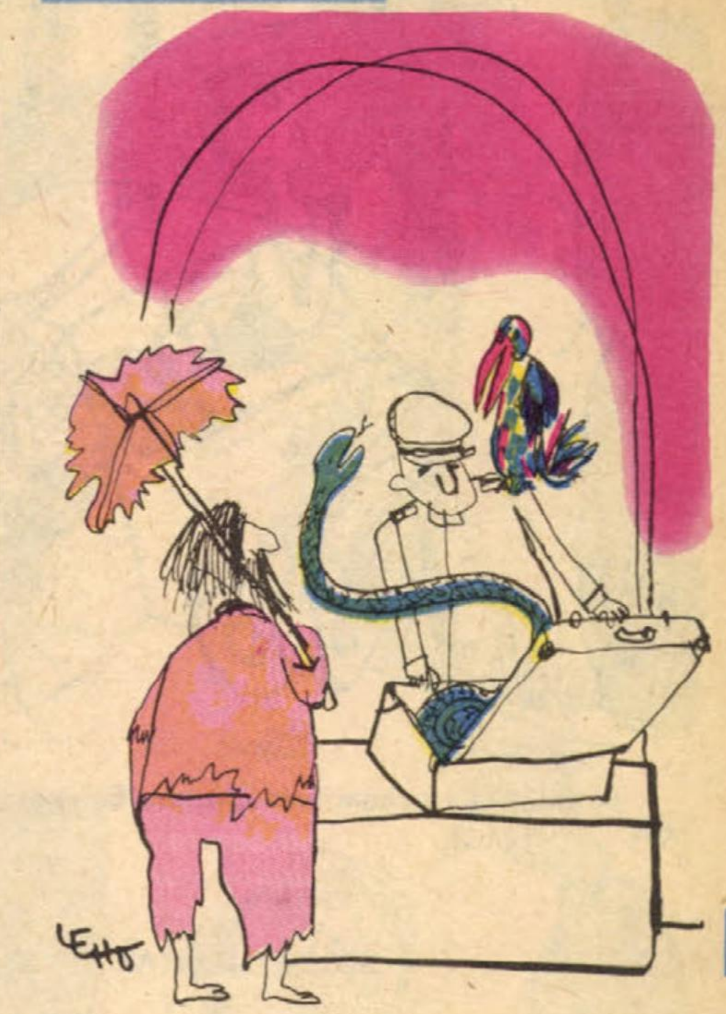
NAIV KÉRDÉS

– Neked melyik nőtípus tetszik, az, amelyik sokat beszél, vagy pedig a másik?
– Miféle másik?

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:
Mi jut az eszükbe Robinsonról?

Lehoczky István:

– Mit szólhattak a vámnál?

Dallos Jenő:

– Róluk jut eszembe Robinson.

Takács Imre:

– Az, hogy ha Péntek nő lett volna, akkor Robinson sem élt volna olyan nyugalomban.

Várnai György:

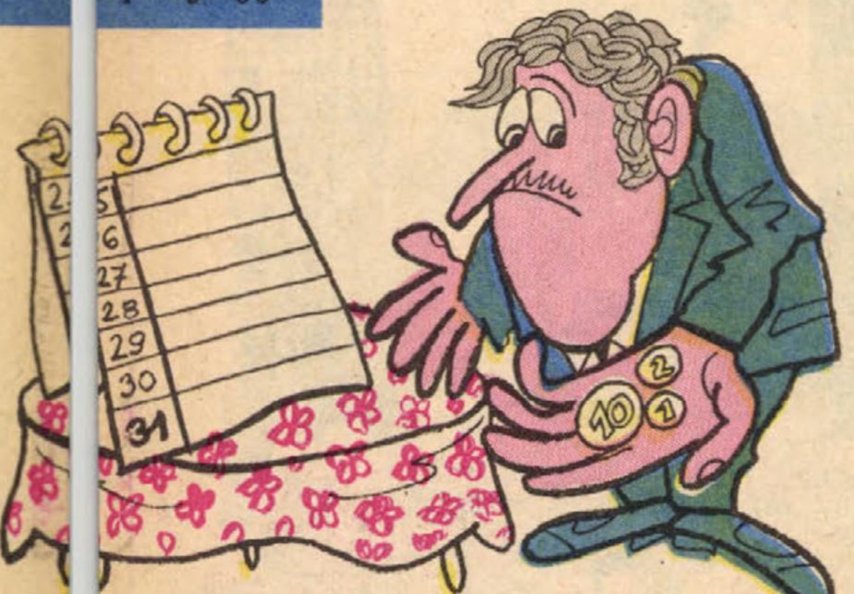
– A robinzonád. Hiszen futballnemzet vagyunk, vagy nem?

Mészáros András:

– A szerkesztő!

Fülöp György:

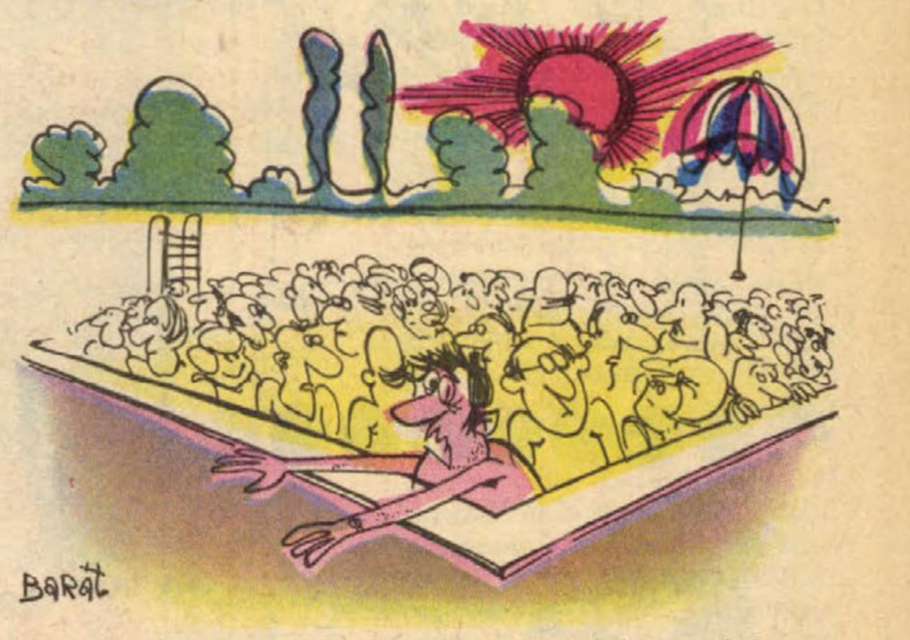
– A hajótörés.

Tót Gyula:

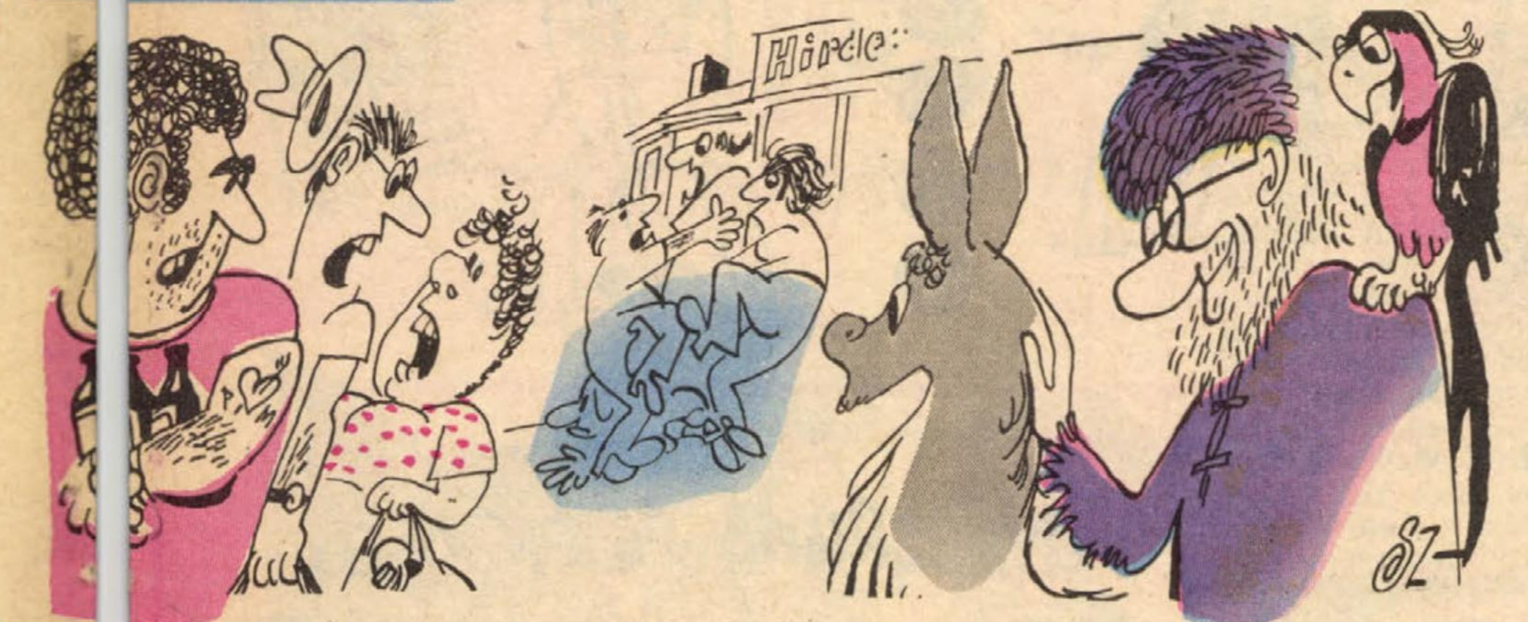
– Csomagolj, Péntek, meneküljünk gyorsan egy másik szigetre, megjöttek a turisták.

Barát József:

– Mázlista volt, húsz évig egyedül strandolt.

Szür-Szabó József:

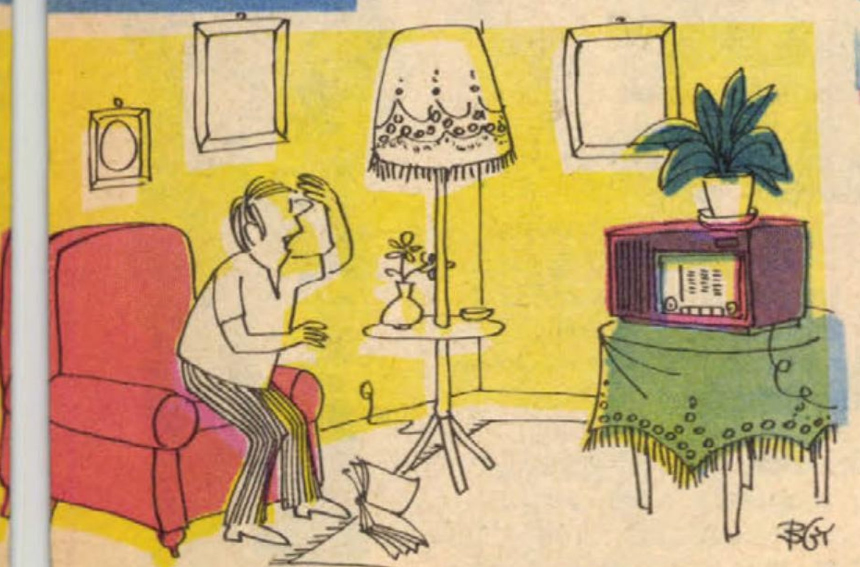
– Az embereket is meg kellene szelídíteni!

Vasvári Anna:

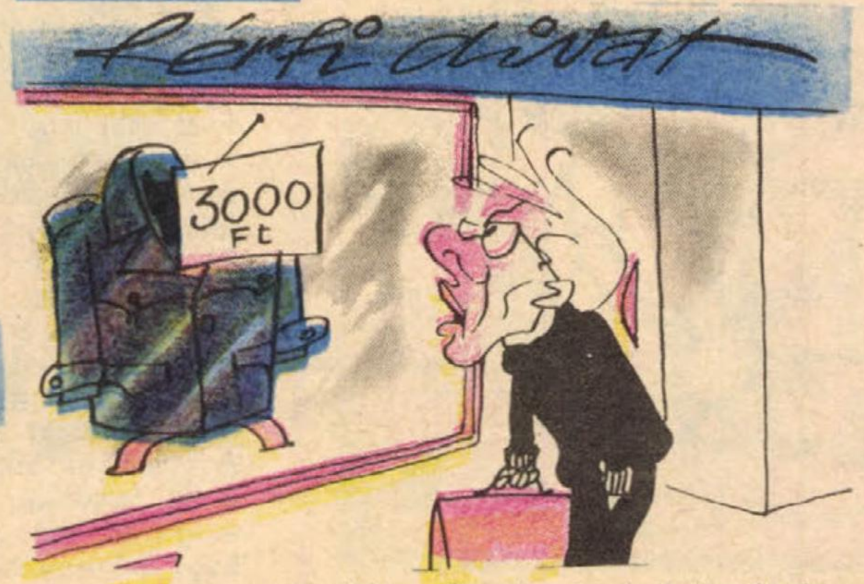
– Körülbelül ennyi viszontagság után lehet hozzájutni egy zöldövezeti lakáshoz.

Brenner György:

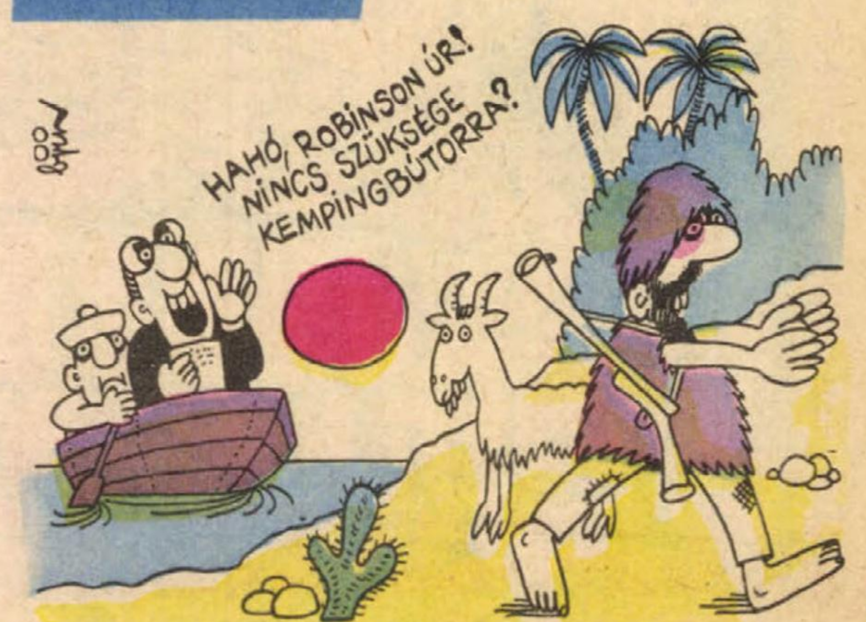
– A pénteki lottóhúzás. Vásárolnék egy magányos szigetet.

Erdei Sándor:

– A remek bőrzakója. Csupán le kellett vágnia egy kecskét.

Balázs-Piri Balázs:

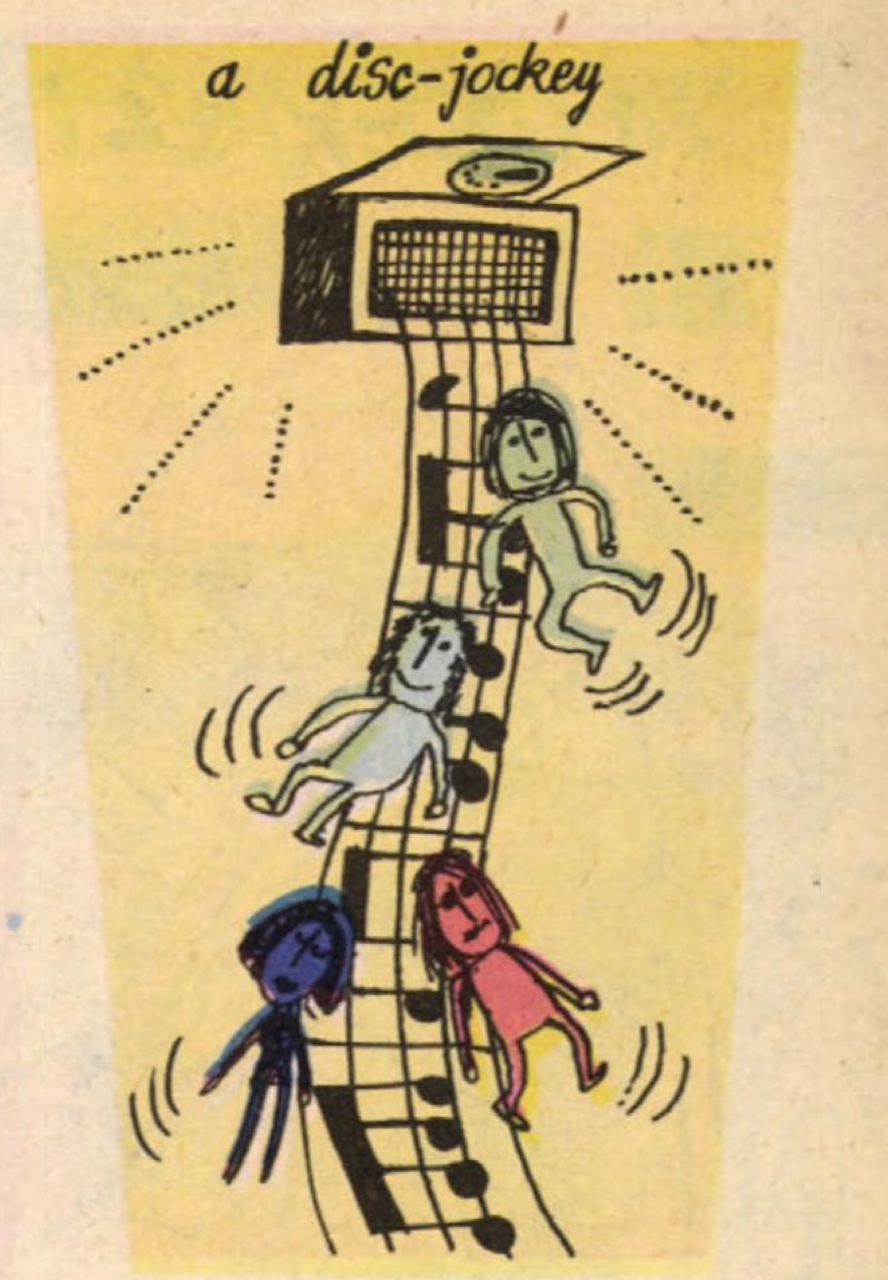
– A piackutatás . . .

Tót Gyula:

HOGYAN LÁTJA AZ IFJÚSÁGOT...

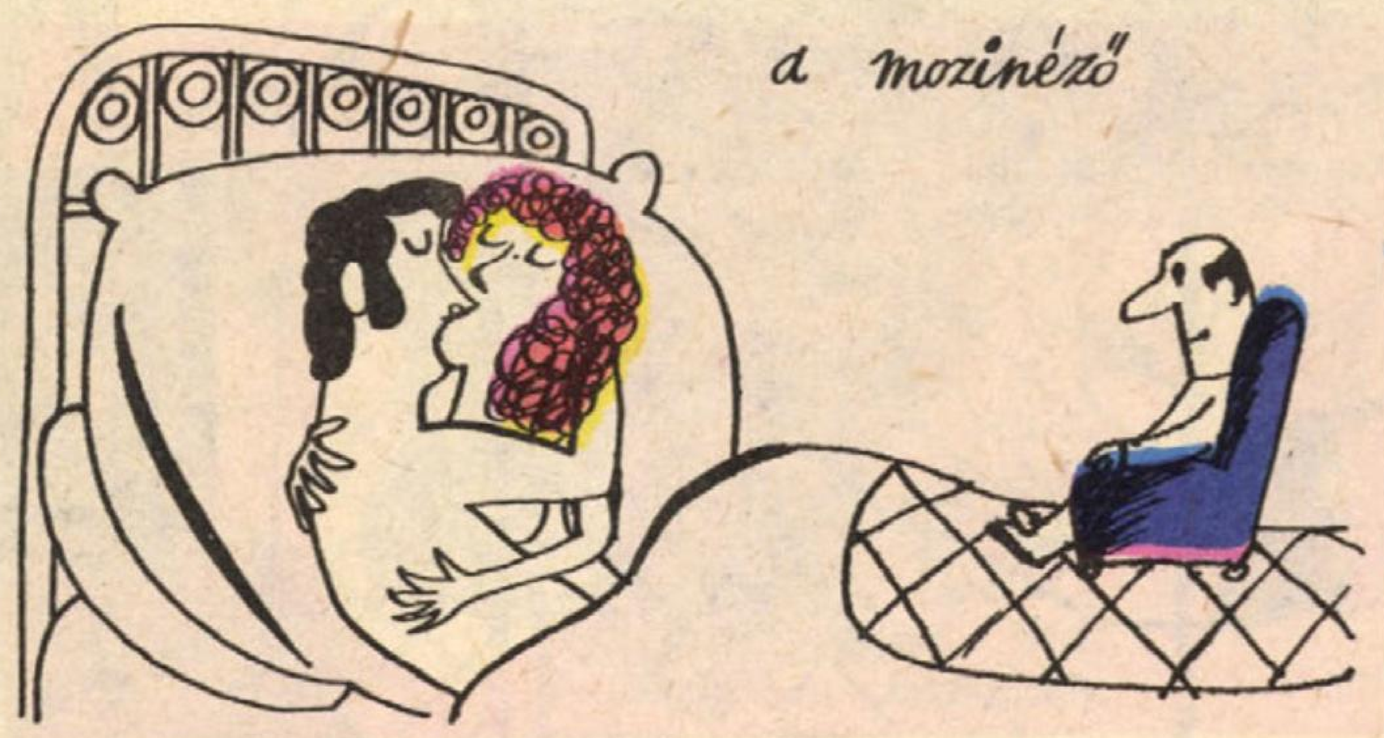
az edző

a disc-jockey

a sorozóbizottság

a mozinéző

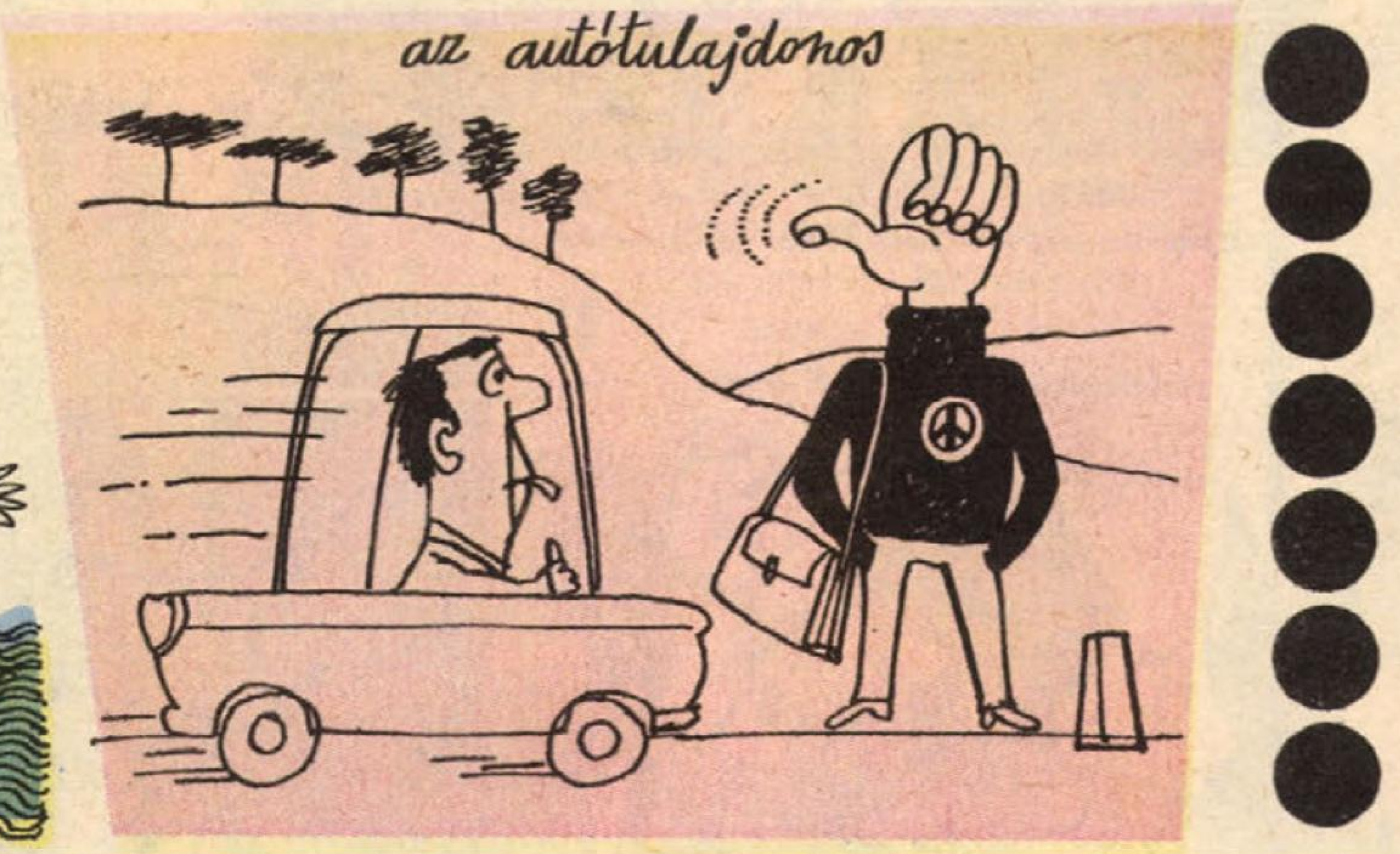
az irodalmi lap szerkesztője

a szülő

a fodrász

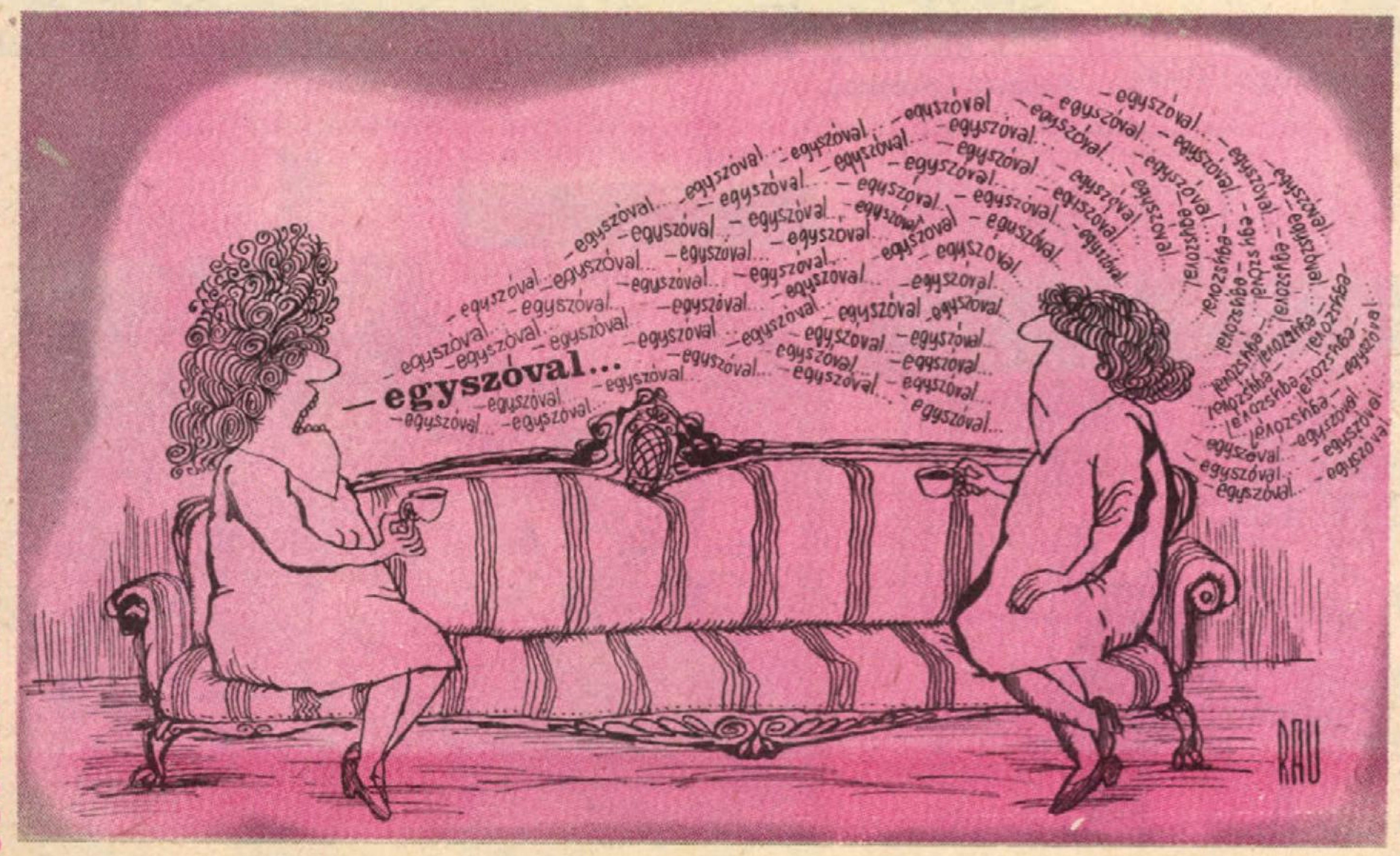

az autótulajdonos

az ifjúsági vezető

ASSZONYOK BESZÉLGETNEK

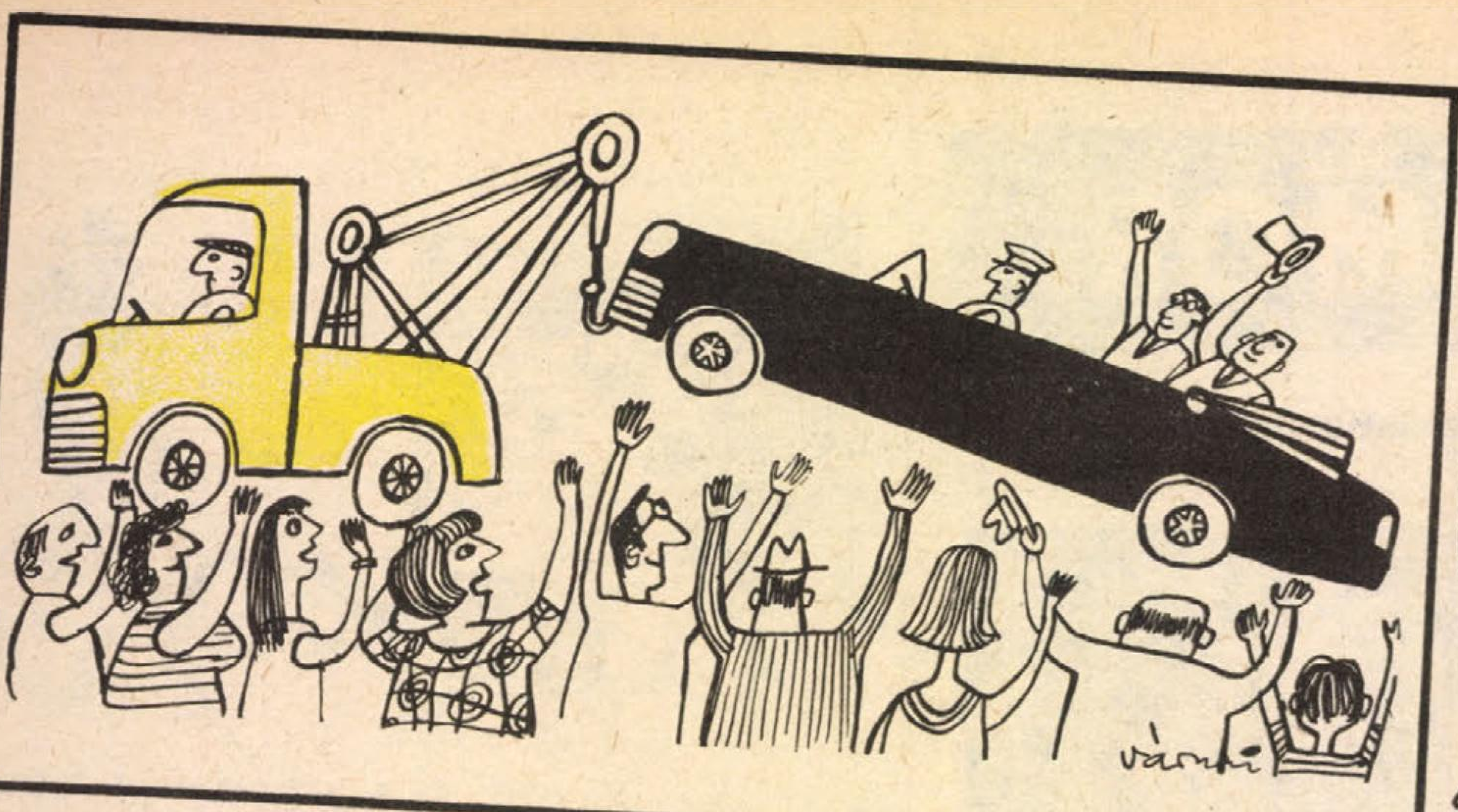

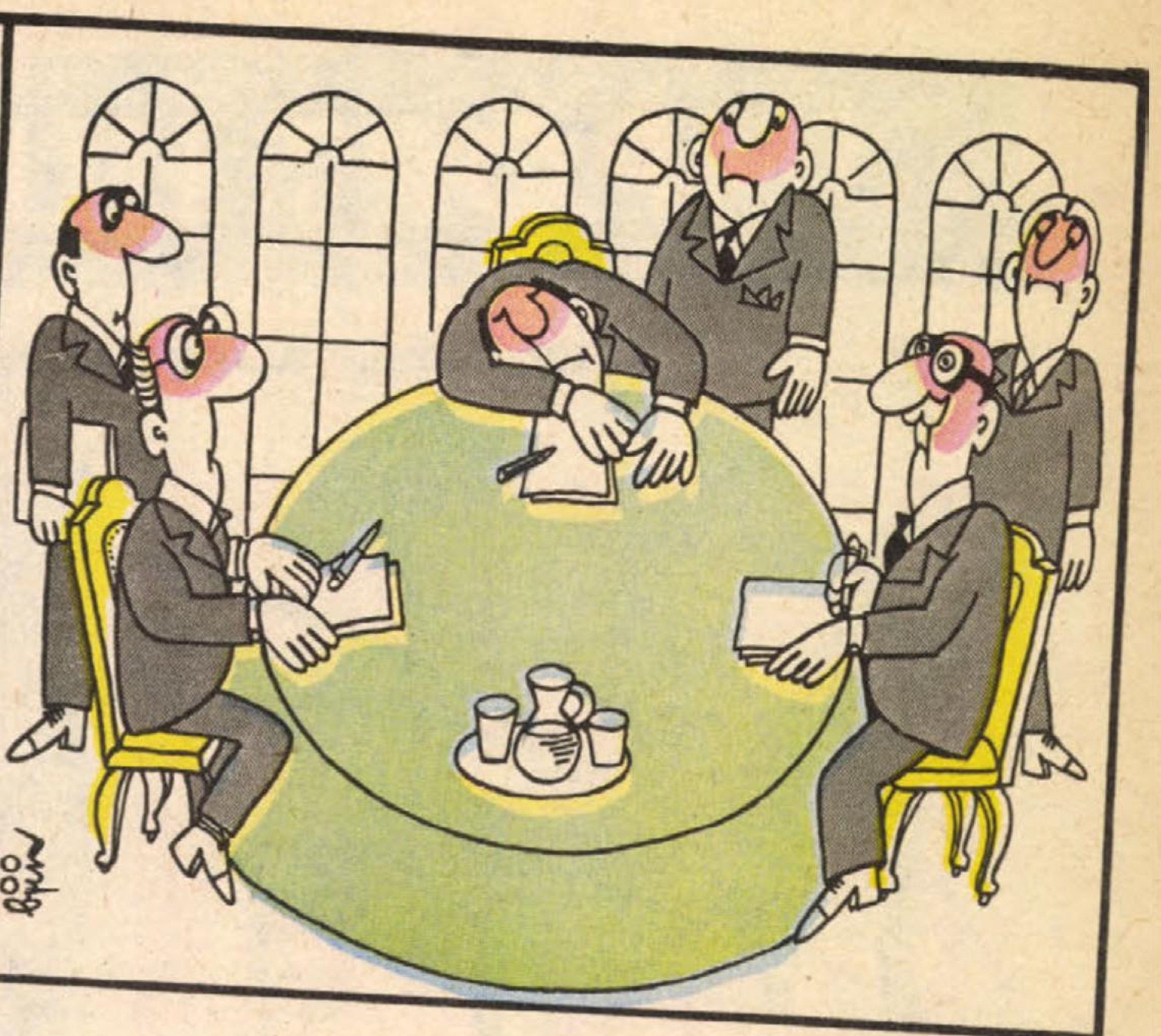
GYÁSZRUHA PETTYEKKEL

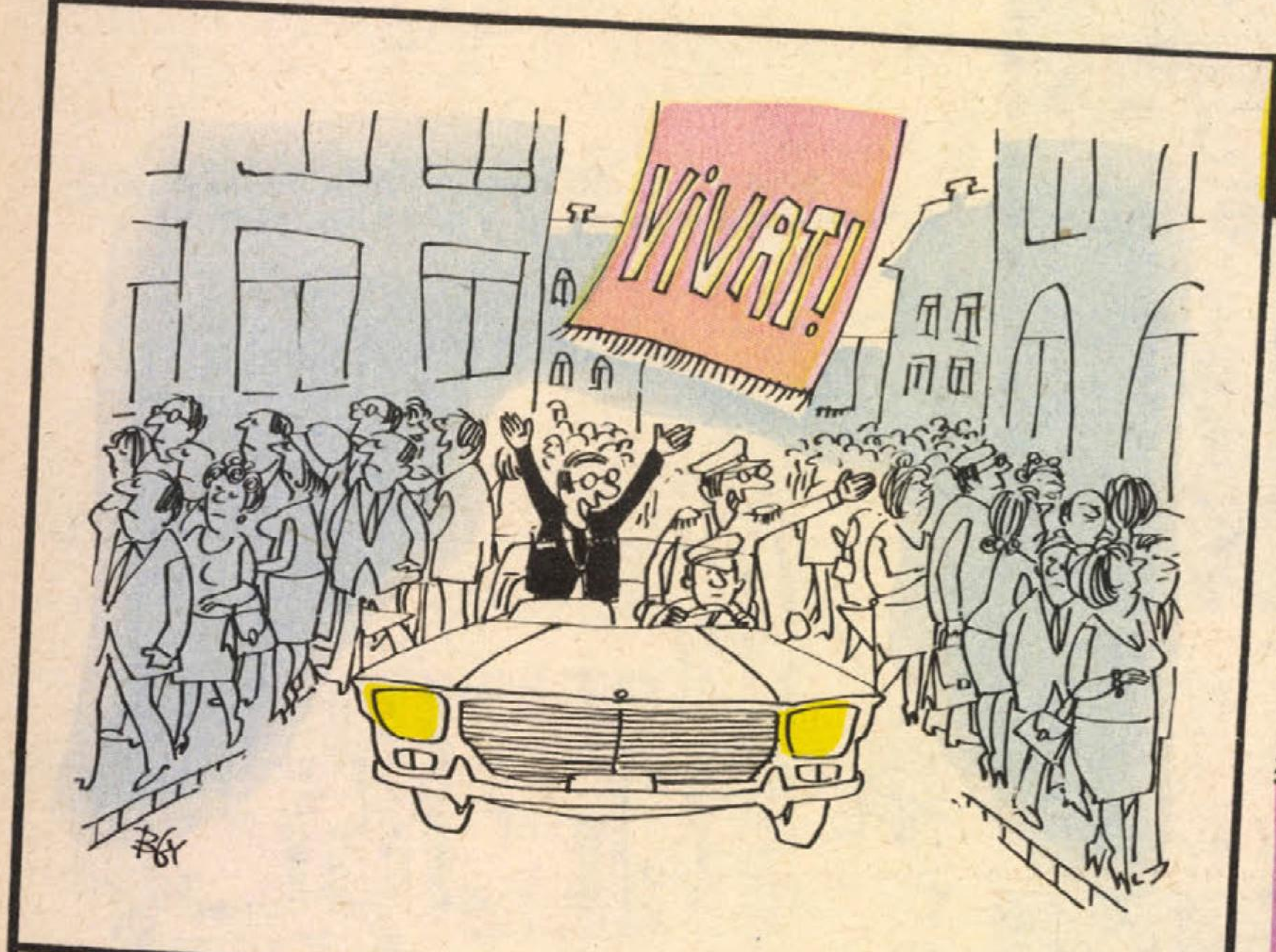

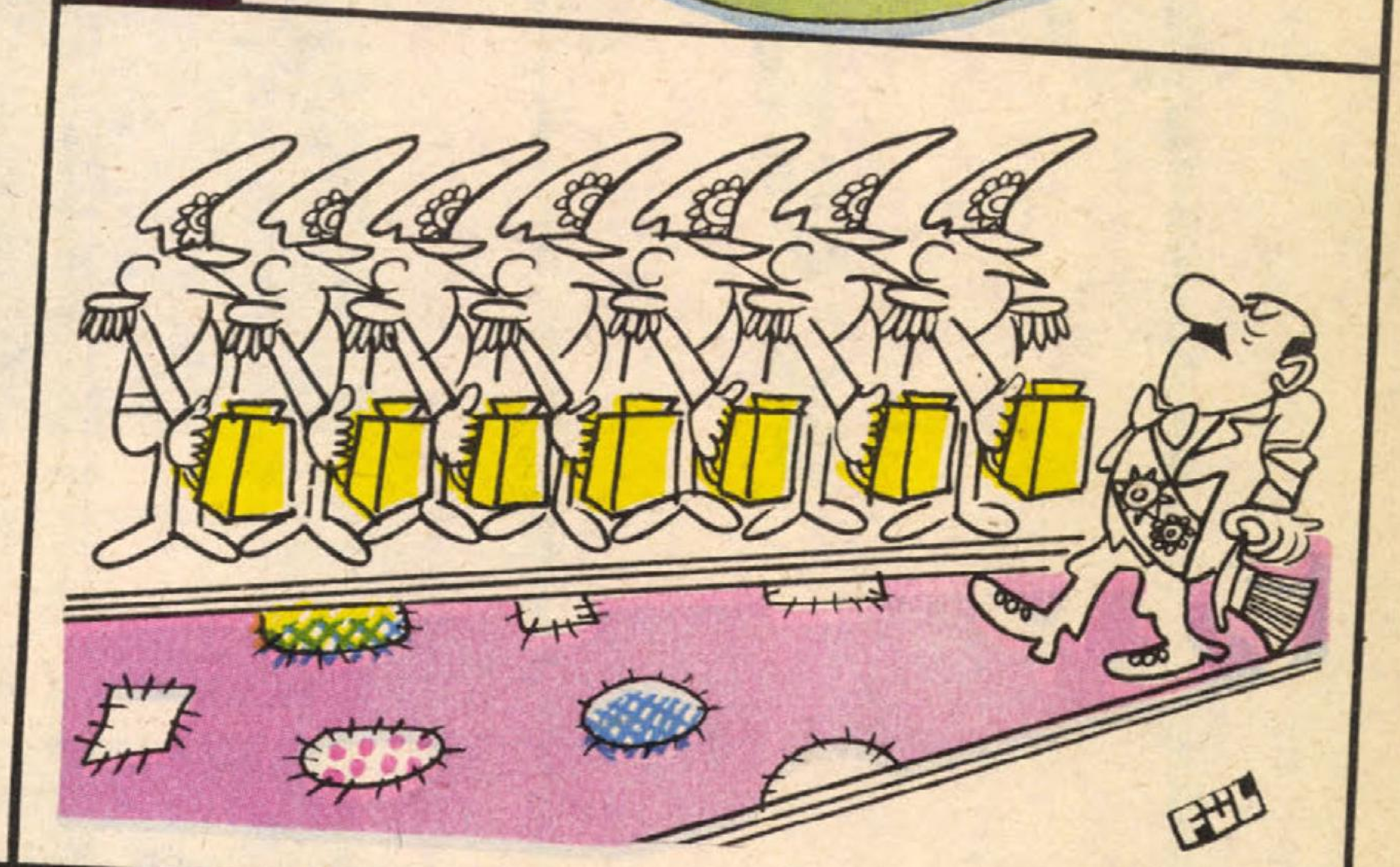
Fekete cipő dupla talppal,
kissé kacsázik, hogy ha talpal,
de nézd feljebb, ott vígabb dolgok:
miniszoknyás térdek és combok.
Egyébként mély gyász; szép ruhája
mint sötét felhő borul rája.
Ám kezén vörös körmök égnek,
úgy, mintha szívek vérzenének.
Fent műszempillák meredeznek,
s vastag festék a szemek mellett.
És mintha búbánatból volna szőve,
lelép a buszról ... ott egy barátnője.
Ez megszólítja: – Ó, téged mily gyász ért!
Igaz részvétem fogadd el e gyászért!
De megnézi s torkán akad a szó.
– Ne haragudj, hát ez mégsem való...
Öltözeted ... gyászpompa és vörös ...
ez a ruházat kissé különös!
A másik nő sápadtan néz az égre,
majd felsóhajt, magához térve végre:
– Igazad van ... de azt sem tudom, látod,
hogy bánatomban már-már mit csinálok!

Lovászy Márton

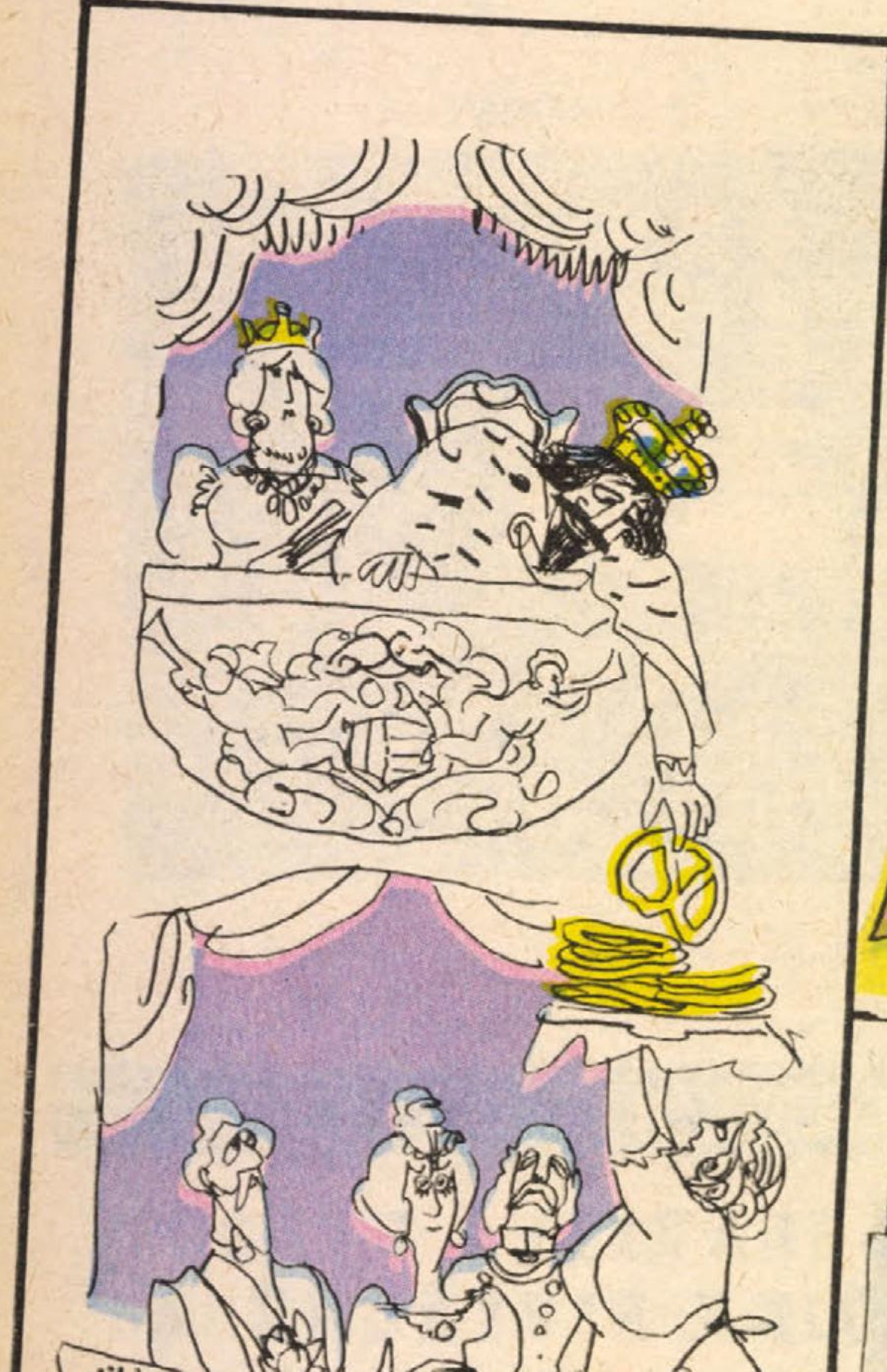

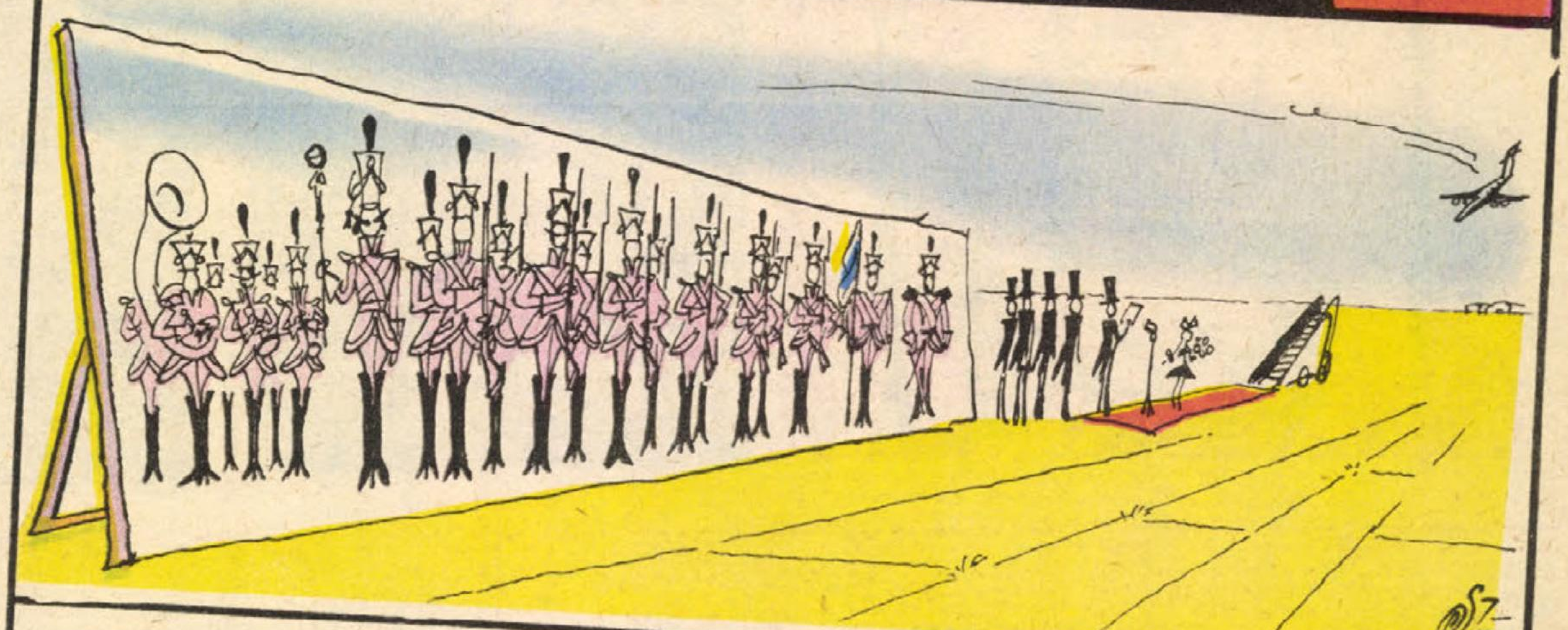

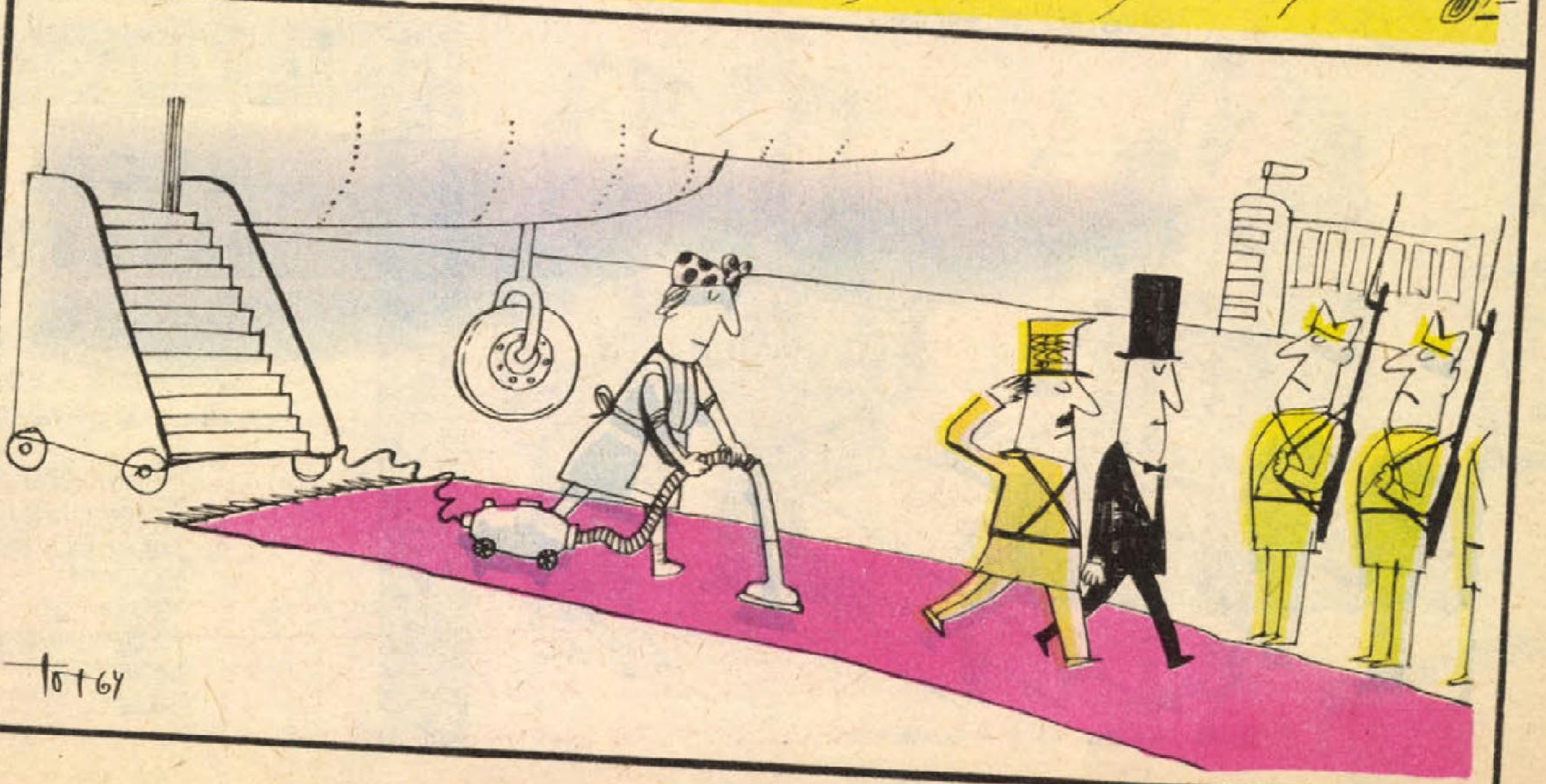

Protokoll

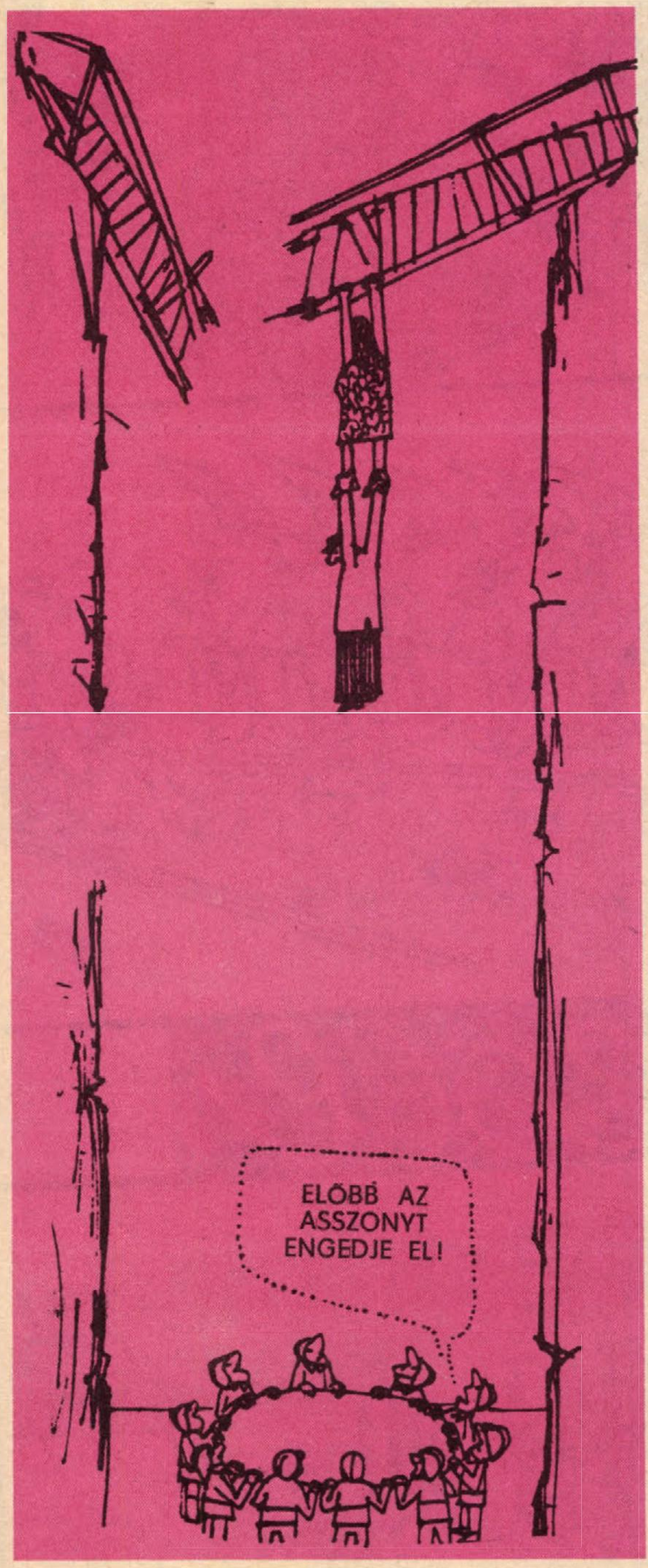

VÁRNAI, BRENNER, BALÁZS-PIRI, FÜLÖP, HEGEDŰS, SZŰR-SZABÓ, TÓT

IMPORT HUMOR

RAJZOK A BERLINI EULENSPIEGEL HASÁBJAIRÓL

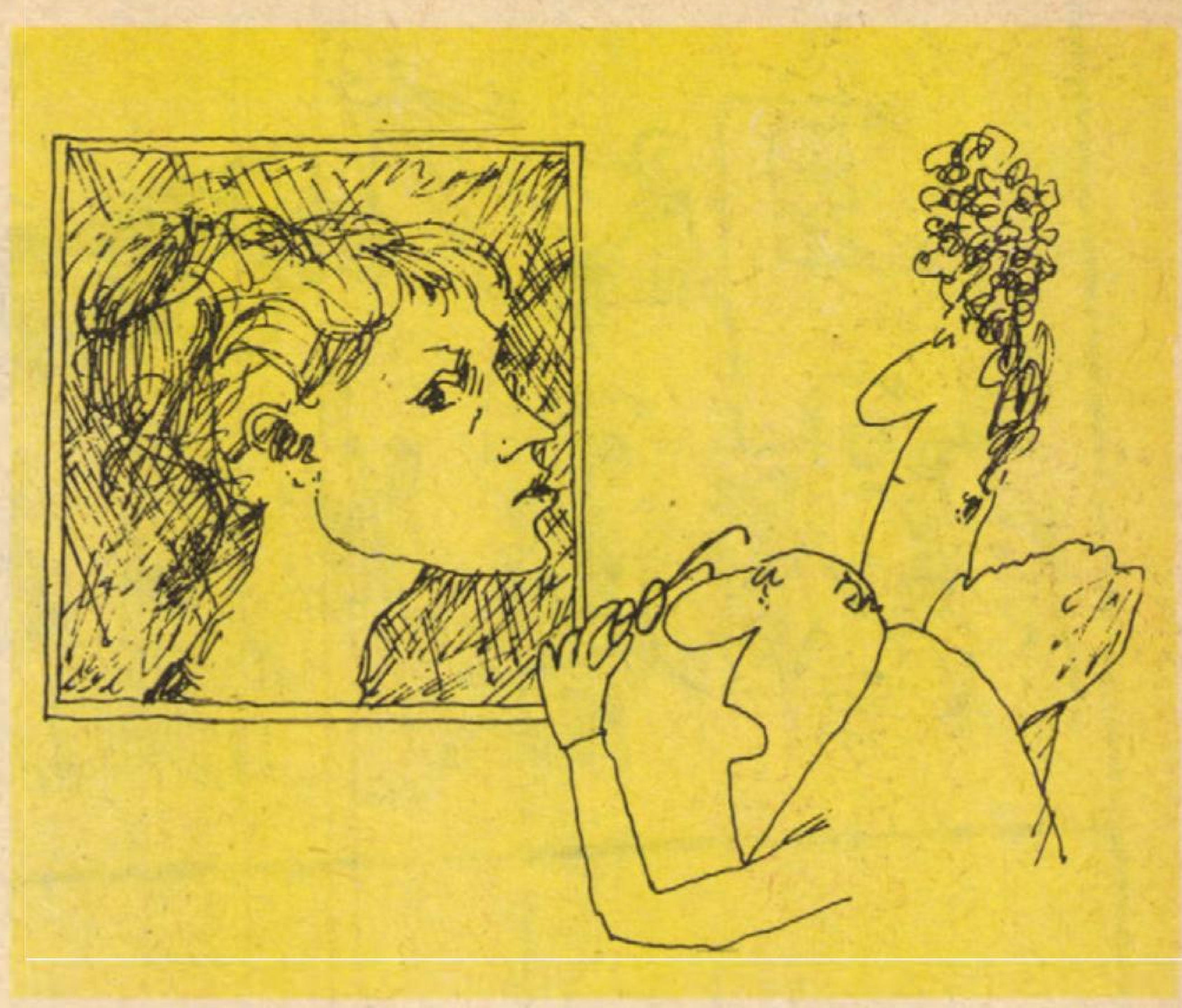

– Öt évvel ezelőtt kezdtem ebbe a szoborba, de tériszonyt kaptam...

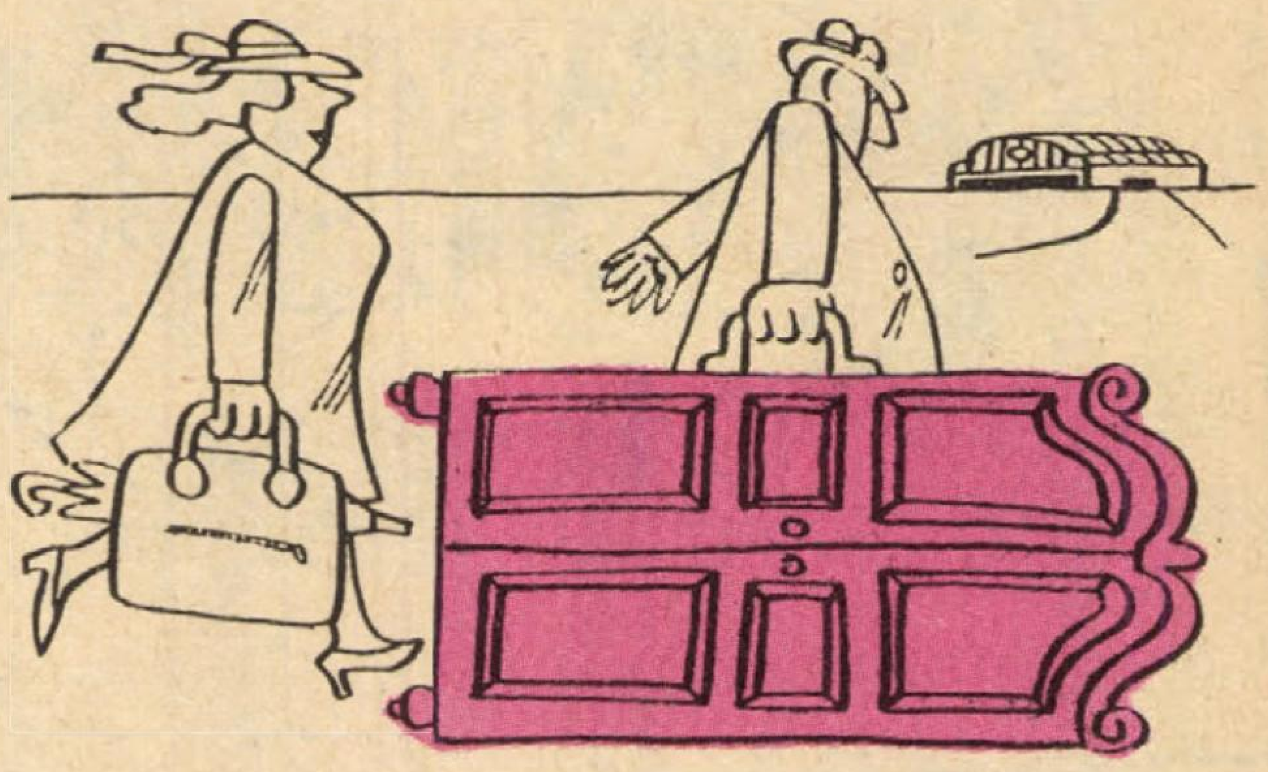
BESZÉLGETÉS A GYEREKKEL

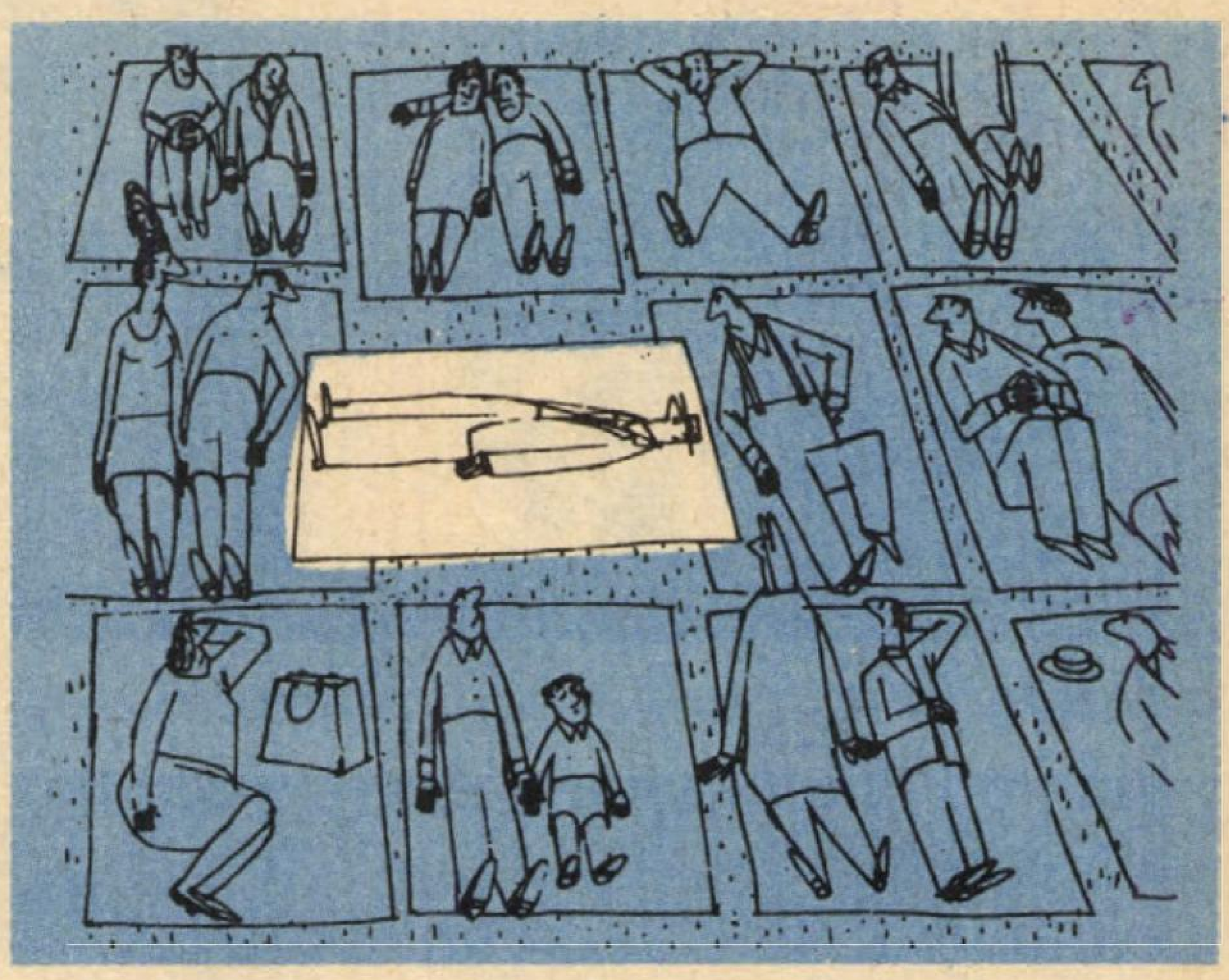

– Sehol a művész neve... Most honnan tudjam, hogy tetszik-e nekem ez a kép vagy sem?

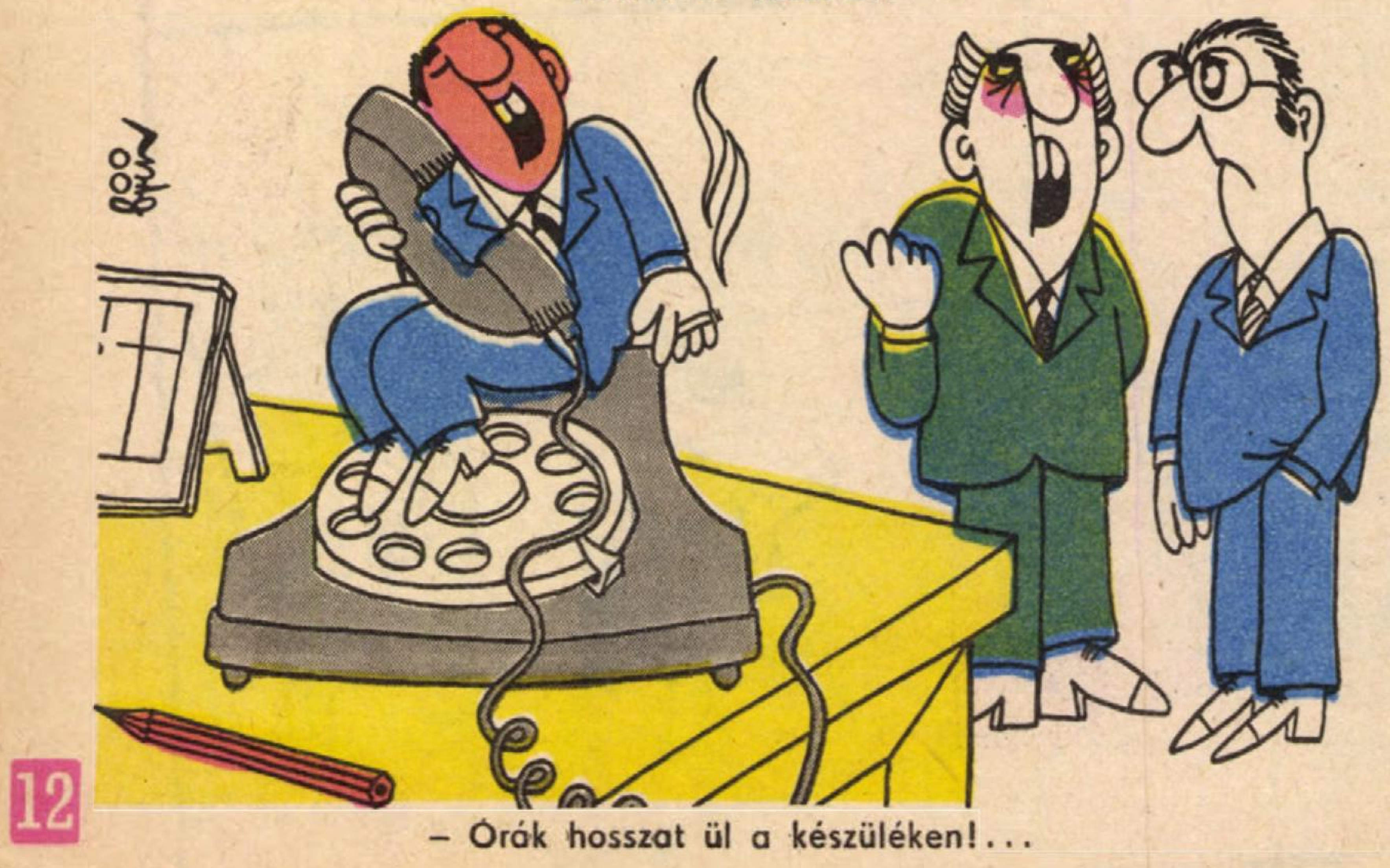
INDULÁS A NYARALÁSRA

A SLENDRIÁN

HIVATALI TELEFON

– Órák hosszat ül a készüléken!...

TÜCSÖK és BOGÁR

Fásítsunk vagy sétálgassunk?

(Miskolc-Tapolcán fényképezte Kutrik Ferenc)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Még bugyog!

(A Szépasszonyvölgyében fényképezte Reissinger Jenő)

Jó, hát majd nem megyünk át... (csak próbálnánk!)

(A Petőfi Sándor utcában fotózta Baldóci Csaba)

Gazdaságunk egész területén nagy gond a rend és a tisztaság megtartása. Pedig ennek érdekében nem kis erőfeszítéseket teszünk. Felhívjuk minden dolgozónk figyelmét arra, hogy szemetet és egyéb hulladékot csak a kijelölt helyekre szabad vinni. Aki ezt megteszi — szigorúan felelősségre vonjuk.
Felhívjuk dolgozóink figyelmét ar-

Ajaj, most a legnagyobb zűrben vagyunk. Vigyük vagy ne vigyük?

(A Bábolnai Híradó c. lapból ollózta Borek Éva, esztergomi olvasónk)

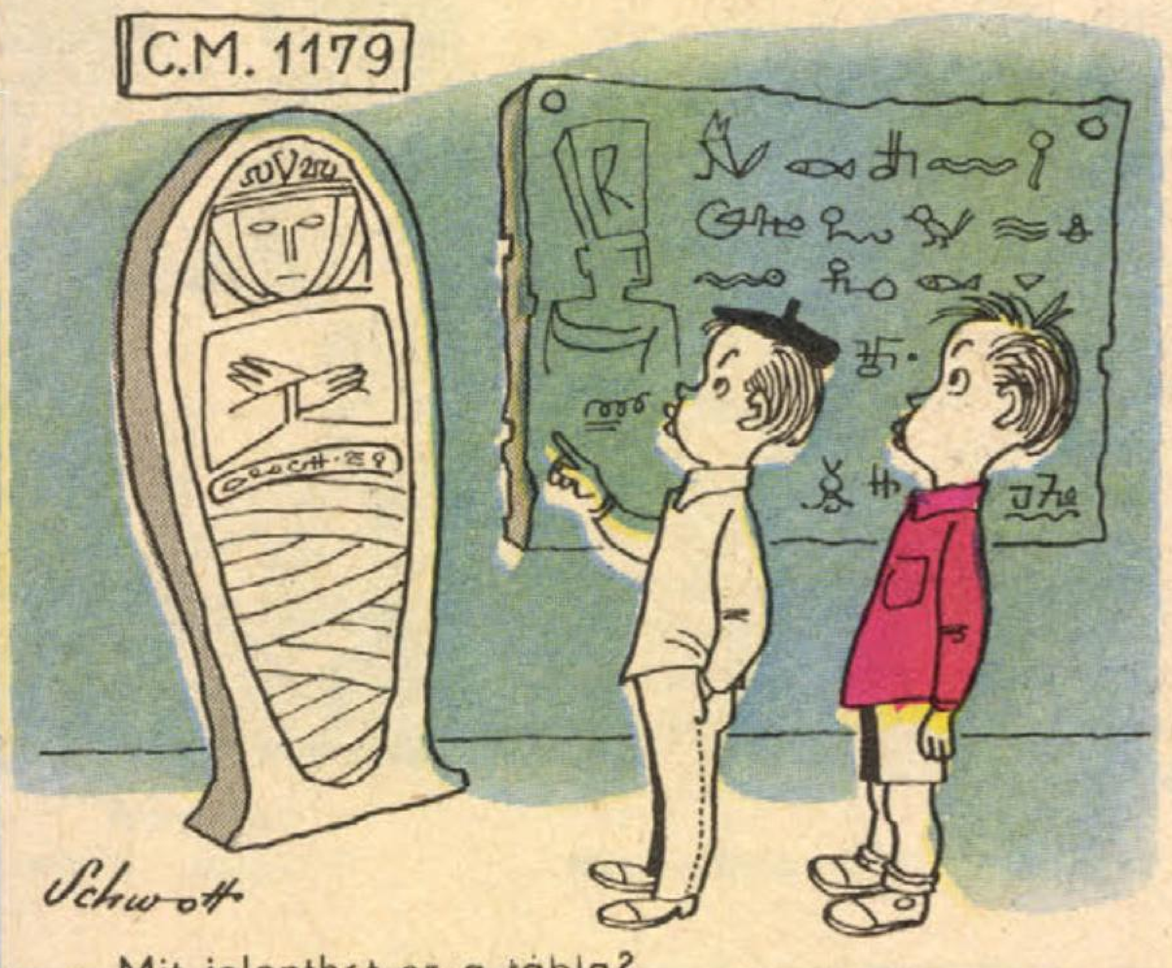
KEDVES ANYUKAAM FELKIAALTOJEL
NEEVNAPOD ALKALMAABOL KIVAANOK
JO EGEESZSEEGET VESZOE BEEKESSEEGET
EES BOLDOGSAAGOT PONT SZERETOE LAANYOD
= ZSUZSA +

DT 33 1549/56

A mindenségit vessző ilyet se láttunk még pont felkiáltójel.

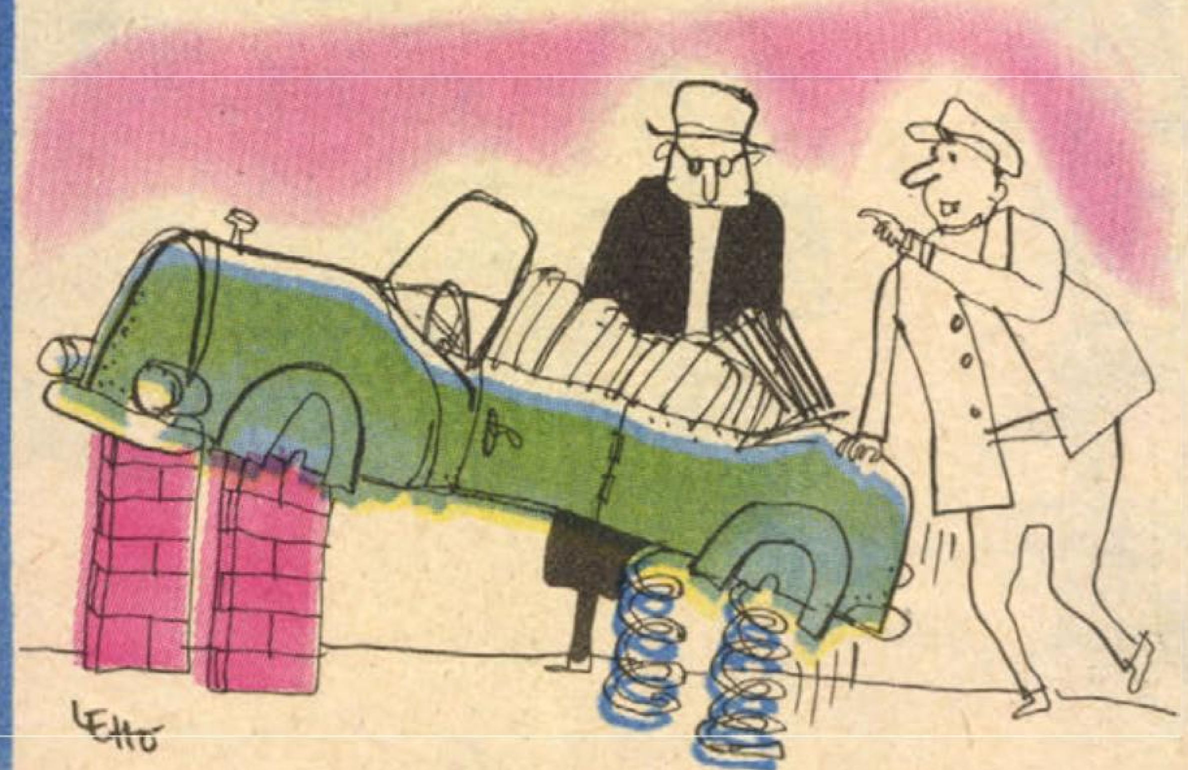
(Beküldte Hajagos Annamária)

MÚZEUMBAN

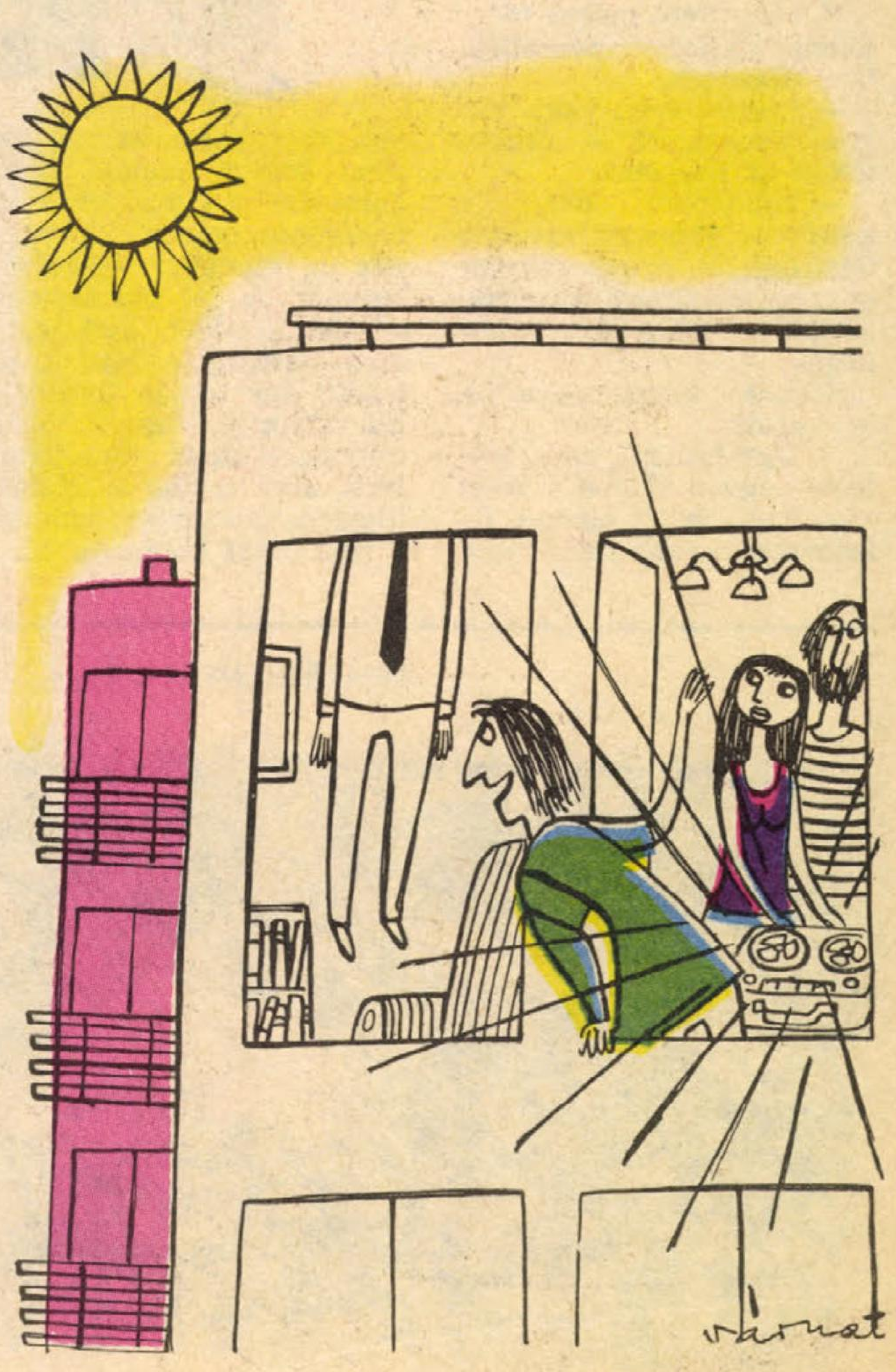
– Mit jelenthet ez a tábla?
– Biztosan annak az autónak a rendszáma, amely elgázolta...

HASZNÁLT KOCSI

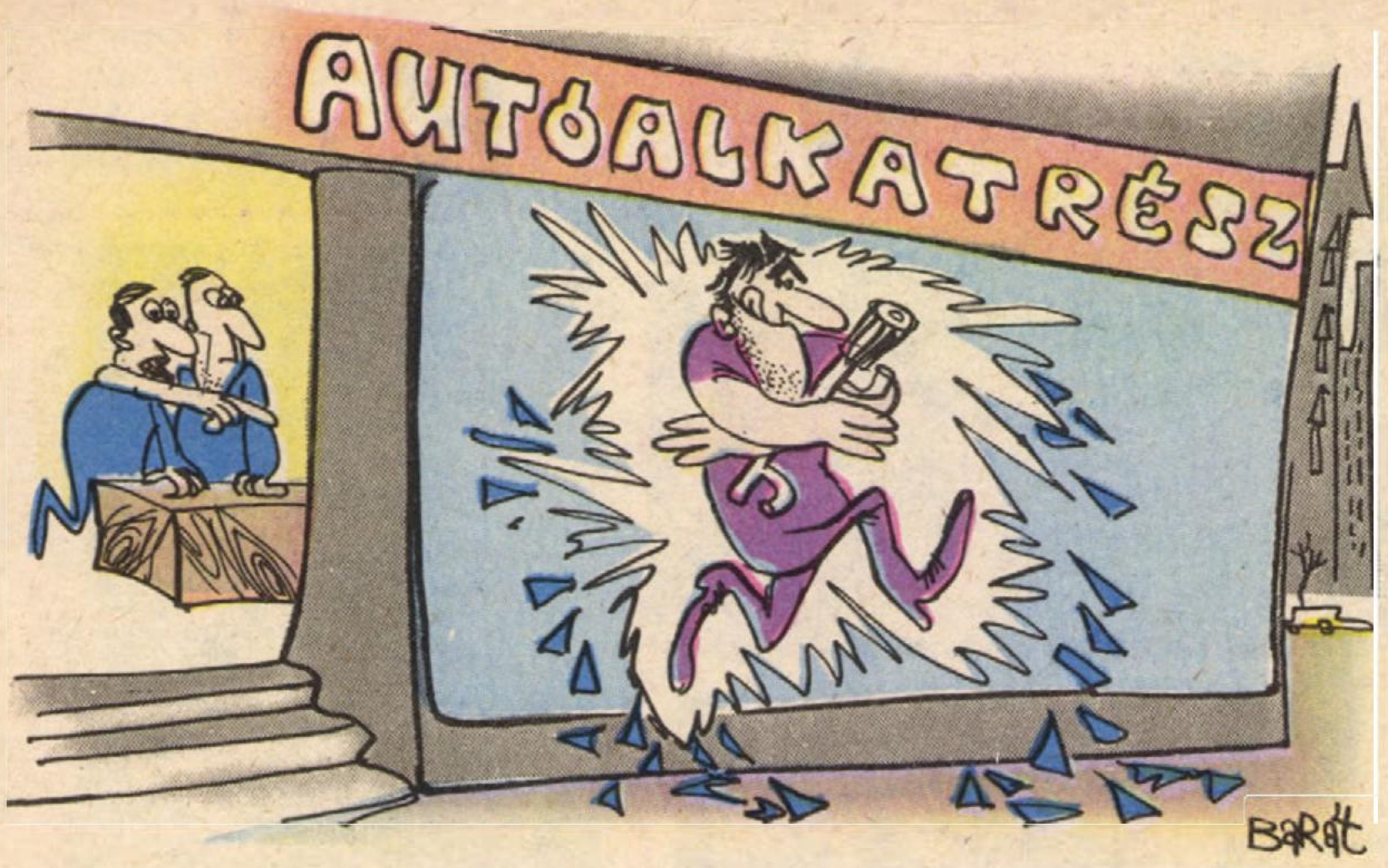

– De príma a rugózása!...

GYŐZELEM

– Most már lehalkíthatjátok!...

RITKA PILLANAT

– Az öröm elvette az eszét, amikor megtudta, hogy kapható.

KERTVENDÉGLŐBEN

– Nem szégyelli magát? Ilyen hatalmas, erős ember és megijed egy kis légytől!

BIZALMAS ÜGY

Foglaljon helyet — mondta barátságosan Stirpák Sándor, a Timsó és Robbanómotorgyár teljhatalmú vezetője. Perczegős Norbert, a zaklatott életű művezető, fáradtan esett a székre.

— Biztos, hogy nem téved? — kérdezte izgatottan Stirpák.

— Biztos. Glazurek György, a timsórészleg dolgozója, hónapok óta nem akar együtt zuhanyozni a többiekkel. Akkor vált a leggyanúsabbá, amikor férfi létére felszólalt a termelési értekezleten, hogy azonos munkáért a nőknek is adjanak a férfiakéval azonos órabért.

— Végére kell járnunk ennek az ügynek. Pirike. Azonnal küldje fel Glazurek szaktársat! — szólt ki titkárnőjének az igazgató.

Néhány perc múlva megjelent olajfoltos overalljában Glazurek.

— Szivart kér, vagy valami édességet? — érdeklődött az igazgató.

— Köszönöm, mind a kettőt — válaszolt élénken Glazurek, s máris rágyújtott a hatalmas szivarra, amitől percekig rázta a köhögés.

Stirpák kicsit zavartan krákogott:

— Úgy hallom, ha a kollégái egy erősebb viccet mesélnek, maga elpirul, fizetésnapon soha nem megy fröccsözni a többiekkel. Szó, ami szó, bizonyos jelek arra mutatnak, hogy tévesen vezettük be a nevét, illetve a nemét. Tulajdonképpen mire jó ez az álcázás?

Glazurek idegességében egyik lábáról a másikra állt:

— Tudtam, hogy előbb-utóbb lelepleznek. De most minden fillérre szükségünk

van, mert gyereket várunk. Nem sokkal azelőtt, hogy beléptem a Timsó és Robbanómotorgyárba, kicserélték a személyi igazolványomat. Az új okmányban a nevem végén csak egészen halványan látszik az i betű. Így lettem Györgyiből György. Sajnos, még mindig vannak munkahelyek, ahol a nők a fizetést illetően hátrányban vannak a férfiakkal szemben. Bátran kimondom: a Timsó- és Robbanómotorgyárban is így van.

Stirpák szégyenlősen babrálta az öngyújtóját:

— Igaza van a szaktársnak, illetve a szaktársnőnek. De el kell mondanom, néhány évvel ezelőtt a férfiakéval teljesen azonos órabért állapítottunk meg a nőknek is. S mi lett az eredmény? Mondja csak el, Perczegős.

A művezető szomorkásan felsóhajtott:

— A férfiak egy része kikérte a munkakönyvét. Úgy érezték, ez az intézkedés sérti őket.

Stirpák könyörgő tekintettel fordult Glazurek Györgyihez:

— Maga kitűnő munkaerő, nem szeretnénk elveszíteni. Az ég szerelmére kérem, a timsórészlegben továbbra is őrizze meg az inkognitóját. Ha néha egy-két nagyfröccsöt megiszik a kollégáival, attól még nem dől össze a világ. Azt hiába tanácsolnám, hogy bajuszt növesszen. Köszönöm, elmehet, szaktárs!

Stirpák Sándor, a Timsó- és Robbanómotorgyár balsorsú vezetője alig várta, hogy becsukódjon az ajtó. Bizalmasan közel hajolt Perczegős Norberthez:

— Feltétlenül el kell kerülnünk a hasonló bonyodalmakat. A jövőben a munkások felvételénél mi is bevezetjük a szex-vizsgát . . .

Galambos Szilveszter

IDEGENFORGALOM

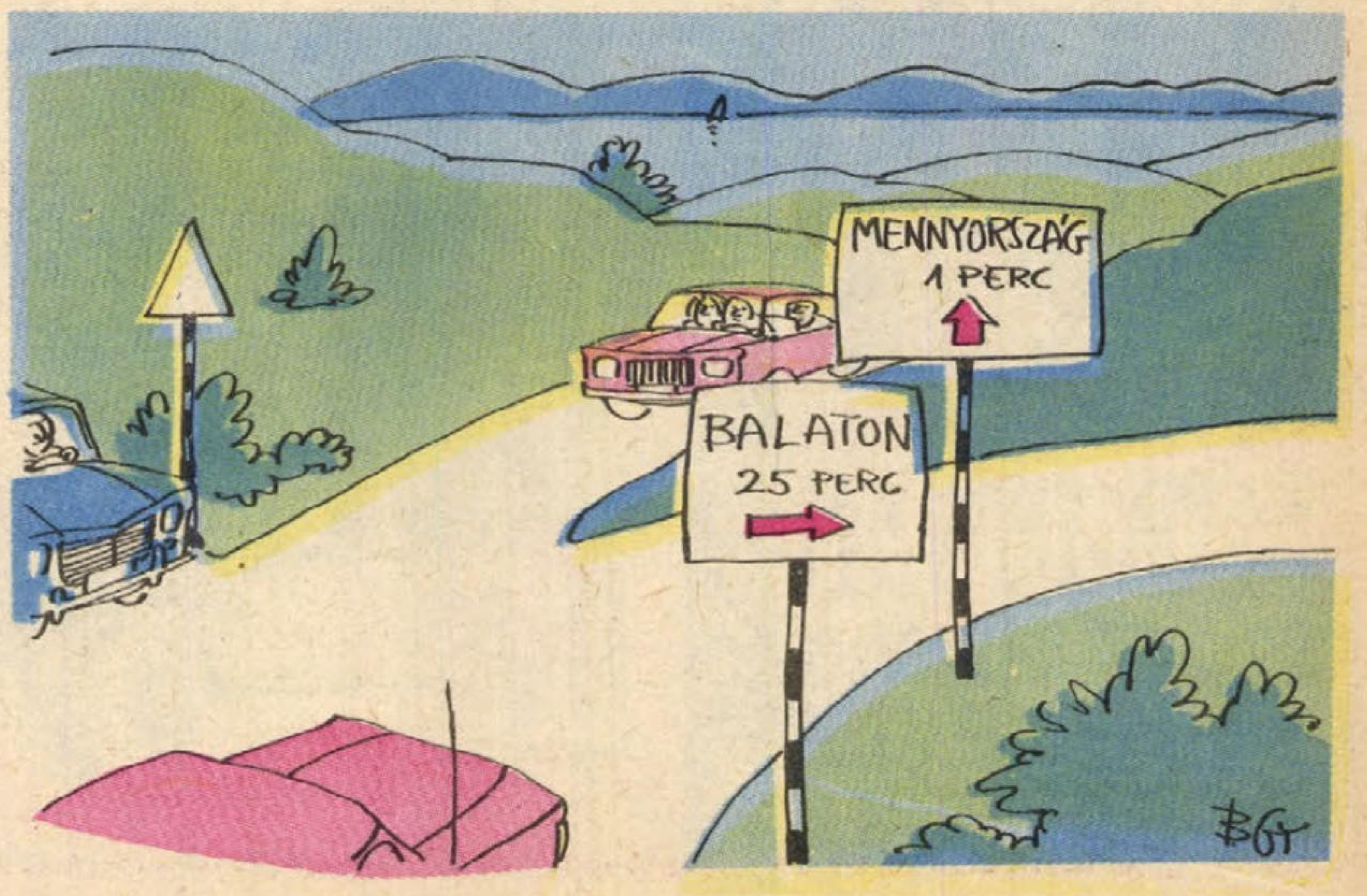
– Ürgelyuk?
– Ugyan kérem. Golf-pálya . . .

KÜLFÖLDI NYARALÁS

– Remek! Lesz mit mesélnem odahaza!

VESZÉLYES ÚTSZAKASZ

ARANYLÁB ÁRVERÉS

– Vigyázat! Nem minden arany, ami fénylik!

RÉBUSZ

263. rejtvényünk megfejtése:

	L	— T
F		— T

Felelőtlen

A 100 forintos díjak nyertesei:
Todola Aba, 1093 Budapest, Csarnok tér 3.
Karcub István, 4376 Nyírpilis, Károlyi u. 30.
Özv. Zontai Lászlóné, 1113 Budapest, Ábel Jenő u. 2/b.
A nyereményeket postán küldjük el.

264. REJTVÉNYÜNK:

Ḿ Ĺ

A megfejtéseket kizárólag levelezőlapon legkésőbb augusztus 13-ig erre a címre kell beküldeni: Ludas Matyi, 1977 Budapest Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

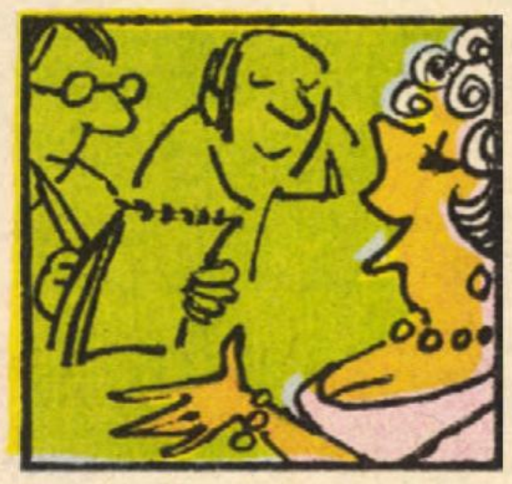
Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Levélcím: 1977. Bp. Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Levélcím: 1959. Bp. Telefon: 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73. 2337/2-32 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

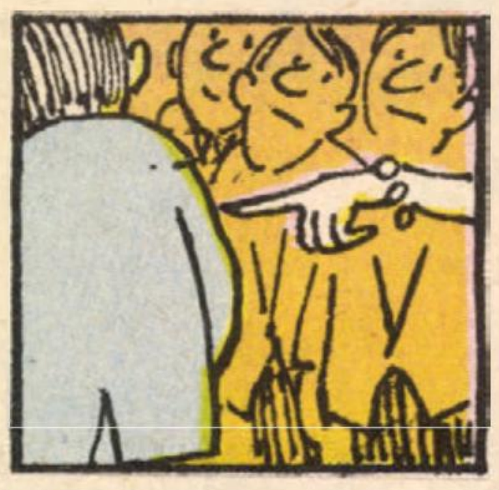
JÓ PARTI

Frank Sinatra 1974-től kezdve ismét énekel, miután két esztendeig nem állt mikrofon elé. Elvált felesége (a legutóbbi) ebből az alkalomból nyilatkozott a sajtónak, s előadta, hogy örül Sinatra elhatározásának, mert az számára tekintélyes jövedelemnövekedést jelent. A válási megállapodás értelmében ugyanis ex-férje évi jövedelmének 10 százalékára jogosult. Amikor a kíváncsi riporterek Mrs. Sinatra legutóbbi pénzügyi mérlege után érdeklődtek, a következő választ kapták: „Volt férjem a múlt évben csak golfozott, yachtozott és fényképészeket pofozott. Évi jövedelme különböző régi jogdíjakból így is kétmillió dollár volt. Ebből nekem 200 ezer jutott, ami lényegesen kevesebb, mintha még mindig a felesége lennék — de a különbség megéri."

ÖNBIZALOM

Maria Callas, a világhírű énekesnő nyolcesztendős szünet után szeptemberben ismét a nagyközönség elé lép. Párizsi szállodájának előcsarnokában a művésznőt újságírók hada rohanta meg, hogy a fellépés részleteiről érdeklődjék. Callas fejedelmi kézmozdulattal, de némán titkárára mutatott, aki csak annyit mondott: „Madame Callas nem ad semmiféle nyilatkozatot." Miért? — kérdezték a meglepett hírlapírók. Mire a titkár így válaszolt: „A művésznő takarékoskodni kíván a hangjával."

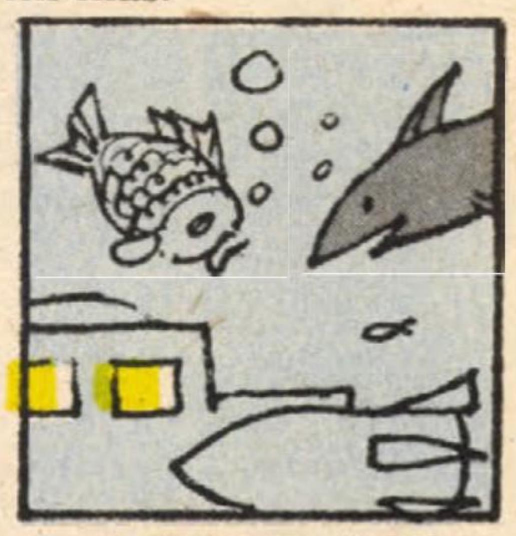

LELKI KAPCSOLAT

Megérkezett a nyár Atlantis-sztorija. A legendás elsüllyedt világrészt, amelyet már többen felfedezni véltek, egy amerikai tudományos expedíció állítólag „újra megtalálta" a dél-spanyolországi Cadiz kikötőjétől 20 kilométernyire a tenger mélyén. Az expedíciót Los Angeles városi egyeteme finanszírozza és Bill Farmer, a főbúvár már nyilatkozott is a hírügynökségek tudósítóinak: a tenger mélyén megtalálták Atlantis egyik városának romjait.

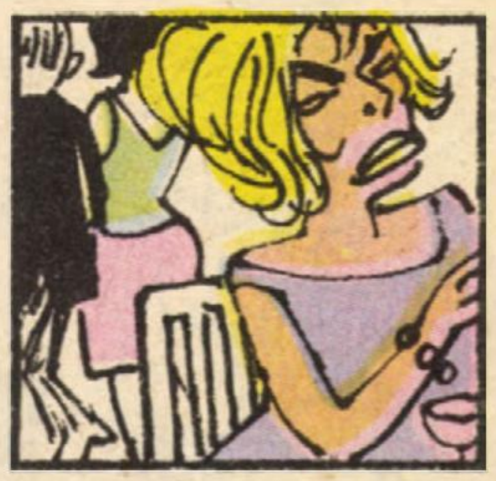
A diadalmas bejelentés után a spanyol kormány váratlanul megtiltott minden további kutatást. A fordulatra két magyarázat is forgalomba került. Az ártatlanabb változat szerint a spanyol hatóságok akkor kezdték gyanúsnak találni a dolgot, amikor Maxine Asher asszony, a kutató expedíció igazgatója kijelentette, hogy „az expedíciót spiritiszták vezetik és azért sikerült megtalálni Atlantis egyik városának romjait, mert kapcsolatban vagyunk régholt atlantisi polgárok szellemeivel".

A kevésbé ártalmatlan változat szerint a spanyol hatóságok azért léptek közbe, mert Cadiz környékén spanyol és amerikai tengerészeti támaszpontok vannak és nem Atlantis van a tengerfenéken, hanem valami más.

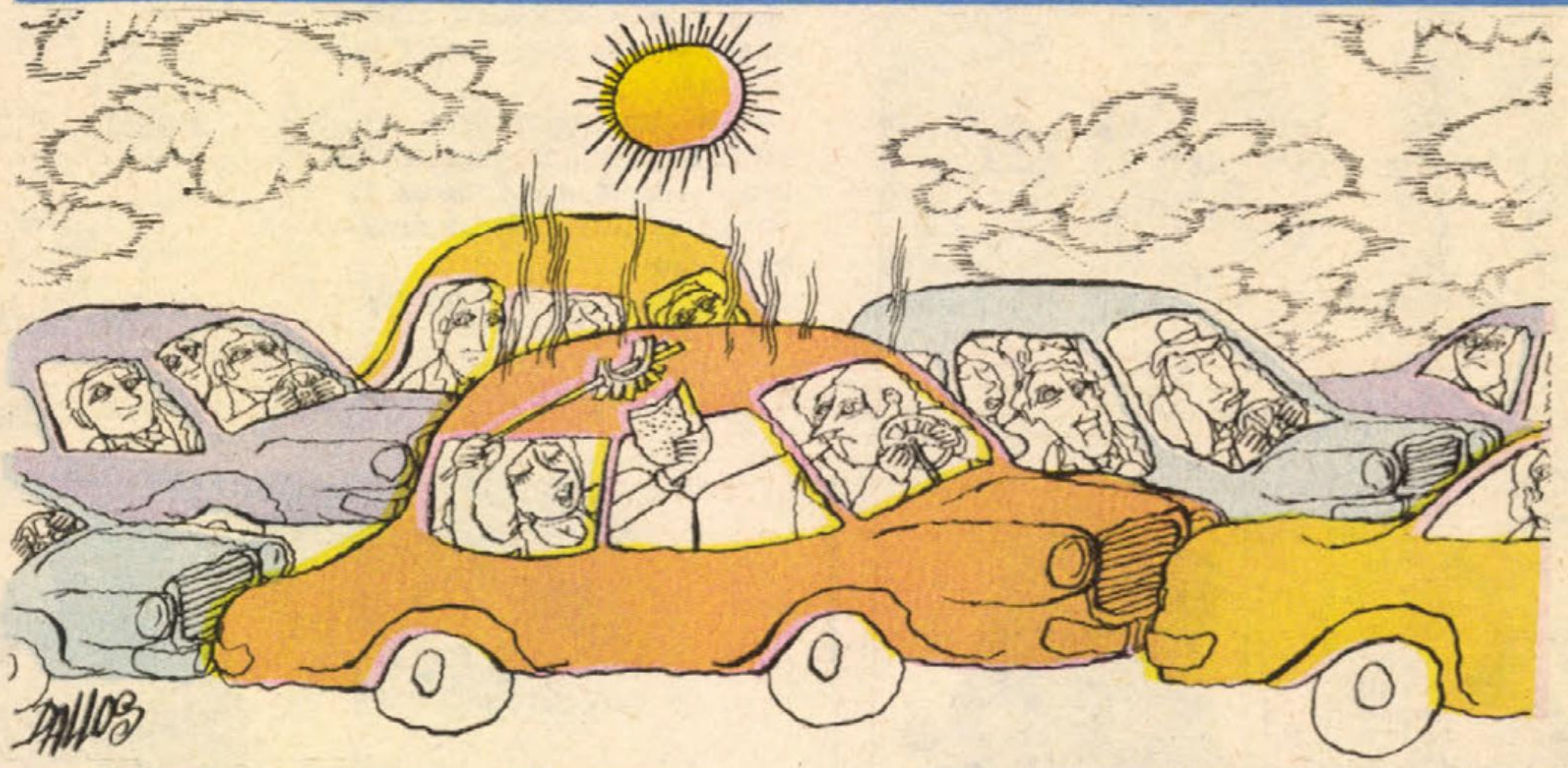
A PÓRULJÁRT KAKAS

Párizsban a „Le Coq hardi" — A harcias kakas — nevű étteremben kínos jelenet játszódott le Melina Mercouri, az athéni rezsim által állampolgárságától megfosztott világhírű színésznő és Onassis, a flotta-nábob között, aki feleségével, a hajdani Jacqueline Kennedyvel lépett be az étterembe. Onassis széles mozdulattal indult Mercouri felé, hogy keblére ölelje, ám az hátat fordított neki és válla felett odavetette: „Akivel Athénban kezet fognak, azzal én nem fogok kezet." Onassis feleségével együtt nyomban távozott a „Harcias kakas"-ból.

NÉZŐPONT KÉRDÉSE

A Nagy-Britannia északi részén levő Orford-Ness falu környékén az amerikai hadügyminisztérium utasítására leszereltek egy radar-állomást, amelyet mindössze két esztendővel ezelőtt létesítettek és amely az amerikai „rakétavédelmi lánc" részét alkotta. Az angol személyzetet négyhetes felmondási idővel szélnek eresztették. A különlegesen magas fizetésű és elkényesztetett technikusok, akik hosszú alkalmaztatásra számítottak és házakat vásároltak a környéken — megszállták a radar-állomást és eddig még nem tudták őket kifüstölni. Az amerikai hadügyminisztérium hivatalos indoklása szerint a két esztendővel ezelőtt épített radar-állomás már elavult. Az angol konzervatív párt jobbszárnyának egyik vezéralakja, Lord Kenneth azonban haragosan kifakadt a parlamentben: „A Pentagon nem mond igazat. Minden baj oka a szovjet—amerikai közeledés."

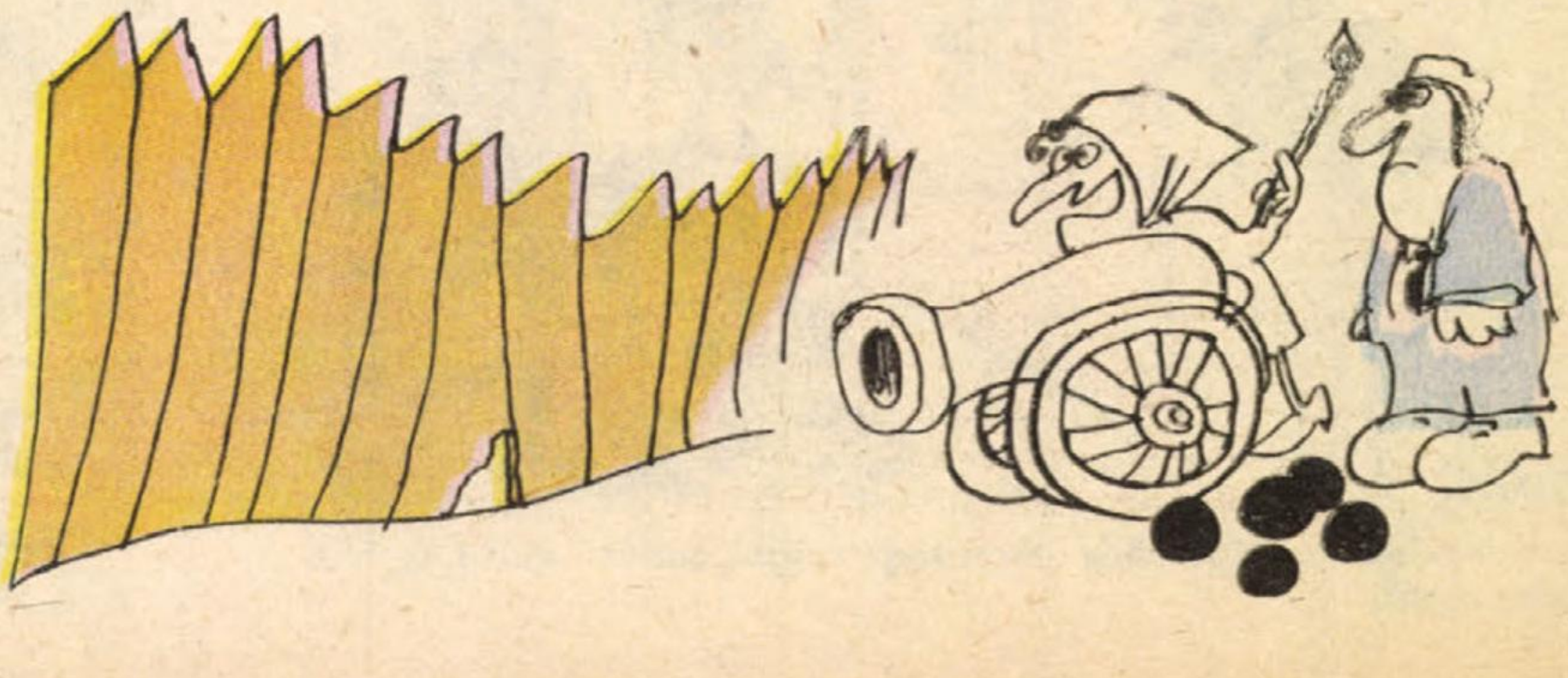

KÁNIKULA

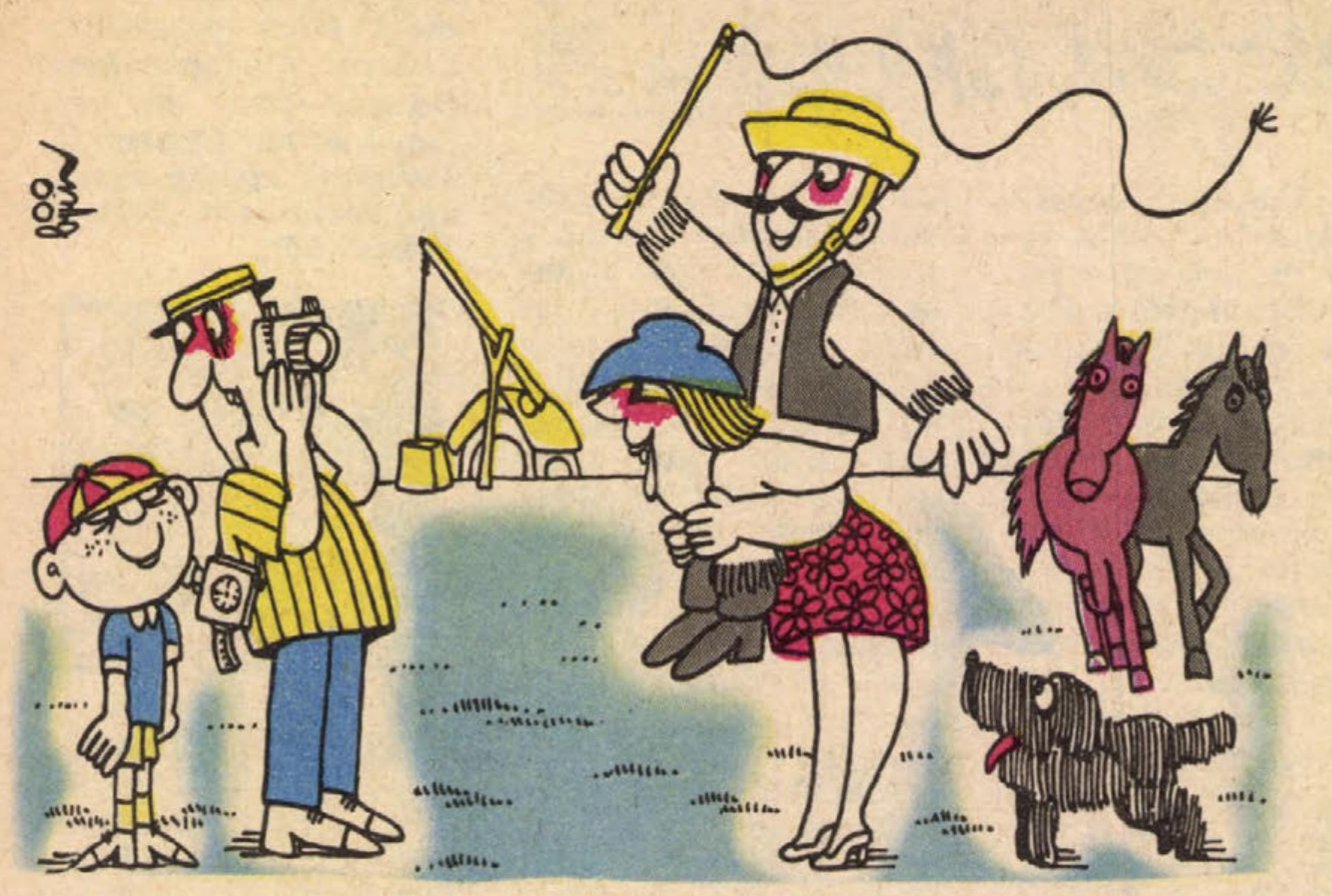
– Amíg kikerülünk a forgalmi dugóból, megsütöm a szalonnát . . .

SZOMSZÉDOK

– Pszt . . . Ilyenkor szokott a tyúkja átjönni!

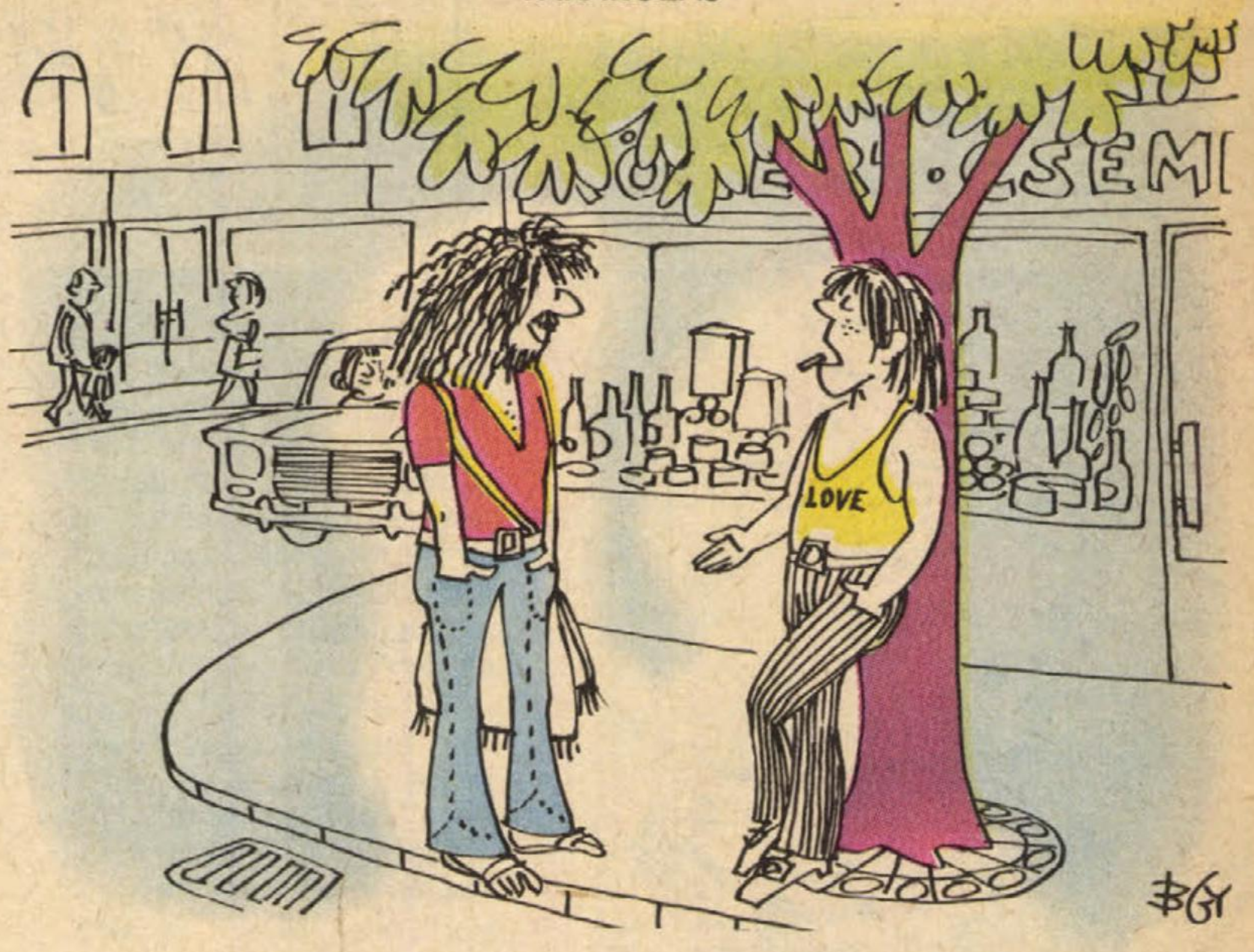

EMLÉKFOTÓ HORTOBÁGYRÓL

– Anyádnak mindig ilyen egzotikus ötletei vannak!...

VÁRAKOZÁS

– Annyiféle pálya van, a fene se tud választani!

tribün

Az emlékezetes svéd—osztrák mérkőzésen történt, hogy a labda a nézők közé szállt. Egyenesen Bosse Andersson, 29 éves szurkoló kezébe. Bossenak támadt egy ötlete és nem adta vissza a labdát, hanem sietve elhagyta a stadiont. Thore Brod, a svéd szövetség elnöke most lopás vádjával beperelte Anderssont, a fiatalember azonban csak mosolygott:

— Mennyire ítélhetnek? Majd fizetek pár korona bírságot és kész. Viszont már aznap este több telefonhívást kaptam. Volt szurkoló, aki ötezer koronát is kínált a labdáért.

Tanulság: minden rossz tett önmagában hordja jutalmát.

Tommy Dochertyt, a Manchester United menedzserét és Sir Alf Ramsey nagy ellenlábasát megkérdezték: ha őt választanák Sir Alf helyébe szövetségi kapitánynak, mi lenne az első ténykedése?

— Lemondanék!

A milánói Inter csapatkapitányának nem kedvez a szerencse. A mérkőzés előtti sorsolást egymás után hét ízben az ellenfél nyerte, ők választhattak térfelet.

— Pedig ez nagyon fontos taktikai kérdés — dühöngött Helenio Herrera, a csapat edzője. — Jövőre majd egy hamiskártyást is szerződtetek!

Francia kiscsapatok mérkőzésén történt, hogy az első félidő vége felé a játékvezető sípolt és szabadrúgást ítélt a vendégcsapat javára, a kaputól jó negyven méternyire. A hazai csapat kapusa azt hitte, hogy a játékvezető a félidő végét jelzi és szép kényelmesen kisétált a kapujából. A szabadrúgás igen gyatra volt. A hátvéd lekezelte, aztán elegánsan hazagurította... Egyenest az üres kapuba!

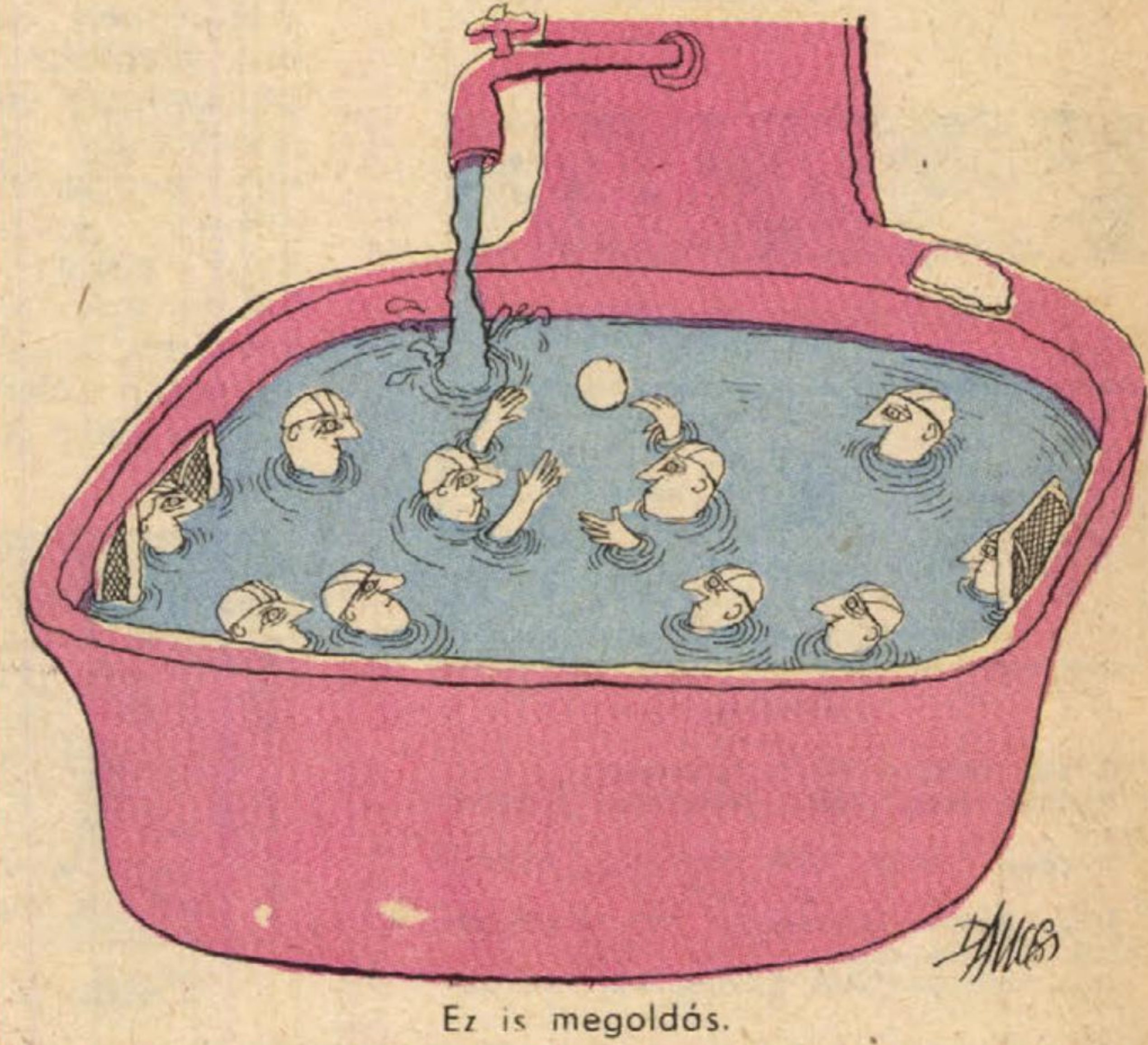

A Clemson egyetem az evezést is fel akarta venni sportprogramjára. A terv Frank Howard rektor ellenkezésén szenvedett hajótörést.

— Olyan sportágat művelünk, ahol a versenyzők végig ülnek s az egész távot a célnak háttal teszik meg? Soha!

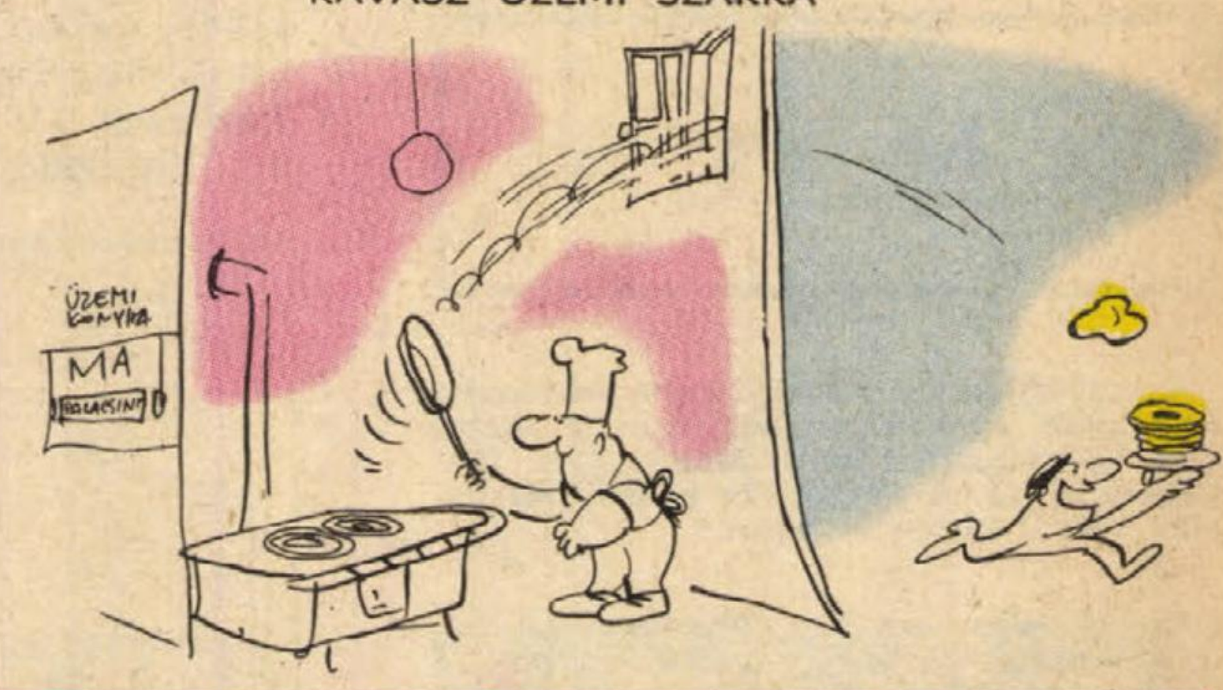
(p. p.)

KEVÉS AZ ÚSZÓMEDENCE

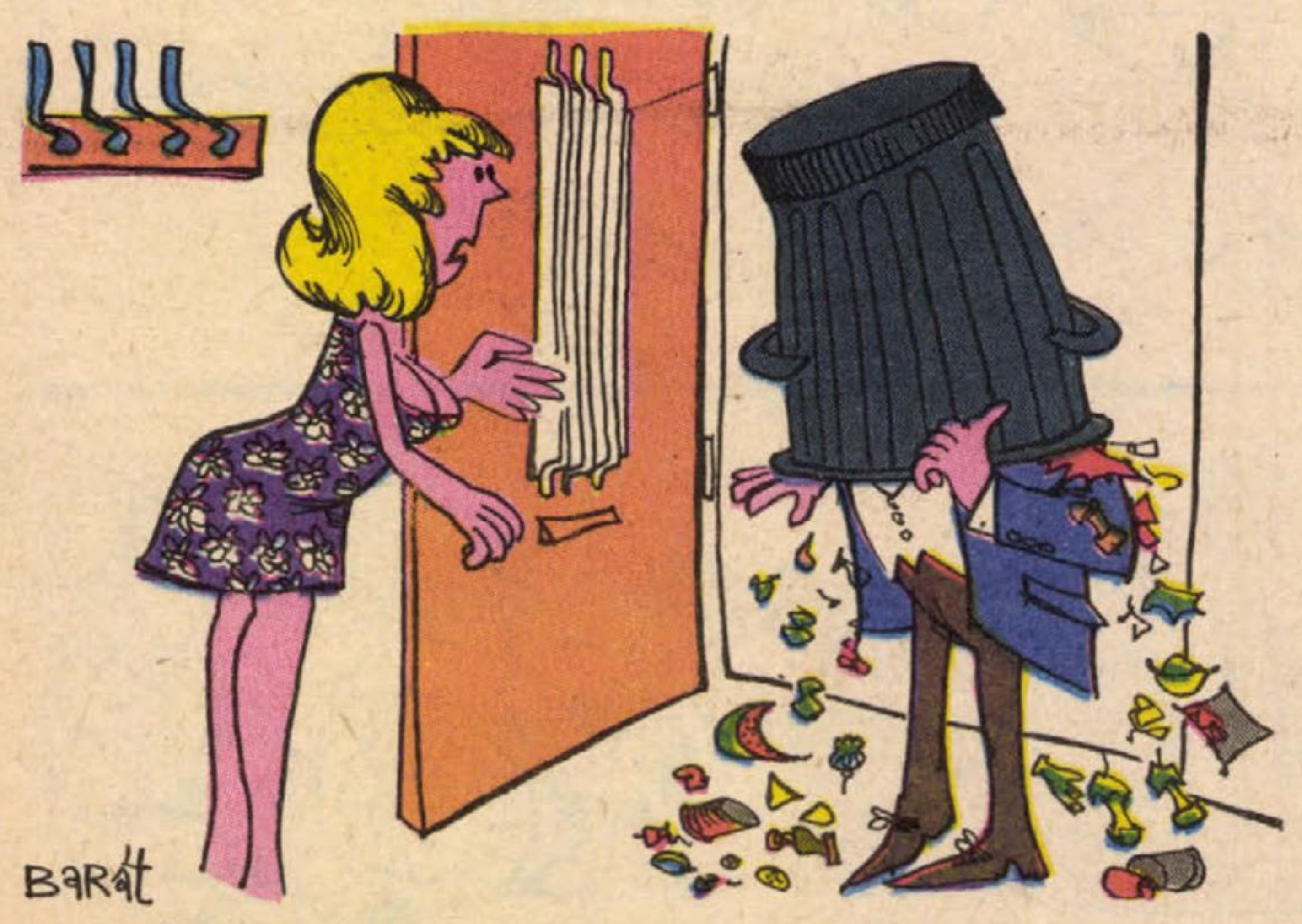

Ez is megoldás.

RAVASZ ÜZEMI SZARKA

BÁTOR LAKÓ

– Csak a lépcsőház elhanyagoltságát tettem szóvá a házmesternek.

ÜZEMZAVAR

